

LUONNOS 3.3.2025

Hallituksen esitys eduskunnalle EU:n akkuasetuksen täydentämistä sekä sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskevan direktiivin muutoksen täytäntöönpanemista koskevaksi lainsäädännöksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi jätelakia, ympäristönsuojelulakia sekä sähköturvallisuuslakia.

Esityksen tarkoituksena on lisätä EU:n akkuja ja paristoja sekä jäteakkuja ja -paristoja koskevaa asetusta täydentävät säännökset kansalliseen lainsäädäntöön. Ehdotettavat muutokset kohdistuvat erityisesti jätelakiin. Akkuasetuksen kansallinen täytäntöönpano on tehty vaiheittain akkuasetuksen mukaisia siirtymäaikoja noudattaen. Nyt annettava esitys on viimeinen osa täytäntöönpanoa.

Lisäksi esityksellä täytäntöönpantaisiin sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin muutos.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIAALLINEN SISÄLTÖ.....	1
PERUSTELUT	4
1 Asian tausta ja valmistelu	4
1.1 Tausta	4
1.2 Valmistelu	5
2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö.....	8
2.1 Akkuasetuksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö.....	8
2.2 SER-direktiivin muutoksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö	14
3 Nykytila ja sen arviointi.....	15
3.1 Akkuja ja paristoja koskeva sääntely	15
3.2 Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskeva sääntely	16
4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset	17
4.1 Akkuasetuksen täytäntöönpano.....	17
4.1.1 Keskeiset ehdotukset.....	17
4.1.2 Pääasialliset vaikutukset.....	19
4.2 SER-direktiivin muutoksen täytäntöönpano	25
4.2.1 Keskeiset ehdotukset.....	25
4.2.2 Pääasialliset vaikutukset.....	25
5 Muut toteuttamisvaihtoehdot	28
5.1 Akkuasetuksen täytäntöönpano.....	28
5.1.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	28
5.1.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot.....	30
5.2 SER-direktiivin muutoksen täytäntöönpano	32
5.2.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset.....	32
5.2.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot.....	32
6 Lausuntopalaute.....	32
6.1 Lausuntopalautteen perusteella tehdyt muutokset.....	32
7 Säännöskohtaiset perustelut.....	33
7.1 Jätelaki	33
7.2 Ympäristönsuojelulaki	78
7.3 Sähköturvallisuuslaki	79
8 Lakia alemman asteinen sääntely	80
8.1 Valtioneuvoston asetus paristoista ja akuista	80
8.2 Valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta	80

8.3 Valtioneuvoston asetus romuajoneuvoista sekä vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa.....	81
8.4 Valtioneuvoston asetus jätteistä	82
9 Voimaantulo	83
10 Toimeenpano ja seuranta	83
11 Suhde muihin esityksiin ja talousarvioesitykseen.....	84
11.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä.....	84
11.2 Suhde talousarvioesitykseen	84
12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	85
LAKIEHDOTUS	89
1. Laki jätelain muuttamisesta.....	89
2. Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta	104
3. Laki sähköturvallisuuslain 5 §:n muuttamisesta	105
LIITE	106
RINNAKKAISTEKSTIT	106
1. Laki jätelain muuttamisesta.....	106
2. laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta	133
3. Laki sähköturvallisuuslain 5 §:n muuttamisesta	134

PERUSTELUT

1 Asian tausta ja valmistelu

1.1 Tausta

Akkuasetuksen tausta

Akuista ja paristoista ja jätteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2023/1542, jäljempänä *akkuasetus*, annettiin 12.7.2023 ja se tuli voimaan 17.8.2023¹. Asetuksen soveltaminen alkoi 18.2.2024. Asetus sisältää useita siirtymäaikoja, viimeisten vaatimusten tullessa voimaan komission delegoitujen tai täytäntöönpanosäädösten aikataulusta riippuen 18.8.2023 tai tämän jälkeen.

Asetus on jäsenvaltioissa suoraan sovellettavaa sääntelyä, mutta asetuksen tueksi tarvitaan myös kansallista täydentävää sääntelyä esimerkiksi kansallisista viranomaisista sekä akkuasetuksen edellyttämistä seuraamuksista. Lisäksi kansallisesta lainsäädännöstä on tarpeen kumota tai muuttaa ne säännökset, jotka ovat ristiriidassa akkuasetuksen kanssa.

Akkuasetuksen täytäntöönpano on toteutettu vaiheittain asetuksen siirtymäsäännöksiä noudattaen. Täytäntöönpanon ensimmäinen vaihe, vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten hyväksymisestä ja nimeämisestä vastaavasta viranomaisesta säätäminen tuli voimaan 18.2.2024 (laki jätelain muuttamisesta 54/2024 (HE 81/2023 vp)). Toisessa vaiheessa täytäntöönpanoa nimettiin Turvallisuus- ja kemikaalivirasto akkuasetuksen markkinavalvontaviranomaiseksi (HE 103/2024). Tämä esitys on viimeinen osa akkuasetuksen kansallista täytäntöönpanoa.

Akkuasetuksen täytäntöönpanon viimeistä vaihetta koskevan hankkeen asiakirjat ovat saatavilla valtioneuvoston hankeikkunassa osoitteessa [valtioneuvosto.fi/hankkeet_tunnuksella YM048:00/2024](https://valtioneuvosto.fi/hankkeet_tunnuksella_YM048:00/2024).

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin muuttamisen tausta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/88 (jäljempänä SER-direktiivin muutos), annettu 13 päivänä maaliskuuta 2024, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta tuli voimaan 8.4.2024.² Direktiivillä muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2012/19/EU, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, sähkö- ja

---

¹ [EUR-Lex - 02023R1542-20240718 - EN - EUR-Lex](#)

² [Direktiivi - EU - 2024/884 - EN - EUR-Lex](#)

elektroniikkalaiteromusta (jäljempänä SER-direktiivi), joka oli tullut voimaan 13 päivänä elokuuta 2012, korvaten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY³.

Direktiivin muuttamisen taustalla on Euroopan unionin tuomioistuimen jäsenvaltion ennakkoratkaisupyyntöön antama tuomio asiassa C-181/20⁴. Tuomion mukaan SER-direktiivin tuottajavastuuta koskeva sääntely on tietyiltä osin luonteeltaan taannehtivaa. Taannehtivalla sääntelyllä loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, joten direktiivi on tältä osin pätemätön. Tuomioistuin katsoi, että SER-direktiivin 13 artiklan 1 kohta on pätemätön siltä osin kuin se koskee 13 päivän elokuuta 2005 ja 13 päivän elokuuta 2012 välisenä aikana markkinoille saatettuja aurinkosähköpaneeleja perusteettoman taannehtivan vaikutuksen vuoksi.

Tuomioistuimen tuomiossa edellytetään suoraan SER-direktiivin 13 artiklan 1 kohdan muuttamista siten, että sitä ei sovelleta 13 päivän elokuuta 2005 ja 13 päivän elokuuta 2012 välisenä aikana markkinoille saatetuista muiden käyttäjien kuin kotitalouksien aurinkosähköpaneeleista peräisin olevaan jätteeseen. Lisäksi komissio katsoi, että tuomioistuimen tuomiossa esitettyjen näkökohtien perusteella on tarpeen muuttaa muiden, direktiivimuutoksessa tarkemmin yksilöityjen sähkö- ja elektroniikkajätteiden vastuuta siltä osin, kun niiden tilanne on verrattavissa aurinkosähköpaneelien tilanteeseen. Tästä syystä SER-direktiivin 12-15 artikloita on muutettu poistamalla tiettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden laajennetun tuottajavastuun taannehtivuus tietyiltä osin.

1.2 Valmistelu

Akkuasetuksen valmistelu

Euroopan komissio antoi 10.12.2020 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi akuista ja käytetyistä akuista, direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta ja asetuksen (EU) N:o 2019/1020 muuttamisesta (COM(2020)798 final)⁵. Asetusehdotuksen vaikutuksia arvioitiin erillisissä vaikutusarvioissa⁶.

---

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY, annettu 27 päivänä tammikuuta 2003, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta

⁴ Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 25.1.2022, VYSOČINA WIND a.s. v. Česká republika – Ministerstvo životního prostředí, C-181/20, ECLI:EU:C:2022:51.

⁵ [EUR-Lex - 52020PC0798 - EN - EUR-Lex](#)

⁶ [EUR-Lex - 52020SC0334 - EN - EUR-Lex](#); [EUR-Lex - 52020SC0335 - EN - EUR-Lex](#)

asiassa antaman tuomion C-181/20 valossa välttämätön ja tuki direktiivimuutosta. Ympäristövaliokunta yhtyi valtioneuvoston kantaan. Suuri valiokunta yhtyi erikoisvaliokunnan kannanoton mukaisesti valtioneuvoston kantaan.

Hallituksen esityksen valmistelu

Ehdotus on valmisteltu ympäristöministeriössä virkatyönä. Akkuasetuksen täytäntöönpanon valmistelua tukemaan perustettiin virkamiestyöryhmä, jossa ovat edustettuina työ- ja elinkeinoministeriö, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskus, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto sekä Liikenne- ja viestintävirasto. Virkamiestyöryhmä on kokoontunut säännöllisesti koko valmisteluajan.

Ympäristöministeriö on lisäksi kuullut keskeisiä akkualan sekä sähkö- ja elektroniikka-alan sidosryhmiä erikseen järjestetyissä kuulemis- ja keskustelutilaisuuksissa 16.8.2024, 27.9.2024, 11.10.2024, 6.11.2024, 25.11.2024, 20.1.2025 ja 24.1.2025. Lisäksi akkuasetuksen täytäntöönpanotyötä ja sen keskeisiä sääntelyratkaisuja on esitelty akkualan keskeisistä toimijoista koostuvassa akkuohjausryhmässä 27.8.2024 ja 29.1.2025. Ympäristöministeriö järjesti sidosryhmätilaisuuden SER-direktiivin muutoksesta 14.1.2025.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat saatavilla osoitteessa [valtioneuvosto.fi/hankkeet, tunnuksella YM048:00/2024](https://valtioneuvosto.fi/hankkeet_tunnuksella_YM048:00/2024).

Hallituksen esityksestä pyydettiin lausuntoja (xxx yy) välisenä aikana lausunto-palvelu.fi –palvelun kautta. Lausuntoja pyydettiin yhteensä xx taholta. Lausunnot oli mahdollista antaa lausuntopalvelu.fi –palvelun kautta, tai toimittamalla lausunto ympäristöministeriön kirjaamoon. (täydentyy lausuntokierroksen jälkeen).

Akkuasetuksen ja SER-direktiivin muutoksen kansallista täytäntöönpanoa koskeva ennakkonotifiointi komissiolle

Kansalliset lakimuutokset tai muut määräykset, jotka sisältävät akkuasetusta tai SER-direktiivin muutosta täydentäviä vaatimuksia, tulee ilmoittaa Euroopan komissiolle teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin (EU) 2015/1535¹⁵ mukaisesti. Tämä koskee erityisesti niitä akkuasetuksen ja SER-direktiivin muuttamista koskevia artikloita, jotka jättävät jäsenvaltioille kansallista liikkumavaraa.

---

¹⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä

Ilmoituksen jälkeen alkaa kolmen kuukauden odotusaika, jota ennen ehdotusta ei voida hyväksyä. Ehdotuksen hyväksymistä on lykättävä edelleen kolmella kuukaudella, jos komissio tai toinen jäsenvaltio esittää kolmen kuukauden odotusajan kuluessa yksityiskohtaisen lausunnon, jonka mukaan suunniteltu toimenpide sisältää seikkoja, jotka voivat luoda kaupan esteitä sisämarkkinoilla. Jäsenvaltioiden on toimitettava teknistä määräystä koskeva ehdotus uudelleen komissiolle, jos ehdotukseen tehdään sellaisia huomattavia muutoksia, jotka muuttavat sen soveltamisalaa, lyhentävät alun perin suunniteltua soveltamisaikataulua, lisäävät eritelmiä tai vaatimuksia taikka tiukentavat niitä.

Esitysluonnos oli direktiivin (EU) 2015/1535 mukaisessa EU:n komission ennakkonotifioinnissa pvm - pvm. (täydentyy ennakkonotifioinnin jälkeen).

2 EU-säädöksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö

2.1 Akkuasetuksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö

Akkuasetuksella säännellään akkujen koko elinkaarta suunnittelusta ja tuotannosta kierrätykseen ja uudelleenkäyttöön. Asetus korvaa paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/66/EY (jäljempänä direktiivi 2006/66/EY). Asetusta sovelletaan kaikkiin akkuihin ja paristoihin sekä jätteakkuihin ja -paristoihin.

Akkuasetuksen tavoitteena on edistää sisämarkkinoiden tehokasta toimintaa sekä kiertotaloutta ja samalla ehkäistä ja vähentää akkujen ja paristojen haitallisia ympäristövaikutuksia. Lisäksi tavoitteena on akkujen koko elinkaaren aikaisten ympäristövaikutusten ja sosiaalisten vaikutusten vähentäminen.

Uusilla säännöillä pyritään edistämään kiertotaloutta saattamalla akut ja paristot ja niiden koko elinkaari EU-lainsäädännön piiriin. Komissio on arvioinut akkujen kysynnän 14-kertaistuvan vuodesta 2018 vuoteen 2030. Pääsyy kysynnän kasvuun on liikenteen sähköistyminen ja monenlaisten sähkövirtaa käyttävien langattomien ja johdottomien laitteiden yleistymisen. Asetuksen tavoitteena on pitää kasvu ja sen ympäristövaikutukset hallittavina ja kestävinä. Lisäksi tavoitteena on lisätä akkujen ja paristojen sisältämien arvokkaiden materiaalien talteenottoa ja uudelleenkäyttöä.

Akkuasetusta sovelletaan kaikkiin akku- ja paristoluokkiin, joita ovat akkuasetuksen mukaan kannettavat akut, käynnistys-, valaistus- ja sytytysakut (ajoneuvoakut), kevyiden liikkumisvälineiden akut, sähköajoneuvojen ajovoima-akut ja teollisuusakut, riippumatta niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, rakenteesta, materiaali-koostumuksesta, kemiallisesta koostumuksesta, käytöstä tai tarkoituksesta.

Akkusetuksen ensimmäisessä luvussa on yleiset säännökset soveltamisalasta, tavoitteista, määritelmistä, vapaasta liikkuvuudesta sekä kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimuksista. Toiseen lukuun sisältyvät kestävyys- ja turvallisuusvaatimukset, joihin kuuluvat eräitä haitallisia aineita koskevat rajoitukset, sekä hiilijalanjälkeä, kierrätettyä sisältöä, suorituskykyä ja kestoja, irrotettavuutta ja vaihdettavuutta sekä kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien turvallisuutta koskevat vaatimukset. Lisäksi luvussa säädetään laitteisiin sisältyvien kannettavien akkujen ja paristojen irrotettavuudesta ja vaihdettavuudesta.

Akkusetus yhdenmukaistaa EU-alueella akkuihin ja paristoihin liittyviä vaatimuksia. Asetuksen kolmannessa luvussa ovat merkintä- ja tietovaatimukset, jotka koskevat muun muassa akun tai pariston komponentteja ja kierrätysmateriaalin osuutta sekä sähköistä akkypassia ja QR-koodia. Akkujen ja paristojen vaatimustenmukaisuutta koskeva sääntely on asetuksen neljännessä luvussa ja viidennessä luvussa säädetään vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ilmoittamisesta. Kuudennessa luvussa säädetään talouden toimijoiden, kuten valmistajien, valtuutettujen edustajien, maahantuojien ja jakelijoiden velvollisuuksista.

Akkuraaka-aineisiin liittyvänä merkittävänä uudistuksena asetukseen on tullut kokonainen luku asianmukaisen huolellisuuden, eli niin sanotun due diligencen, velvoitteesta. Velvoite kattaa kaikki toimijat akkujen ja paristojen toimitusketjussa sekä niiden tytäryhtiöt ja alihankkijat, jotka louhivat, jalostavat ja kauppaavat akuissa ja paristoissa käytettäviä raaka-aineita ja uusia raaka-aineita. Asetuksen mukaan talouden toimijoiden, jotka saattavat markkinoille akkuja ja paristoja tai ottavat niitä käyttöön, on 18.8.2025 täytettävä asetuksessa vahvistetut asianmukaisen huolellisuuden velvoitteet.

Asetuksen kahdeksas luku koskee jäteakkujen ja -paristojen jätehuoltoa. Luvussa säädetään mm. akkujen ja paristojen laajennetusta tuottajavastuusta. Akkujen ja paristojen tuottajilla on laajennettu tuottajavastuu akkujensa ja paristojensa käsittelystä niiden käyttöiän päättyessä. Laajennettu tuottajavastuu tarkoittaa, että tuottajien on rahoitettava kustannukset, jotka aiheutuvat kaikkien kerättyjen akkujen ja paristojen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä, kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen jätekoostumuksen kartoituksesta, raportoinnista sekä tiedottamisesta.

Akkusetuksen johdanto-osan mukaan laajennettua tuottajavastuuta koskevien uusien säännösten tarkoituksena on varmistaa ympäristön ja terveyden suojelun korkea taso unionissa käytettyjen akkujen ja paristojen korkeimman mahdollisen erilliskeräystason avulla. Lisäksi asetuksen tarkoituksena on varmistaa, että kaikki kerätyt akut ja paristot kierrätetään prosesseissa, joissa saavutetaan korkea kierrätystehokkuus ja materiaalien talteenotto teknisen ja tieteellisen kehityksen pohjalta. Laajennettuun tuottajavastuuseen liittyviä velvoitteita on sovellettava kaikkiin toimitusmuotoihin, etämyynti mukaan luettuna. Jätehuoltoa koskevat yhdenmukaistetut

säännöt ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa samat säännöt tuottajille ja muille talouden toimijoille kaikissa jäsenvaltioissa. Laajennettu tuottajavastuu voi osaltaan vähentää resurssien kokonaiskäyttöä erityisesti vähentämällä jäteakkujen ja -paristojen syntymistä ja jäteakkujen ja -paristojen käsittelyyn liittyviä haittavaikutuksia.

Komissio totesi direktiiviä 2006/66/EY koskevassa arvioinnissaan yhtenä puutteena, etteivät sen säännökset olleet riittävän yksityiskohtaisia, mikä johtaa epätasaiseen täytäntöönpanoon ja luo merkittäviä esteitä kierrätysmarkkinoiden toiminnalle. Akkuasetuksen yksityiskohtaisemmillä ja yhdenmukaistetummilla säännöillä estettäisiin näin ollen jäteakkujen ja -paristojen keräys-, käsittely- ja kierrätysmarkkinoiden vääristyminen ja varmistettaisiin vaatimusten yhdenmukainen täytäntöönpano kaikkialla unionissa. Yhdenmukainen täytäntöönpano johtaisi myös talouden toimijoiden tarjoamien jätahuoltopalvelujen laadun yhdenmukaistamiseen ja helpotaisi uusioraaka-aineiden markkinoiden toimintaa.

Akkujen jätahuoltoa koskevassa luvussa säädetään lisäksi aiempaa kunnianhimoisemmat tavoitteet jäteakkujen ja -paristojen keräykselle, kierrätystehokkuudelle ja materiaalien talteenotolle. Luvussa säädetään jakelijoiden velvollisuudesta ottaa jätteakut ja -paristot takaisin loppukäyttäjiltä maksutta ja ilman, että loppukäyttäjää veloitetaan ostamaan uusi akku tai paristo.

Akkuasetuksen yhdeksänsässä luvussa säädetään digitaalista akkupassia koskevista vaatimuksista. Jokaisesta 18.2.2027 jälkeen markkinoille saatetusta tai käyttöön otetusta kevyen liikku- misvälineen akusta, teollisuusakusta, jonka kapasiteetti on yli 2 kWh, ja sähköajoneuvojen ajo- voima-akusta on oltava käytössä sähköinen akkupassi.

Akkuasetuksen 10 luvussa säädetään unionin markkinavalvonnasta ja suojamenettelyistä, 11 luvussa ympäristöä säästävistä julkisista hankinnoista ja menettelystä aineita koskevien rajoitusten muuttamiseksi, 12 luvussa komissiolle siirretyn säädösvallan käyttämisestä ja komitea- menettelystä ja 13 luvussa muutoksista. Luvun 14 loppusäännöksissä säädetään seuraamuksista, uudelleentarkastelusta, kumoamisesta ja siirtymäsäännöksistä sekä voimaantulosta ja sovelta- misesta.

Akkuasetuksen soveltaminen alkoi akkuasetuksen 96 artiklan mukaan jäsenvaltioissa 18.2.2024 alkaen, lukuun ottamatta useita erillisiä artiklakohtaisia voimaantuloaikoja sekä siirtymäsään- nöksiä. Akuista ja paristoista on annettu 6.9.2006 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/66/EY, paristoista ja akuista sekä käytetyistä paristoista ja akuista ja direktiivin 91/157/ETY kumoamisesta (jäljempänä direktiivi 2006/66/EY). Akkuasetuksen 95 artiklan mu- kaan direktiivi 2006/66/EY kumotaan 18.8.2025, lukuun ottamatta sen eräille artikloille säädet- tyjä erillisiä siirtymäaikoja. Jätahuoltoa koskeva luku tulee voimaan 18.8.2025.

Komissiolle on siirretty valtaa antaa 39 delegoitua säädöstä sekä 20 täytäntöönpanosäädöstä. Toimivalta antaa delegoituja tai täytäntöönpanosäädöksiä koskevia rajoituksia (6 artikla), hiilijalanjäljen laskentaa, hiilijalanjälkiluokkia ja enimmäishiilijalanjälkeä (7 artikla), kierrätetyn sisällön laskentaa (8 artikla), suorituskyky- ja kesto vaatimuksia (9 -10 artiklat), akkujen irrotettavuutta ja vaihdettavuutta (11 artikla), turvallisuusmuuttujien vahvistamista (12 artikla), merkintöjä (13 artikla), toimintakuntoa ja odotetun käyttöiän määrittämistä (14 artikla), yhteisiä eritelmiä (16 artikla), asianmukaisen huolellisuuden toimintapolitiikkoja (48 artikla), asianmukaisen huolellisuuden järjestelmien tunnustamista (53 artikla), tuottajien maksuosuuksien mukauttamista (57 artikla), kannettavien akkujen ja paristojen keräysasteen laskentaa (59 artikla), kevyiden liikkumisvälineiden keräysasteen laskentaa (60 artikla), käsittelyvaatimusten muuttamista (70 artikla), kierrätystehokkuuden todentamista ja tavoitteita (71 artikla), jäteakkujen ja -paristojen kansainvälisiä siirtoja (72 artikla), uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua (73 artikla), raportointia (76 artikla), akkupassia (77 artikla), unionin suojamenettelyitä (80 artikla), menettelyjä riskin aiheuttavien akkujen ja paristojen osalta (81 artikla), ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja (85 artikla) ja uudelleentarkastelua (94 artikla).

Kansallinen liikkumavara

Suurin osa akkuasetuksen artikloista on sellaisenaan sovellettavia kaikissa jäsenvaltioissa eikä niiden sisältöä tule toistaa kansallisessa lainsäädännössä. Asetuksen oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla (sisämarkkinoiden toteuttamisen ja toiminnan parantaminen), lukuun ottamatta asetuksen tuottajavastuuta koskevaa VIII lukua (54–76 artiklat), jonka oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 192 artiklan 1 kohta (ympäristö).

Akkuasetuksen johdanto-osassa (kohta 103) tuodaan esiin, että akkuasetus on erityissäännös (lex specialis) suhteessa jätedirektiivin¹⁶ sellaisten laajennettua tuottajavastuuta koskevien vähimmäisvaatimusten osalta, jotka koskevat keräys- ja kierrätystavoitteita, jakelijan suorittamaa takaisinottoa ja uusiokäyttöä. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltioiden on tehtävä muutokset siihen kansalliseen lainsäädäntöön, jolla on täytäntöönpantu jätedirektiivi. Johdanto-osassa todetaan lisäksi, että jos tämän asetuksen VIII luvussa ei säädetä täydellisestä yhdenmukaistamisesta, jäsenvaltiot voivat säätää tältä osin lisätoimenpiteistä. Mahdollisen täydentävän lisäsääntelyn tulee kuitenkin olla jätedirektiivin, sen täytäntöönpanneen kansallisen lainsäädännön ja akkuasetuksen mukaista.

---

¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/98/EY, annettu 19 päivänä marraskuuta 2008, jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta [EUR-Lex - 02008L0098-20240218 - FI - EUR-Lex](#)

Useat akkuasetuksen artiklat sisältävät jätedirektiiviin sekä kansalliseen lainsäädäntöön verrattuna merkittävän yksityiskohtaista sääntelyä, erityisesti asetuksen VIII luvussa säädetyn laajennetun tuottajavastuun osalta. Asetuksen tarkoituksena on jäsenvaltioiden kansallisten lainsäädäntöjen korvaaminen yhtenäisellä, kaikkia talouden toimijoita yhdenmukaisesti kohtelevalla EU-sääntelyllä.

Akkuasetus jättää kansallisesti säädettäväksi vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten nimeämisestä ja ilmoittamisesta vastaavan viranomaisen (laki jätelain muuttamisesta 54/2024¹⁷) sekä markkinavalvontaviranomaisen (laki jätelain muuttamisesta 1068/2024¹⁸), jotka on nimetty aiemmissa vaiheissa akkuasetuksen kansallista täytäntöönpanoa.

Edellä kuvattujen viranomaistehtävien lisäksi akkuasetus jättää kansallista liikkumavaraa seuraavien artikloiden osalta:

– 54 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tämän luvun mukaisista velvoitteista, erityisesti sen valvomisesta ja todentamisesta, että tuottajat ja tuottajayhteisöt täyttävät tämän luvun mukaiset velvoitteensa. Artiklan 2 kohdan mukaan kukin jäsenvaltio voi myös nimetä 1 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten keskuudesta yhden yhteyspisteen 4 kohdan mukaista komission kanssa tapahtuvaa yhteydenpitoa varten.

- 54 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä toimivaltaisen viranomaisen organisoinnista ja toiminnasta sekä menettelysäännöistä tuottajien rekisteröinnille ja hyväksymismenettelylle, laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täytäntöönpanon valvonnan, akkuja ja paristoja ja jätteakkuja ja -paristoja koskevan tiedon keruulle ja tietojen asettamisesta saataville.

– 55 artiklan 5 kohdan mukaan, jos tuottaja on nimennyt tuottajayhteisön 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tämän artiklan mukaiset velvoitteet täyttää soveltuvin osin kyseinen yhteisö, jollei jäsenvaltio toisin säädiä.

- 55 artiklan 7 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat päättää, että tuottajien 55 artiklan mukainen rekisteröintimenettely ja 58 artiklan mukainen hyväksymismenettely muodostavat yhden menettelyn.

---

¹⁷ [Laki jätelain muuttamisesta 54/2024 - Sädökset alkuperäisinä - FINLEX ®](#)

¹⁸ [Laki jätelain muuttamisesta 1068/2024 - Sädökset alkuperäisinä - FINLEX ®](#)

- 57 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla tuottajayhteisön nimeämisestä tehdään pakollista.
- 57 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on nimettävä toimivaltainen viranomainen tai riippumaton kolmas osapuoli varmistamaan, että tuottajayhteisöt täyttävät velvoitteen koordinoitulla tavalla.
- 58 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on sisällytettävä toimenpiteisiinsä, joissa ne säätelevät 54 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista hallinnollisista ja menettelysäännöistä, yksityiskohtaiset tiedot hyväksyntämenettelystä ja yksityiskohtaiset säännöt, jotta voidaan todentaa tuottajien tai tuottajayhteisöjen edellytysten noudattaminen, mukaan lukien tiedot, jotka tuottajien tai tuottajayhteisöjen on toimitettava tätä varten.
- 58 artiklan 7 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat asettaa tuottajayhteisöltä edellytettävää vaatimusta koskevia lisävaatimuksia.
- 59 artiklan 6 kohdan, 60 artiklan 7 kohdan ja 61 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimenpiteitä, joilla edellytetään, että eri akkuluokkien vastaanottoa varten perustetut akkuasetuksen mukaiset keräyspisteet voivat kerätä akkuja ja -paristoja ainoastaan, jos ne ovat tehneet sopimuksen tuottajien tai tuottajayhteisöjen kanssa.
- 68 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat rajoittaa jakelijoiden, 65 artiklassa tarkoitettujen jätteenkäsittelylaitosten toiminnanharjoittajien, 66 artiklassa tarkoitettujen jätehuoltoviranomaisten ja 67 artiklassa tarkoitettujen vapaaehtoisten keräyspisteiden kykyä luovuttaa kerättyjä kannettavia jäteakkuja ja -paristoja ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkuja joko tuottajille tai tuottajayhteisöille tai jätehuoltotoimijoille 70 artiklan mukaista käsittelyä varten.
- 68 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa toimenpiteitä, joilla 66 artiklassa tarkoitetuille jätehuoltoviranomaisille annetaan mahdollisuus suorittaa itse 70 artiklan mukainen käsittely.
- 70 artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön kannustinjärjestelmiä talouden toimijoille, jotka ylittävät liitteessä XII olevassa B ja C osassa asetetut tavoitteet kierrätystehokkuuden ja materiaalien talteenoton osalta.
- 75 artiklan 9 kohdan mukaan jäsenvaltio voi sallia, että toimivaltaiset viranomaiset pyytävät lisätietoja, jotka ovat tarpeen ilmoitettujen tietojen luotettavuuden varmistamiseksi.

– 93 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on 18 päivään elokuuta 2025 mennessä säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2.2 SER-direktiivin muutoksen tavoitteet ja pääasiallinen sisältö

SER-direktiivin muutoksen tarkoituksena on muuttaa direktiivin 12–15 artikloita poistamalla tiettyjen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden laajennetun tuottajavastuun taannehtivuus tietyiltä osin.

Muutos perustuu Euroopan unionin tuomioistuin 25.1.2022 asiassa C-181/20 antamaan tuomioon. Tuomioistuin totesi tuomiossa, että SER-direktiivin 13 artiklan 1 kohta on pätemätön siltä osin, kun se koskee 13.8.2005 – 13.8.2012 välisenä aikana markkinoille saatettuja aurinkosähköpaneeleja perusteettoman taannehtivan vaikutuksen vuoksi. Tuomioistuimen tuomiossa edellytetään suoraan SER-direktiivin 13 artiklan 1 kohdan muuttamista siten, että sitä ei sovelleta 13.8.2005 – 13.8.2012 välisenä aikana markkinoille saatetuista muiden käyttäjien kuin kotitalouksien aurinkosähköpaneeleista peräisin olevaan jätteeseen. Näin ollen aurinkopaneelien tuottajien on rahoitettava aurinkopaneeleista peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuolto niiden aurinkosähköpaneeleiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 13.8.2012 jälkeen.

Tuomioistuin katsoi, että ennen vuonna 2012 annetun SER-direktiivin antamista unionin lainsäätäjällä on jättänyt jäsenvaltioille mahdollisuuden päättää, että nykyisen tai aiemman jätteen haltijan tai aurinkosähköpaneelien tuottajan tai jakelijan on vastattava aurinkosähköpaneeleista peräisin olevan jätteen jätehuollon kustannuksista jätedirektiivin 14 artiklan nojalla. Tämän jälkeen unionin lainsäätäjällä on vahvistanut vuonna 2012 annetun SER-direktiivin 13 artiklan 1 kohdassa säännön, jonka mukaan tuottajien on vastattava näistä kustannuksista kaikissa jäsenvaltioissa, myös niiden tuotteiden osalta, jotka ne olivat saattaneet markkinoille jätedirektiivin voimassaoloaikana. Tuomioistuin katsoi, että sääntöä on katsottava sovelletun taannehtivasti ja se on näin ollen omiaan loukkaamaan oikeusvarmuuden periaatetta ja että tällaisen taannehtivuuden takia se on mitätön niiden aurinkosähköpaneeleiden osalta, jotka on saatettu markkinoille ennen vuonna 2012 annetun SER-direktiivin voimaantuloa. Tuomion mukaan taannehtivuuskiellon periaate estää sen, että uudella oikeussäännöllä muutetaan jälkikäteen ja ennalta arvaamattomasti sellaisten kustannusten jakautumista, joiden aiheutumista ei voida enää välttää, koska toimijat ovat perustellusti voineet tukeutua kaupallisissa toimissaan kyseisenä ajankohdana voimassa olleessa lainsäädännössä säädettyyn kustannusten jakautumiseen, ja sillä viedään

näin ollen näiltä toimijoilta kaikki tosiasialliset mahdollisuudet ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin tämän uuden säännön voimaantulon johdosta.¹⁹

Unionin tuomioistuimen ennakkoratkaisu velvoitti varsinaisesti vain 13 artiklan 1 kohdan muuttamiseen, mutta direktiivin johdonmukaisuuden säilyttäminen vaati komission mukaan muutoksia kaikkiin esitettyihin artikloihin. SER-direktiiviä on siten muutettu sekä kotitalouden että muiden kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkajätteen osalta siltä osin, kun niiden tilanne on verrattavissa aurinkosähköpaneelien tilanteeseen. Lisäksi avoimen soveltamisalan laitteiden osalta muutos koskee myös muita kuin kotitalouden laitteita. Muutoksen perusteella direktiivin niin sanottuun avoimeen soveltamisalaan kuuluvien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajien on rahoitettava sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta syntyvät jätehuollon kustannukset niiden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta, jotka on saatettu markkinoille 15.8.2018 jälkeen. Muutos koskee kuitenkin vain niitä avoimen soveltamisalan sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka eivät ole aiemmin kuuluneet tuottajavastuun piiriin. Avoimeen soveltamisalaan kuuluvat käytännössä kaikki tavanomaiset sähkö- ja elektroniikkalaitteet.

Artiklojen 14 ja 15 muutoksella saatetaan ajan tasalle viittaukset eurooppalaiseen standardiin EN 50419:2022.

Jäsenvaltioiden on saatettava direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 9 päivänä lokakuuta 2025.

3 Nykytila ja sen arviointi

3.1 Akkuja ja paristoja koskeva sääntely

Jätedirektiivi on pantu kansallisesti täytäntöön jätelailla (646/2011). Jätedirektiivissä säädetään useista tuottajavastuovelvoitteista, jotka koskevat yleisesti kaikkia jätelajeja sekä jätteiden tuottajavastuujärjestelmien yleisistä vähimmäisvaatimuksista. EU-lainsäädännössä on edellytetty tuottajavastuun soveltamista ajoneuvoihin, sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, akkuihin ja paristoihin, pakkauksiin sekä eräisiin kertakäyttöisiin muovituotteisiin ja kalastusvälineisiin. Tuottajavastuun toteutustapa vaihtelee tuoteryhmittäin, mutta perusrakenteeltaan jätelain kuudenteen lukuun koottu tuottajavastuuta koskeva sääntely on samanlaista. Tuottajan on järjestettävä markkinoille saattamiensa tuotteiden jätehuolto sekä vastattava siitä aiheutuvista kustannuksista. Tuotekohtaisissa valtioneuvoston asetuksissa säädetään tarkemmin muun muassa käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanoton järjestämisestä.

---

¹⁹ C-181/20, 58 kohta.

Akkujen ja paristojen tuottajavastuu on säädetty EU-lainsäädännössä ensimmäisen kerran direktiivillä 2006/66/EY, joka on kansallisesti täytäntöönpantu lailla jätelain muuttamisesta 277/2008 sekä valtioneuvoston asetuksella paristoista ja akuista (422/2008). Valtioneuvoston asetus on myöhemmin korvattu uudella samannimisellä asetuksella (520/2014). Direktiivin 2006/66/EY ja siihen perustuvien erityissäännösten soveltamisalaan kuuluvat kaikki paristot ja akut riippumatta niiden muodosta, tilavuudesta, painosta, koostumuksesta tai käyttötarkoituksesta. Niitä sovelletaan lisäksi paristoihin ja akkuihin, jotka sisältyvät sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin ja ajoneuvoihin sekä muihin tuotteisiin. Direktiivissä 2006/66/EY paristot ja akut on luokiteltu kolmeen päätyyppiin: kannettavat paristot ja akut, ajoneuvoparistot ja -akut sekä teollisuusparistot ja -akut.

Akkuasetuksella muutetaan jätedirektiiviä lisäämällä sen laajennettua tuottajavastuuta koskevaan 8 a artiklan 7 kohtaan uusi alakohta akkujen ja paristojen osalta. Muutetun säännöksen mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että ennen 4 päivää heinäkuuta 2018 perustetut laajennetun tuottajavastuun järjestelmät ovat kaikkien akkujen ja paristojen osalta artiklan mukaisia viimeistään 18 päivänä elokuuta 2025. Tuottajien on täytettävä jätedirektiivin 8 ja 8 a artiklan sekä akkuasetuksen vaatimukset.

Akkuasetuksen täytäntöönpano edellyttää muutoksia jätelakiin ja erityisesti sen 6 luvussa säädettyyn tuottajavastuuseen. Jätelakia on muutettava ja täydennettävä siten, että akkuasetuksen kanssa ristiriidassa olevat säännökset kumotaan tai muutetaan akkujen ja paristojen osalta sekä lisätään tarvittava täydentävä sääntely. Lisäksi huomioidaan ne akkuasetuksen artikkelit, jotka jättävät kansallista liikkumavaraa. Akkuasetusta ja jätelakia sovelletaan rinnakkain. Lisäksi ympäristönsuojelulakiin ja sähköturvallisuuslakiin lisättäisiin tarvittavat viittaukset akkuasetukseen sekä tehtäisiin tarvittavat muutokset alemman asteisiin säädöksiin.

3.2 Sähkö- ja elektroniikkalaiteromua koskeva sääntely

Vuonna 2012 annettu SER-direktiivi on pantu kansallisesti täytäntöön 15.7.2014 voimaan tullella jätelain muutoksella²⁰ sekä valtioneuvoston asetuksella sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 519/2014 (jäljempänä SER-asetus)²¹. Muutoksessa jätelakiin lisättiin mm. uusi määritelmä kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteille sekä muutettiin 53 §:ää, jossa on säädetty poikkeuksista eräiden muualla kuin kotitaloudessa käytettävien tuotteiden tuottajan kustannusvastuusta. Voimassa olevan jätelain 53 §:n 1 momentin mukaan tuottaja vastaa ennen 14 päivää

---

²⁰ 6.6.2014/410, [HE 16/2014 vp](#)

²¹ [Valtioneuvoston asetus sähkö- ja... 519/2014 - Ajantasainen lainsäädäntö - FINLEX ®](#)

elokuuta 2005 markkinoille saatetun muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen jätehuollon kustannuksista vain, jos käytöstä poistettava laite korvataan vastaavalla tai samaan tarkoitukseen käytettävällä uudella laitteella. Muussa tapauksessa laitteen haltija vastaa ennen mainittua päivää markkinoille saatetun laitteen jätehuollon kustannuksista. Pykälässä on näin ollen rajattu yritys- ja ammattikäyttöön tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajan vastuuta jätehuollon kustannuksista, jolloin sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollon kustannuksista vastaa laitteen haltija. 53 §:ssä säädetään lisäksi, että tuottaja ja laitteen haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jakamisesta toisin riippumatta laitteen markkinoille saattamisen ajankohdasta.

Vuonna 2014 annetun SER-asetuksen 1 §:ssä on säädetty asetuksen soveltamisalasta. 1 §:n 2 momentin mukaan asetusta sovelletaan:

1) liitteen 1 mukaisiin laiteluokkiin kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin 14 päivään elokuuta 2018;

2) liitteen 2 mukaisiin laiteluokkiin kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin 15 päivästä elokuuta 2018 ottaen huomioon, että sähkö- ja elektroniikkalaitteet kuuluvat aina johonkin mainituista laiteluokista. Liite 2 koskee niin sanottua avointa soveltamisalaa, johon kuuluvat käytännössä kaikki sähkö- ja elektroniikkalaitteet.

SER-asetusta on muutettu valtioneuvoston asetuksella sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta 1096/2021, joka on tullut voimaan 1.12.2021. Muutoksella kumottiin asetuksen liite 1 ja muutettiin soveltamisalaa koskevaa 1 §:ää. Soveltamisalasta poistettiin 2 momentin 1 kohta vanhentuneena. Samalla nykyisestä 2 kohdasta poistettiin luettelolukunumerointi ja soveltamisen alkamisajankohta tarpeettomina. Voimassa olevan 1 §:n 2 momentin mukaan asetusta sovelletaan liitteessä 2 tarkoitettuihin laiteluokkiin kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin ottaen huomioon, että sähkö- ja elektroniikkalaitteet kuuluvat aina johonkin mainituista laiteluokista.

4 Ehdotukset ja niiden vaikutukset

4.1 Akkuasetuksen täytäntöönpano

4.1.1 Keskeiset ehdotukset

Esityksellä ehdotetaan annettavaksi kansallinen täydentävä sääntely, joka on tarpeen akkuasetuksen soveltamiseksi. Akkuasetusta ja jätelakia sovelletaan rinnakkain. Niiltä osin, kun ak-

kuasetus jättää kansallista liikkumavaraa, kansalliseen sääntelyyn ei ehdoteta asetuksen vaatimustasoa laajentavaa sääntelyä. Useat asetuksen kansallista liikkumavaraa sisältävät artiklat, kuten tuottajille säädettyjen velvoitteiden täyttäminen soveltuvin osin tuottajayhteisön toimesta, vastaa voimassa olevan jätelain sääntelyä. Esitykseen sisältyvät muutosehdotukset koskevat vain akkuja ja paristoja. Mahdollisia laajempia muutostarpeita jätelain 6 luvussa säädettyyn tuottajavastuuseen ja muun muassa eri säännösten rikkomista koskevaan seuraamussääntelyyn selvitetään ja valmistellaan osana ympäristöministeriön käynnistämää jätelain kokonaisuudistusta²², jossa jätelaki on tarkoitus muuttaa kiertotalouslaiksi.

Keskeisimmät akkuasetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat jätelain muutosehdotukset koskevat tuottajavastuun sääntelyä. Useisiin jätelain pykäliin lisättäisiin viittaukset niihin akkuasetuksen artikloihin, jotka sisältävät jätelain säännöksiin verrattuna yksityiskohtaisempaa suoraan sellaisenaan sovellettavaa sääntelyä. Lisäksi osa asetuksen artikloista edellyttää voimassa olevan jätelain akkuja ja paristoja koskevien säännösten muuttamista tai kumoamista siltä osin, kun ne ovat asetuksen kanssa ristiriidassa.

Jätelain 47 §:n 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siltä osin, kun säännös on ristiriidassa akkuasetuksen kanssa. Akkuasetus säätää jäteakkuja ja -paristoja kerääville ja vastaanottaville toimijoille velvollisuuden luovuttaa jäteakut ja -paristot asiaankuuluville tuottajille tai tuottajayhteisöille. Asetuksen säätämä luovutusvelvollisuus on ristiriidassa jätelain 47 §:n 2 momentin kanssa, jonka mukaan muu toimija kuin tuottaja saa tarjota tuotteiden uudelleenkäyttöön tai sen valmisteluun liittyviä palveluita tuottajan ensisijaisen oikeuden sitä estämättä. Muut toimijat kuin tuottajat voisivat siten jatkossa tarjota akkujen ja paristojen uudelleenkäyttöön liittyviä palveluita, mutta eivät jätteiksi katsottavien akkujen ja paristojen uudelleenkäytön valmisteluun liittyviä palveluita.

Jätelain 53 §:n 2 momentin mukainen säännös, jonka mukaan teollisuusparistojen ja -akkujen sekä muuhun kuin yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottaja ja tällaisen pariston tai akun haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jaosta toisin kuin 46 §:n 1 momentissa säädetään, ehdotetaan akkuasetuksen vastaisena kumottavaksi. Direktiivi 2006/66/EY, johon jätelain 53 §:n 2 momentti on perustunut, kumotaan akkuasetuksen 95 artiklan mukaan 18.8.2025. Poikkeuksen perusteella teollisuusakun tuottaja ja akun haltija ovat voineet sopia jätehuollon kustannustenjaosta toisin kuin jätelain 46 §:ssä säädetään. Akkuasetuksen mukaiset velvoitteet teollisuusakuille edellyttävät, että jatkossa kaikille teollisuusakuille, riippumatta niiden markkinoille saattamisen ajankohdasta, on perustettava akkuasetuksen myötä kollektiivinen, maankattava keräysjärjestelmä.

---

²² [Jätelain muutoksen III osa - Kiertotalouslaki 2024-2026 - Ympäristöministeriö](#)

Tuottajan velvollisuudesta järjestää käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanotto ja kuljetus (49 §) sekä tuotteen jakelijan vastaanottovelvollisuudesta (56 §) säädetään yksityiskohtaisesti akkuasetuksessa. Jätelain asianomaisiin säännöksiin on siten lisättävä viittaukset akkuasetuksen artikloihin. Akkuasetuksen edellyttämää vakuusvaatimusta tarkentavat säännökset lisättäisiin jätelain 61 §:ään ja täsmennettäisiin samalla vakuutta koskevia säännöksiä. Akkuasetuksen edellyttämistä seuraamuksista säädettäisiin täydentämällä jätelain laiminlyöntimaksua (131 §) sekä rangaistussäännöksiä (147 §) koskevia pykäläiä sekä säätämällä uusi verkkoalustan tarjoajan seuraamusmaksu.

Pirkanmaan ELY-keskus valvoo voimassa olevan jätelain mukaisesti valtakunnallisena viranomaisena tuottajavastuuta. Lisäksi ehdotuksen mukaan Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa verkkoalustan tarjoajalle säädettyjen velvoitteiden noudattamista verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädettyin toimivaltuuksin.

Lisäksi ympäristönsuojelulakiin sekä sähköturvallisuuslakiin lisättäisiin tarvittavat viittaukset akkuasetukseen.

Akkuasetuksen täytäntöönpanemiseksi valmisteltaisiin lisäksi tarvittavat muutokset valtioneuvoston asetuksiin paristoista ja akuista, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta ja romuajoneuvoista sekä vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa sekä jäteasetukseen.

Akkuasetusta täydentävän kansallisen sääntelyn lisäksi on tarkoitus valmistella kansalliset soveltamisohjeet, joilla täsmennettäisiin akkuasetuksen velvoitteiden soveltamista. Soveltamisohjeen tarkoituksena on selventää tuottajalle säädettyjä keräysverkostovaatimuksia, jakelijoiden vastaanottovelvoitteita sekä kirjanpito- ja raportointivelvoitteita. Soveltamisohjeiden valmistelussa on tarkoitus kuulla sidosryhmiä. Soveltamisohjeet eivät ole oikeudellisesti sitova.

Muutokset olisi tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

4.1.2 Pääasialliset vaikutukset

Taloudelliset vaikutukset

Akkuasetuksen mukaisena tuottajavastuuta valvovana viranomaisena toimisi Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (jäljempänä Pirkanmaan ELY-keskus). Pirkanmaan ELY-keskus on arvioinut, että sen työtehtävät lisääntyvät merkittäväällä tavalla akkuasetuksen tuottajavastuusäännösten tullessa voimaan. Pirkanmaan ELY-keskus on arvioinut lisävoimavarojen tarpeen seuraavasti:

1000 €	Kertaluontoinen	Pysyvä vuodesta 2026 alkaen
Henkilöstökulut		180 (2 htv)
IT-järjestelmä (tietojärjestelmämuutokset, ylläpito, pienkehitys)	150	15
Yhteensä	150	195

Pirkanmaan ELY-keskus on arvioinut lisävoimavarojen tarpeeksi yhden henkilötyövuoden valvontatehtävään ja yhden henkilötyövuoden raportointitehtävään. Valvontatehtävän laajentumisen on arvioitu lisäävän lisävoimavarojen tarvetta seuraavasti: valvonnan laajentuminen sääntelyn kasvaessa ja yksityiskohtaistuessa 0,4 htv, kasvavat määrät markkinoille saatettavissa tuotteissa ja tuottajissa 0,3 htv, vapaamatkustuksen ja erityisesti etäkaupan valvonnan vahvistaminen 0,3 htv. Raportointitehtävän laajentuminen on arvioitu seuraavasti: raportoinnin merkittävä laajentuminen 0,5 htv, raportoinnin laajentuminen edelleen komission tulevan täytäntöönpanosäädöksen mukaiseksi 0,3 htv, jätteenkäsittelylaitosten ja -kerääjien raportointi prosesseittain 0,3 htv sekä laaduntarkastusraportointi (76 artikla) 0,2 htv.

Lisäksi Pirkanmaan ELY-keskus on arvioinut asetuksen edellyttävän tietojärjestelmämuutoksia tuottajarekisteriin muun muassa laajentuneiden raportointivaatimusten johdosta. Lisämääräraharave tietojärjestelmämuutoksille on 150 000 euroa. Myös tuottajarekisterin ylläpito- ja pienkehitysrahoitusta on tarpeen kasvattaa. ELY-keskus arvioi vuotuisen tarpeen olevan 15 000 euroa.

Tuottavuusohjelman toimeenpanon vuoksi Pirkanmaan ELY-keskuksen resursointi hoidettaisiin uudelleenkohdentamalla nykyisiä määrärahoja.

Kansalliseen lainsäädäntöön ehdotetuilla muutoksilla ei sellaisenaan arvioida olevan suoria taloudellisia vaikutuksia kotitalouksille tai yrityksille. Yrityksille aiheutuu taloudellisia vaikutuksia suoraan akkuasetuksen velvoittavasta sääntelystä, jota kansallinen täytäntöönpano täydentää.

Akkuasetuksen mukaisten käytöstä poistettujen akkujen ja paristojen keräys-, kierrätys- ja turvallisuusvaatimusten kiristyessä tuottajien maksettaviksi tulevissa kustannuksissa on todennäköisesti korotuspaineita. Lisäksi asetuksen mukaiset keräysinfrastruktuuria koskevat turvallisuusvaatimukset nostavat keräyksen kustannuksia. Toisaalta kierrätysvolymien kasvu sekä automaation ja digitalisaation hyödyntäminen voivat vähentää kierrätysarvoketjun kustannuksia

merkittävästi. Jätehuollon ja kierrätyksen kustannukset koostuvat monista tekijöistä, kuten keräyksestä, kuljetuksesta, lajittelusta, esikäsittelystä, kierrätysprosessista, jätteenkäsittelystä sekä laatu-, raportointi- ja ympäristövaatimusten noudattamisesta. Lisäksi kustannuksiin vaikuttavat työvoima- ja hallintokustannukset.

Akkuasetus edellyttää kunkin akkuluokan osalta tuottajien ylläpitävän maankattavaa keräysverkostoa ja vastaavan kollektiivisesti myös "isännättömien" akkujen kierrätyksen kustannuksista. Kokonaiskustannukset vaihtelevat merkittävästi akkutyypeittäin riippuen kierrätysprosessin monimutkaisuudesta ja lopputuotteina saatavien kierrätysraaka-aineiden markkinahinnasta. Osalla jätteakuista ja -paristoista on jätteenä positiivinen arvo, kun taas esimerkiksi käytetyistä litiumioniakuista kierrätyslaitokset voivat periä useiden eurojen porttimaksuja. Pidemmällä 10–20 vuoden aikavälillä kriittiseksi luokiteltujen kierrätysraaka-aineiden, kuten koboltin, litiumin ja nikkelin, arvon on ennustettu kattavan niitä sisältävien litiumioniakkujen kierrätysarvoetun kustannukset.

Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Pirkanmaan ELY-keskus on arvioinut, että sen työtehtävät lisääntyvät akkuasetuksen tuottajavastuusäännösten tullessa voimaan. Asetuksen edellyttämä valvonta- ja raportointitehtävä laajenee sääntelyn laajentuessa ja yksityiskohtaistuessa. Nykytilanteeseen verrattuna rekisteröintipäätösten uusiminen ja muut tuottajia ja tuottajayhteisöjä sekä muita tuottajavastuuluvussa mainittuja toimijoita koskevat päätökset, linjaukset ja ohjeistukset, kasvavat valvontatehtävät sekä merkittävästi laajeneva raportointi tulevat viemään selvästi enemmän voimavaroja.

Komissio on arvioinut akkujen kysynnän 14-kertaistuvan vuodesta 2018 vuoteen 2030. Volyymin kasvu tarkoittaa valvottavien määrien lisääntymistä ja edellyttää erityisesti vapaamatkustajavalvonnan tehostamista. Huomattava osa akuista saatetaan markkinoille etäkaupalla, minkä valvonta myös osaltaan edellyttää voimavaralisäystä. Nykytilanteeseen verrattuna raportointi moninkertaistuu ja yksityiskohtaistuu. Lisäksi raportointivaatimus laajenee myös jätehuoltotoimijoille ja kierrättäjille, mitä vaatimusta ei ole ollut aikaisemmin. Kasvavat raportointivelvoitteet johtavat raportoinnin valvonnan työmäärän kasvamiseen ja lisäresurssitarpeeseen. Lisäksi akkuasetuksen uudet tuottajavastuuta koskevat velvoitteet edellyttävät kattavaa viestintää, neuvontaa ja tiedottamista.

Pirkanmaan ELY-keskuksen tuottajavastuun valvontatehtävä siirrettäisiin valtion aluehallinnon uudistamisen yhteydessä valtakunnalliselle Lupa- ja valvontavirastolle 1.1.2026 alkaen.

Ehdotuksen mukaan Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi akkuasetuksessa sekä pakkausjäteasetuksessa säädettyjen verkkoalustojen tarjoajia koskevien velvoitteiden noudattamista verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädetyin toimivaltuuksin. Kyseessä

olisi pienehkö uusi valvontatehtävä Liikenne- ja viestintävirastolle, joka olisi hoidettavissa nykyisten voimavarojen puitteissa.

Vaikutukset yrityksiin

Akkuasetuksen sisältämät jätehuoltoa ja tuottajavastuuta koskevat vaatimukset vaikuttavat merkittävästi akkujen ja paristojen tuottajiin ja jakelijoihin. Asetus laajentaa tuottajan määritelmää, sisältää yksityiskohtaiset, kutakin akkuluokkaa koskevat keräysvaatimukset, tarkentaa akkujen ja paristojen uudelleenkäyttöä, käyttötarkoituksen muuttamista ja akkujen uudelleenvalmistusta koskevia sääntöjä sekä kiristää kierrätystehokkuusvaatimuksia sekä materiaalin talteenottovaatimuksia. Lisäksi asetus sisältää kierrätetyn sisällön käyttövelvoitteet muun muassa koboltille, lyijylle, litiumille ja nikkelille.

Asetus muuttaa ja laajentaa tuottajien ja tuottajayhteisöjen kustannus-, järjestämis-, tiedottamis- ja raportointivastuita ja velvoitteita, täsmentää ja täydentää tuottajayhteisöjä koskevia maksujen mukauttamisvaatimuksia sekä sisältää jätelakia yksityiskohtaisemmat vaatimukset tuottajien rekisteröitymisestä. Lisäksi asetus edellyttää tuottajilta ja tuottajayhteisöiltä vakuuden asettamista sen varmistamiseksi, että tuottajien kustannusvastuu pystytään täyttämään tuottajan tai tuottajayhteisön ajautuessa maksukyvyttömäksi tai lopettaessa toimintansa. Teollisuusakkujen osalta akkuasetus muuttaa vastuun yksilöllisestä vastuusta kollektiiviseksi vastuuksi, mikä tarkoittaa, että voimassa olevan jätelain teollisuusakkuja koskenut poikkeus tulee kumottavaksi. Akkuasetus edellyttää lisäksi, että jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan sijoittautuneiden etämyyjien on nimettävä kirjallisella toimeksiannolla valtuutettu edustaja huolehtimaan tuottajavastuovelvoitteista jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa ne myyvät paristoja tai akkuja.

Kaikkiaan akku- ja paristoalan tuottajia, joiden toimintaan akkuasetuksen jätehuoltoa ja tuottajavastuuta koskevat vaatimukset koskevan, on Suomessa arviolta joitakin tuhansia. Tuottajien määrää voi arvioida esimerkiksi akkujen ja paristojen tuottajayhteisöjen jäsenmäärän kautta. Suomessa toimii tällä hetkellä neljä jätelain mukaisesti hyväksyttyä tuottajayhteisöä paristoille ja akuille: Akkukierrätys Pb Oy, ERP Finland ry, Recser Oy ja Suomen Autokierrätys Oy. Arvion tekemistä vaikeuttaa, että osa yrityksistä on jäsenenä useassa tuottajayhteisössä ja osa ei ole jäsenenä yhdessäkään tuottajayhteisössä. Tuottajayhteisön jäsenenä eivät esimerkiksi ole uudelleenkäyttösektorin toimijat tai erilaiset huoltoliikkeet. Akkujen ja paristojen osalta toimialan neljässä tuottajayhteisössä on jäsenenä yhteensä 1350 tuottajaa, joista lyijyakkutuottajayhteisöön kuuluu noin 350 tuottajaa ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkutuottajayhteisöön noin 110 tuottajaa.

Asetus muuttaa myös akkujen ja paristojen jakelijoihin kohdistuvia velvoitteita. Asetuksessa tarkennetaan jakelijoiden velvollisuutta ottaa käytöstä poistetut kannettavat jätteakut ja -paristot

takaisin vähittäismyyntipaikassa tai sen välittömässä läheisyydessä sekä velvollisuutta luovuttaa takaisin otetut jätteakut ja -paristot tuottajille tai tuottajayhteisöille. Velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin myös jakelijoihin, jotka toimittavat akkuja ja paristoja loppukäyttäjille etäsopimuksin.

Lisäksi akkuasetus asettaa uusia velvoitteita jätteakkuja ja -paristoja käsitteleville käsittelylaitoksille sekä kierrättäjille. Uusia velvoitteita ovat muun ohella sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä romuajoneuvojen käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien velvollisuus luovuttaa käsittelystä peräisin olevat jätteakut ja -paristot asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajille tai tuottajayhteisöille sekä kierrätystehokkuutta sekä materiaalin talteenottoa koskevat tavoitteet. Lisäksi asetus säättää yksityiskohtaiset raportointivaatimukset myös jätehuoltotoimijoille ja luvan saaneille laitoksille. Raportointivaatimuksista valmistellaan erillinen soveltamisohje, jonka tarkoituksena on erityisesti selkeyttää niiden suhdetta ympäristöluvan edellyttämään raportointiin sekä tarkentaa raportoitavien tietojen toimittamista eri viranomaisille.

Ympäristövaikutukset

Komission vaikutusarvion mukaan akkuasetuksen sääntelyllä on myönteisiä ympäristövaikutuksia. Akkuasetuksen uusien velvoitteiden arvioidaan ehkäisevän ja vähentävän jätteakkujen ja -paristojen syntymisestä ja niiden jätehuollosta aiheutuvia haittavaikutuksia. Akkuasetuksen tavoitteena on kehittää akkujen kierrätystä Euroopassa, sillä kierrätyksen tuomien ympäristöhyötyjen lisäksi kierrätysraaka-aineiden avulla voidaan parantaa omavaraisuutta. Asetuksen velvoitteet pyrkivät luomaan turvallisen ja kestäväkän akkujen ja paristojen arvoketjun kaikille akuille ja paristoille ottaen huomioon esimerkiksi akkujen ja paristojen valmistuksen hiilijalanjälki, raaka-aineiden eettinen hankinta ja toimitusvarmuus. Lisäksi akkuasetuksen sääntely voi helpottaa akkujen ja paristojen uudelleenkäyttöä, käyttötarkoituksen muuttamista ja kierrätystä sekä parantaa akkujen ja paristojen ominaisuuksia ympäristönsuojelun kannalta. Akkuasetuksen sääntely pyrkii nostamaan ympäristönsuojelun tasoa kaikkien akkujen ja paristojen elinkaareen osallistuvien toimijoiden, kuten tuottajien, jakelijoiden ja loppukäyttäjien sekä jätteakkujen ja -paristojen käsittelyyn ja kierrätykseen suoraan osallistuvien toimijoiden osalta. Asetus edistää kiertotaloutta sekä vähentää ympäristö- ja sosiaalisia vaikutuksia akkujen elinkaaren kaikissa vaiheissa. Akkuasetus säättää kullekin akkuluokalle nykyistä tasoa kunnianhimoisemmat keräysaste-, kierrätystehokkuus- sekä materiaalien talteenottotavoitteet.

Suomen markkinoille toimitettiin vuonna 2022 kannettavia paristoja ja akkuja sellaisenaan tai laitteiden sisällä 3 738 tonnia ja niitä kerättiin kuluttajilta ja muilta toimijoilta yhteensä 1 964 tonnia. Voimassa olevan jätelainsäädännön mukaan kannettavista akuista ja paristoista tulee

kerätä vähintään 45 %. Pirkanmaan ELY-keskuksen tilastojen mukaan²³ Suomi on saavuttanut kannettavien akkujen keräykselle asetetut tavoitteet joka vuosi.

Valtaosa akuista ja paristoista on edelleen lyijyakkuja, vaikka litiumakkujen määrä onkin nous-
sut viime vuosina. Vuonna 2022 kierrätyslaitoksissa käsiteltiin 22 337 tonnia lyijyakkuja ja ni-
den kierrätystehokkuus oli noin 75 %. Vuoteen 2030 mennessä lyijyakkujen kierrätystehokkuus
tulee nostaa 80 prosenttiin.

Nikkelikadmiumakkujen kierrätysmäärät ovat olleet suhteellisen pieniä. Vuonna 2022 kierrä-
tyslaitoksissa käsiteltiin noin 126 tonnia nikkelikadmiumakkuja ja niiden kierrätystehokkuus
oli 80 %. Nikkelikadmiumakkujen osalta akkuasetuksen kierrätystehokkuusvaatimus vuodesta
2025 eteenpäin on 80 %. Lisäksi asetuksen myötä tulee täytettäväksi ja raportoitavaksi nikkelin
materiaalikohtainen talteenottovaatimus, joka on 90 % vuonna 2027 ja 95 % vuonna 2031. Mui-
den akkujen ja paristojen kuten litiumakkujen, alkaliparistojen ja nikkelimetallihydridiakkujen
kierrätystehokkuus täytti nykyisen 50 % minimimitavoitteen.

Kierrätykseen päätyttömät akut ja paristot kulkeutuvat sähkölaitteiden mukana uudelleen-
käyttöön ulkomaille tai päätyvät sekajätteen joukkoon. Keräysasteen laskentakaava ei myös-
kään huomioi sitä, että toisten akkujen elinikä on pidempi kuin toisten.

Yhteiskunnalliset vaikutukset

Akkujen ja paristojen kiertotalouden on katsottu olevan Suomen akkusektorille merkittävä uu-
den liiketoiminnan mahdollistaja²⁴. Suomessa erityisesti metallurgian osaaminen on korkealla
tasolla, mikä voi osaltaan vaikuttaa kierrätysmateriaalivirtojen ohjautumiseen Suomeen, jos
käytöstä poistettujen akkujen keräily- ja käsittelyverkosto ja näihin liittyvät logistiikkaratkaisut
ovat kunnossa. Myös akkujen kierrätykseen liittyvä tutkimus on Suomessa korkeatasoista.

Akkuasetuksen yhtenä tavoitteena on lisätä akkujen uudelleenkäyttöä, käyttötarkoituksen muut-
tamista ja kierrätystä. Uutta liiketoimintaa olisi mahdollista syntyä akkujen arvoketjun eri vai-
heisiin suunnittelusta akkujen korjaamiseen, uudelleenkäyttöön valmisteluun tai uudelleenal-
mistukseen. Ympäristön kannalta kestävästi ja materiaalitehokkaasti suunnitellut akut ovat vah-
vuus myös kansainvälisessä kilpailussa. Myös sähköistymiseen ja akkujen käyttöön perustuvat

---

²³ [Akut ja paristot - Tuottajavastuu - ELY-keskus](#)

²⁴ [Kansallinen akkustrategia 2025](#)

kone- ja kuljetusvälineiteollisuuden ratkaisut ja niihin liitännäiset latauksen ja sähköverkkoon kytkennän infrastruktuuri luovat uusia liiketoimintamahdollisuuksia.

4.2 SER-direktiivin muutoksen täytäntöönpano

4.2.1 Keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi jätelakia SER-direktiivin muutoksen täytäntöönpanemiseksi. Esityksessä ehdotetaan, että tuottajan kustannusvastuuta rajataan SER-direktiivimuutoksen edellyttämällä tavalla. Jotta tuottajan kustannusvastuu voitaisiin määritellä SER-direktiivimuutoksen edellyttämällä tavalla, ehdotetaan SER-asetukseen palautettavaksi sieltä asetuksen muutoksella 25.11.2021/1026 kumottu liite 1.

Tuottajan kustannusvastuun ulkopuolelle rajattaisiin ennen 13.8.2012 markkinoille saatetut aurinkosähköpaneelit. Tuottajan kustannusvastuu ei myöskään koskisi niitä SER-asetuksen liitteen 2 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvia sähkö- ja elektroniikkalaitteita, jotka on saatettu markkinoille ennen 15 päivää elokuuta 2018. Tästä kuitenkin muodostaisivat poikkeuksen ne sähkö- ja elektroniikkalaitteet, jotka ovat sisältyneet SER-asetuksen liitteessä 1 mainittuihin laiteluokkiin. Tuottaja vastaisi ennen 13.8.2005 markkinoille saatetun SER-asetuksen liitteessä 1 tarkoitettuihin laiteluokkiin kuuluvan muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen jätehuollon kustannuksista vain, jos käytöstä poistettava laite korvataan vastaavalla tai samaan tarkoitukseen käytettävällä uudella laitteella. Tuottajan kustannusvastuun ulkopuolelle rajattujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätehuollon kustannuksista vastaisi laitteen haltija.

Ehdotuksen mukaan tuottajan olisi otettava jätehuoltojärjestelmäänsä myös kustannusvastuunsa ulkopuoliset, toimialaansa kuuluvat laitteet. Tällöin tuottaja voisi periä käytöstä poistettavan laitteen viimeiseltä haltijalta kohtuullisen maksun jätehuollon järjestämisestä. Tuottaja ja muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen haltija voisivat sopia jätehuollon kustannusten jakamisesta toisin riippumatta laitteen markkinoille saattamisen ajankohdasta.

Lisäksi valmisteltaisiin tarvittavat muutokset valtioneuvoston asetukseen sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta.

4.2.2 Pääasialliset vaikutukset

Taloudelliset vaikutukset

Komissio ei ole laatinut arviota ehdotuksen taloudellisista vaikutuksista.

Ehdotuksen mukainen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun kustannusvastuun muuttuminen vaikuttaa kustannusten jakautumiseen tuottajien ja jätteen haltijoiden välillä. Koska muutoksen

kohteena olevan laiteromun kokonaismäärät ovat kuitenkin pieniä ja jakautuvat usealle vuodelle, direktiivimuutoksen taloudellisten vaikutusten ei arvioida nousevan merkittäviksi. Vaikutukset kohdentuvat sähkö- ja elektroniikkalaiteromun tuottajiin ja tuottajayhteisöihin, jotka eivät ole arvioineet taloudellisten vaikutusten nousevan merkittäviksi. Suomessa on viisi hyväksyttyä sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajayhteisöä: Selt ry, ICT-Tuottajaosuuskunta ty, Flip ry, ERP Finland ry ja SER-Tuottajayhteisö ry.

Pirkanmaan ELY-keskuksen ylläpitämien sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskevien tilastojen mukaan markkinoille saatettujen laitteiden määrä on ollut keskimäärin 125 000 t/v vuosina 2015-2018 (ennen avointa soveltamisalaa) ja keskimäärin 160 000 t/v vuosina 2019-2022, mikä osoittaa, kuinka paljon avoimen soveltamisalan myötä on tullut laitteita tuottajavastuun piiriin. Tällaisia laitteita ovat muun muassa eräät talotekniset laitteet. Markkinoille saatettujen aurinkopaneelien määristä ei ole tietoa ennen vuotta 2019, sillä aiemmin ne on raportoitu osana laiteluokkaa 4 (kuluttajaelektroniikka). Aurinkopaneelien keräysmäärät ovat kuitenkin ainakin toistaiseksi olleet hyvin pieniä; aurinkopaneeleja on vuosina 2019-2022 kerätty keskimäärin noin 10 t/v.

Tullin maahantuontitilastojen mukaan aurinkopaneelien maahantuontimäärät ovat olleet kasvussa ainakin vuodesta 2022 eteenpäin, kun aurinkopaneelien tullitilastointitapaa täsmennettiin. Varsinkin EU:n ulkopuolelta maahantuotujen määrissä on kasvua.

Valojännitekennot, jotka on koottu moduuleiksi tai paneeleiksi (CN 8541 4300)			
2022	Tuonti alkuperämaittain	EU-27	1 460 t
2022	Tuonti alkuperämaittain	Ulkokauppa	14 905 t
2023	Tuonti alkuperämaittain	EU-27	1 732 t
2023	Tuonti alkuperämaittain	Ulkokauppa	20 522 t

Aurinkopaneelit ovat pitkäikäisiä laitteita, joiden teknologia kehittyy jatkuvasti. Ajan myötä laitteita romutetaan enenevässä määrin. Käytöstä poistettujen aurinkopaneelien kierrätysmenetelmien kehittämiseen ja keräyksestä että kierrätyksestä tulevaisuudessa aiheutuviin kustannuksiin on jo syytä varautua. Kustannuksista vastaisi tapauksesta riippuen joko tuottaja tai laitteen haltija.

Vaikutukset viranomaisten toimintaan

Ehdotus vaikuttaisi vain vähän viranomaisen toimintaan. Pirkanmaan ELY-keskus valvoo jo nykyisin sähkö- ja elektroniikkalaiteromun tuottajavastuuta. Muutos edellyttäisi viranomaisen ohjeistusten päivityksiä ja mahdollisesti pienehköjä raportointilomakkeiden muutoksia, joiden

kustannukseksi Pirkanmaan ELY-keskus arvioi 20 000 euroa. Pirkanmaan ELY-keskuksen tuottajavastuun valvontatehtävä siirrettäisiin valtion aluehallinnon uudistamisen yhteydessä valtakunnalliselle Lupa- ja valvontavirastolle 1.1.2026 alkaen.

Vaikutukset yrityksiin

Ehdotuksen vaikutukset sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajiin ja tuottajayhteisöihin eivät olisi merkittävät. Ehdotus rajaisi tuottajan kustannusvastuuta, mutta käytännössä käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden markkinoille saattamisen ajankohtaa voi olla hyvin vaikeaa tai mahdotonta selvittää. Ehdotukseen sisältyisi tuottajien vastaanottovelvollisuus myös niiden käytöstä poistettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osalta, jotka tällä esityksellä säädetään jätteen haltijan kustannusvastuulle. Näiden tuotteiden osalta tuottajilla olisi oikeus periä jätehuollon kustannukset jätteen haltijoilta.

Ympäristövaikutukset

Komissio ei ole laatinut ehdotuksesta ympäristövaikutusten arviointia.

Aurinkosähköpaneeleista peräisin olevan jätteen ja avoimeen soveltamisalaan kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista peräisin olevan jätteen epäasianmukainen käsittely voi aiheuttaa merkittäviä haitallisia vaikutuksia terveydelle ja ympäristölle. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa aurinkosähköpaneeleista ja avoimeen soveltamisalaan kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista peräisin olevan jätteen asianmukainen keräys ja käsittely sekä maksimoida näistä syntyvän jätteen hyödyntäminen. Tästä syystä ehdotukseen sisältyy tuottajille säädetty velvollisuus ottaa jätehuoltojärjestelmäänsä myös tuottajan kustannusvastuuseen kuulumattomat, toimialaansa kuuluvat laitteet. Tällaisessa tapauksessa tuottaja voisi periä käytöstä poistettavan laitteen viimeiseltä haltijalta kohtuullisen maksun jätehuollon järjestämisestä.

Sähkö- ja elektroniikkaromun asianmukaiseen keräykseen on jatkossa kiinnitettävä enemmän huomioita, sillä Suomi ei ole saavuttanut SER-direktiivissä asetettuja sähkö- ja elektroniikkaromun keräystavoitteita ja komissio on käynnistänyt rikkomusmenettelyn Suomea vastaan heinäkuussa 2024. Suomen valitsema laskentatapa keräysasteelle jo edellyttänyt 65 prosentin keräysastetta, mutta keräysaste on jäänyt Suomessa 54,7 prosenttiin vuonna 2021, joka oli komission valitsema asian tarkasteluvuosi. Jatkossa Suomi pyrkii tavoittamaan SER-direktiivin keräystavoitteet ja on käynnistänyt jo useita toimenpiteitä, joilla keräystavoitteet voidaan saavuttaa.

5 Muut toteuttamisvaihtoehdot

5.1 Akkuasetuksen täytäntöönpano

5.1.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Toimivaltainen viranomainen

Akkuasetus edellyttää jäsenvaltioiden nimeävän yhden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen, joka vastaa jätteakkujen ja -paristojen jätehuoltoa koskevista toimivaltaiselle viranomaiselle säädetyistä velvoitteista ja erityisesti sen valvomisesta ja todentamisesta, että tuottajat ja tuottajayhteisöt täyttävät tuottajavastuovelvoitteensa. Tehtävään voitaisiin nimetä myös riippumaton kolmas osapuoli. Pirkanmaan ELY-keskus toimii jo entuudestaan akkujen ja paristojen tuottajavastuuta valvovana viranomaisena. Tehtävään ei ehdoteta muita viranomaisia, sillä osaaminen on perusteltua keskittää yhdelle viranomaiselle. Pirkanmaan ELY-keskuksen tuottajavastuun valvontatehtävä siirrettäisiin valtion aluehallinnon uudistamisen yhteydessä valtakunnalliselle Lupa- ja valvontavirastolle 1.1.2026 alkaen.

Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa verkkoalustan tarjoajalle säädettyjen velvoitteiden noudattamista. Tämä perustuu akkuasetuksen johdanto-osan (104) ja pakkausjäteasetuksen johdanto-osan (132) mukaisiin kirjauksiin, joiden mukaan tuotteiden verkkomyynnin osalta elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskevien sääntöjen täytäntöönpanoon sovelletaan digipalveluasetuksessa vahvistettuja täytäntöönpanosääntöjä.

Tuottajayhteisöön liittyminen

Akkuasetuksen 57 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla tuottajayhteisön nimeämisestä tehdään pakollista. Asetuksen 55 artiklan 5 kohdan mukaan, jos tuottaja on nimennyt tuottajayhteisön 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, artiklan mukaiset velvoitteet täyttää soveltuvin osin kyseinen yhteisö, jollei jäsenvaltio toisin säädä. Nämä artiklat vastaavat voimassa olevan jätelain 62 §:ää, jonka mukaan jätelain 6 luvussa säädettyjen velvollisuuksiensa täyttämiseksi tuottajan on liityttävä 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin hyväksytyyn tuottajayhteisöön tai perustettava sellainen yhdessä muiden tuottajien kanssa. Tuottajayhteisöön ei saa kuulua muita kuin tuottajia. Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi hyväksyä tuottajarekisteriin yksittäisen tuottajan, jos tuottajayhteisöön liittyminen on toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen ilmeisen tarpeetonta. Jätelain 62 §:ää ei ehdoteta muutettavaksi.

Tuottajan ensisijainen oikeus järjestää jätehuolto

Akkuasetuksen 59 artiklan 6 kohdan, 60 artiklan 7 kohdan ja 61 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat hyväksyä toimenpiteitä, joilla edellytetään, että eri akkuluokkien vastaanottoa varten perustetut akkuasetuksen mukaiset keräyspisteet voivat kerätä akkuja ja -paristoja ainoastaan, jos ne ovat tehneet sopimuksen tuottajien kanssa tai tuottajayhteisöjen kanssa. Tämä vastaa voimassa olevan jätelain 47 §:n 1 momenttia, jonka mukaan muut toimijat saavat perustaa käytöstä poistettujen tuotteiden keräys- tai vastaanottojärjestelmiä taikka tarjota tähän liittyviä palveluita vain, jos tämä tehdään yhteistyössä tuottajan kanssa. Jätelain 47 §:n 1 momenttia ei esitetä muutettavaksi akkujen ja paristojen osalta. Sopimuksen tekemistä eli yhteistyötä on edellytettävä myös akkujen ja paristojen osalta, sillä vain näin voidaan varmistaa jäteakkujen ja -paristojen palautuminen tuottajien ylläpitämiin keräysjärjestelmiin. Tuottajat ovat akkuasetuksen mukaisesti vastuussa jäteakkujen ja -paristojen keräysjärjestelmästä, eikä niitä tulisi päätyä tuottajan järjestelmän ulkopuolelle. Tämä on tärkeää erityisesti sen varmistamiseksi, että akkujen ja paristojen tuottajat saavuttaisivat säädetty keräystavoitteet ja vastaavat kaikista jätahuoltoon liittyvistä kustannuksista. Jos tuottajan keräysverkoston kanssa rinnakkaisia keräysjärjestelmiä sallittaisiin eivätkä kaikki jäteakut ja -paristot päätyisi niiden tuottajille tai tuottajayhteisöille, se heikentäisi tuottajien mahdollisuuksia täyttää asetuksessa säädetty tavoitteet.

Akkuasetuksen mukaan jakelijoiden (62 artiklan 3 kohta), sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä romuajoneuvojen jätteenkäsittelylaitosten toiminnanharjoittajien (65 artiklan 1 kohta), kuntien (66 artiklan 2 kohta) ja muiden keräyspisteiden (67 artiklan 1 kohta) on luovutettava kaikki keräämänsä jäteakut ja -paristot tuottajille. Akkuasetuksessa säädetty jäteakkujen ja -paristojen luovutusvelvollisuudet ovat suoraan toimijoita velvoittavia eivätkä artiklat sisällä kansallista liikkumavaraa. Luovutusvelvollisuus tarkoittaa käytännössä, että toimijoiden on luovutettava kerätyt käytöstä poistetut jäteakut ja paristot tuottajalle tai tuottajayhteisöille. Jätelain 47 §:n 2 momentista on näin ollen akkujen ja paristojen osalta poistettava muun toimijan kuin tuottajan oikeus tarjota tuotteiden uudelleenikäytön valmisteluun liittyviä palveluita. Sen sijaan akkujen ja paristojen uudelleenkäyttöön sellaisenaan liittyvien palveluiden tarjoaminen olisi jatkossakin sallittua. Uudelleenikäytön valmistelulla tarkoitetaan akkuasetuksen mukaan samaa kuin jätedirektiivin 3 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä valmistelua uudelleenikäyttöön: tarkistamis-, puhdistamis- tai korjaamistarkoituksessa toteutettavia hyödyntämistoimia, joiden avulla tuotteet tai tuotteiden osat, joista on tullut jätettä, valmistellaan siten, että niitä voidaan käyttää uudelleen ilman mitään muuta esikäsittelyä. Uudelleenikäytöllä tarkoitetaan tointa, jonka avulla tuotteet tai osat, jotka eivät ole jätettä, voidaan käyttää uudelleen samassa tarkoituksessa, jota varten ne on suunniteltu. Uudelleenikäytön valmistelu kohdistuu jätteeseen, uudelleenikäyttö tuotteeseen, jota käytetään uudelleen samassa käyttötarkoituksessa.

Akkuasetuksen 68 artiklassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat rajoittaa jakelijoiden, jätteenkäsittelylaitosten toiminnanharjoittajien, jätahuoltoviranomaisten ja vapaaehtoisten keräyspisteiden kykyä luovuttaa kerättyjä kannettavia jäteakkuja ja -paristoja ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkuja joko tuottajille tai tuottajayhteisöille tai jätahuoltotoimijoille 70 artiklan mu-

kaista käsittelyä varten. Luovutusvelvollisuuden rajoituksia voitaisiin siten säätää vain mainittujen kahden akkuluokan osalta. Tällainen vain kahden eri akkuluokan osalta tapahtuva luovutusvelvollisuuden rajoittaminen saattaisi vaikuttaa haitallisesti tuottajan ylläpitämään keräysjärjestelmä-kokonaisuuteen ja poikkeaisi nykyisestä keräyksen järjestämistavasta. Tästä syystä ehdotuksessa ei ehdoteta sisältyväksi nykyisen jätelain 47 §:n 2 momentin kaltaista mahdollisuutta tarjota kannettavien tai kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen uudelleenkäytön valmisteluun liittyviä palveluita ilman sopimista tuottajien kanssa.

Akkusetuksen mukaan jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa toimenpiteitä, joilla 66 artiklassa tarkoitetuille jätehuoltoviranomaisille (kunnille säädettyjä operatiivisia jätehuollon tehtäviä hoitaville kuntien jätelaitoksille) annetaan mahdollisuus suorittaa itse 70 artiklan mukainen käsittely. Tällaista erillistä kunnille osoitettua tehtävää ei sisälly ehdotukseen. Kuntatoimijoilta saadun tiedon mukaan kuntien jätelaitokset eivät käytännössä suorita akkujen ja paristojen käsittelyä. Kuntien jätelaitosten olisi mahdollista tarjota akkujen ja paristojen käsittelypalveluita markkinaehtoisena palveluna, osallistuen tuottajayhteisöjen kilpailutuksiin.

Voimassa olevan jätelain 47 §:n 3 momentin mukaan kunta voi osana 5 luvun mukaan järjestämänsä jätehuoltoa täydentää käytöstä poistettujen tuotteiden kuljetusta ja vastaanottoa siltä osin kuin tuottaja ei sitä järjestä. Tällöin käytöstä poistetut tuotteet on toimitettava tuottajan järjestämään jätehuoltoon. Kunnan täydentävää keräystä on muun muassa täydentävä aluekeräys, kuten vaarallista jätettä keräävät kontit tai muut vastaavat keräyspaikat, kuntien kiertävät keräysautot esimerkiksi saaristossa, usein osana vaarallisten jätteiden keräystä, jäteakkujen ja -paristojen vastaanotto jätteasemilla, kampanjaluontoiset keräykset tai täydentävä kiinteistökeräys suoraan asuinkiinteistöiltä. Kunnan järjestämä täydentävä keräys ei ole tuottajan keräyksen kanssa kilpailevaa keräystä, vaan on osa kunnan 5 luvun mukaisesti järjestämää sekä rahoittamaa muuta yhdyskuntajätehuoltoa. Täydentävä keräys tulee käytännössä toteuttaa yhteisymmärryksessä tuottajien kanssa, vaikka säännöksessä ei edellytetä erillistä sopimista. Akkuasetuksessa säädetty velvoitteet eivät edellytä muutoksia kunnille säädettyyn täydentävään keräykseen.

Jätelain 47 §:n muutostarpeita tarkastellaan laajemmin osana ympäristöministeriön käynnistämää jätelain kokonaisuudistusta, jossa jätelaista on tarkoitus kehittää kiertotalouslaki.

5.1.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot

Ruotsi

Ruotsissa on akkuasetuksen kansallista täytäntöönpanoa koskeva muistio lähetetty tammi-kuussa 2025 lausuntokierrokselle.²⁵ Muistioon sisältyvät mm. ehdotukset uusista kansallisista viranomaisista, jotka vastaavat akkuasetuksen säännösten valvonnasta ja markkina- ja ympäristövalvonnasta sekä näiden viranomaisten toimivaltuudet. Muistiossa ehdotetaan myös täytäntöönpano- ja markkina- ja ympäristövalvontamaksujen käyttöönottoa.

Muistiossa ehdotetaan akkujen ja paristojen tuottajille rekisteröitymisvelvollisuutta sekä tuottajille mahdollisuutta valita tehtävän hoitamisen yksin tai kollektiivisesti osana tuottajavastuuorganisaatiota. Ruotsin ympäristönsuojeluviranomaisen on hyväksyttävä tuottajat ja tuottajavastuuorganisaatiot.

Muistiossa ehdotetaan, että akkujen ja paristojen keräys voi tapahtua vain tuottajan tai tuottajavastuuorganisaation ylläpitämien keräysjärjestelmien kautta. Tuottajavastuuorganisaatioiden on mukautettava tuottajien maksama korvaus akkuasetuksessa vahvistettujen kriteerien perusteella. Tuottajien ja tuottajavastuuorganisaatioiden tulee asettaa vakuus.

Muistiossa ehdotetaan myös uusien ympäristösakkojen käyttöönottamista mm. siitä, ettei akun hiilijalanjälkeä tai kierrätysmateriaalin prosenttiosuutta ole ilmoitettu, akkuja tai paristoja ei ole merkitty oikein tai että akkuja tai paristoja kerätään tuottajien tai tuottajavastuuorganisaatioiden keräysjärjestelmien ulkopuolella. Useimpien säännösten ehdotetaan tulevan voimaan 18. elokuuta 2025.

Tanska

Tanskassa on tuoreessa uudistuksessa yhdistetty kertakäyttöisiä muovituotteita koskevan direktiivin, pakkausjätteiden tuottajavastuun sekä akkuasetuksen kansallinen täytäntöönpano. Muutokset on valmisteltu ympäristönsuojelulakiin.²⁶

Akkujen ja paristoja koskevan muutoksen tarkoituksena on mukauttaa paristojen laajennettua tuottajavastuuta koskevat puitteet akkuasetuksen vaatimusten mukaisiksi. Lakiehdotukseen sisältyy niiden säännösten kumoaminen, joiden katsotaan olevan ristiriidassa asetuksen kanssa.

Nykyiset akkujen ja paristojen keräysjärjestelmät, jotka ovat perustuneet kuntien toteuttamaan keräykseen ja tuottajien rahoitukseen, on katsottu akkuasetuksen vastaisiksi. Akkuasetus säätää akkujen ja paristojen tuottajat suoraan vastuullisiksi jäteakkujen ja -paristojen keräyksestä ja

---

²⁵ [Promemoria Kompletterande bestämmelser till EU-förordningen om batterier - Regeringen.se](#)

²⁶ [Miljøbeskyttelsesloven](#)

tuottajien päätösvaltaan kuuluvaksi ne tahot, joiden kanssa ne tekevät keräyksessä yhteistyötä. Kuntien keräysvelvollisuudesta on siten luovuttu. Lisäksi muutoksessa on säädetty pakolliseksi tuottajayhteisöön kuuluminen. Muutoksessa on myös säädetty, että muut toimijat saavat kerätä jäteakkuja ja -paristoja vain, mikäli ne ovat tehneet sopimuksen tuottajien kanssa. Tällä tavoin varmistetaan, että kaikki akkujen ja paristojen keräyspisteet kuuluvat tuottajien perustamaan ja viranomaisten hyväksymään keräysverkostoon.

5.2 SER-direktiivin muutoksen täytäntöönpano

5.2.1 Vaihtoehdot ja niiden vaikutukset

Direktiiviä ei ole tarkoitus soveltaa sellaisenaan jäsenvaltioissa, vaan direktiivissä edellytetään erillistä täytäntöönpanoa kansallisella tasolla. SER-direktiivin muutos perustuu EU-tuomioistuimen ratkaisuun ja on sisällöltään hyvin yksityiskohtainen, eikä kansallista liikkumavaraa juurikaan ole. SER-direktiivin muutos joudutaan ottamaan kansalliseen lainsäädäntöön käytännössä sellaisenaan, eikä vaihtoehtoisia ratkaisuja muutoksen täytäntöönpanemiseksi ole.

5.2.2 Muiden jäsenvaltioiden suunnittelemat tai toteuttamat keinot

Ruotsissa SER-direktiivin muutoksen täytäntöönpano tulee olemaan osa laajempaa Ruotsin SER-asetuksen kehittämistä²⁷, jonka tarkoituksena on parantaa sähkö- ja elektroniikkaromun keräystä Ruotsissa. Norja ei valmistele oman SER-lainsäädäntönsä muuttamista.

6 Lausuntopalaute

Esitysluonnos oli lausuntokierroksella lausuntopalvelu.fi -tietopalustalla xx-yy. Saapuneet lausunnot ovat saatavilla valtioneuvoston hankeosoitteessa [valtioneuvosto.fi/hankkeet_tunnuksella YM048:00/2024](https://valtioneuvosto.fi/hankkeet_tunnuksella_YM048:00/2024).

6.1 Lausuntopalautteen perusteella tehdyt muutokset

(täydennetään lausuntokierroksen jälkeen)

---

²⁷ [Förordning \(2022:1276\) om producentansvar för elutrustning - Regeringskansliets rättsdatabaser](#)

7 Säännöskohtaiset perustelut

7.1 Jätelaki

2 §. *Soveltamisala.* Esityksessä ehdotetaan pykälän nykyinen 5 momentti kumottavaksi ja säädettäväksi uusi 5 momentti, jonka mukaan lailla täsmennetään ja täydennetään akkuasetusta ja sen kansallista soveltamista.

16 b §. *Akkujen ja paristojen merkintöjä, ohjeita, turvallisuustietoja sekä asiakirjoja koskevat kielivaatimukset.* Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 16 b §, jossa säädettäisiin akkujen ja paristojen merkintöjen, ohjeiden, turvallisuustietojen sekä asiakirjojen kielivaatimuksista. Akkujen ja paristojen merkintöjen, ohjeiden, turvallisuustietojen sekä asiakirjojen olisi oltava suomeksi ja ruotsiksi. Markkinavalvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot voisivat olla myös muulla markkinavalvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä.

Akkuasetuksen 38, 41 ja 42 artiklat edellyttävät valmistajilta, maahantuojilta ja jakelijoilta, että akkujen ja paristojen mukana tulee olla 6 - 10 artiklan ja 12, 13 ja 14 artiklan nojalla vaaditut selkeät, ymmärrettävät ja helppolukuiset ohjeet ja turvallisuustiedot yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin jäsenvaltio on ne määritellyt. Lisäksi valmistajien, maahantuojien ja jakelijoiden tulee kansallisen viranomaisen perustellusta pyynnöstä antaa sille kaikki tiedot ja asiakirjat, jotka ovat tarpeen sen osoittamiseksi, että akku tai paristo on 6–10 artiklassa sekä 12, 13 ja 14 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen, yhdellä tai useammalla kielellä, jota kyseinen kansallinen viranomainen voi ymmärtää vaivatta. Asetuksen 74 artikla edellyttää, että akku- ja paristojätteen jätehuoltoa koskevat tiedot tulee olla sen jäsenvaltion, jonka markkinoilla akku tai paristo on määrä asettaa saataville, määräämällä kielellä tai määräämillä kielillä, jota tai joita loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta. EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen tulee 18 artiklan mukaan olla käännettynä sen jäsenvaltion vaatimille kielille, jonka markkinoille akku tai paristo saatetaan tai jonka markkinoilla akku tai paristo asetetaan saataville tai otetaan käyttöön.

Suomeksi ja ruotsiksi tulisi olla akkuasetuksen 38 artiklan 1 a ja 7 kohdassa tarkoitettut tiedot, 41 artiklan 2 kohdan alakohdassa c ja 8 kohdassa tarkoitettut tiedot, 42 artiklan 2 kohdan alakohdassa c ja 6 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä 74 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot. Markkinavalvontaviranomaisen harkintaan jäisi kielivaatimus silloin, kun kyseessä olisi akkuasetuksen 38 artiklan kohdassa 10 tarkoitettut tiedot, 41 artiklan 8 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

22 §. *Valtion viranomaiset.* Pykälän 4 momenttiin ehdotettaisiin lisättäväksi, että Pirkanmaan ELY-keskus ohjaa ja edistää valtakunnallisena viranomaisena tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sekä akkuasetuksessa tarkoitettujen tuottajavastuuta koskevien tehtävien hoitamista.

25 §. Muut valvontaviranomaiset. Akkuasetuksen 54 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa jäteakkujen ja -paristojen jätehuoltoa koskevan VIII luvun mukaisista velvoitteista, erityisesti sen valvomisesta ja todentamisesta, että tuottajat ja tuottajayhteisöt täyttävät asetuksen mukaiset velvoitteensa. Voimassa olevan jätelain mukaisesti Pirkanmaan ELY-keskus valvoo tuottajavastuun valtakunnallisena viranomaisena tuottajavastuuta ja juomapakkausten palautusjärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista, mikä tarkoittaa myös akkuasetuksessa säädettyjen tuottajavastuovelvoitteiden valvontaa sekä akkuasetuksen mukaisia toimivaltaista viranomaista koskevia muita tehtäviä.

Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa sekä pakkausjätteistä ja pakkausjätteistä annetun asetuksen ((EU) 2025/40) 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa ja 45 artiklan 6 kohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamista verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädetyin toimivaltuuksin. Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi vain Suomeen sijoittautuneita verkkoalustoja. Liikenne- ja viestintäviraston alueellisesta toimivallasta säädetään tarkemmin digipalveluasetuksen 56 artiklassa.

Akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2022/2065 digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös)²⁸, joka Suomessa täytäntöön pantu Suomessa lailla verkon välityspalveluiden valvonnasta (18/2024)²⁹.

Akkuasetuksen 62 artikla ja pakkausjäteasetuksen 45 artikla asettavat tiettyjä velvoitteita verkkoalustojen tarjoajille, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa. Kyseiset velvollisuudet on liitetty digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2022/2065 (digipalvelusäädös), jäljempänä digipalveluasetus. Akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohta sekä pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta edellyttävät, että digipalveluasetuksen 30 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan noudattamiseksi verkkoalustan tarjoajan on hankittava tuottajalta rekisteröitymistä koskevat tiedot sekä tuottajan antama vakuutus siitä, että tämä sitoutuu tarjoamaan ainoastaan sellaisia tuotteita, joiden osalta tuottajavastuu-

---

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2023/1542, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2023, akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta [EUR-Lex - 02023R1542-20240718 - FI - EUR-Lex](#)

²⁹ [Laki verkon välityspalvelujen valvonnasta 18/2024 - Ajantasainen lainsäädäntö - FINLEX](#)

velvoitteet täyttyvät siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttaja sijaitsee. Akkuasetuksen ja pakkausjäteasetuksen edellä mainittuja säännöksiä sovelletaan verkkoalustoihin yhdessä digipalveluasetuksen 30 artiklan 1 kohdan kanssa, jossa verkkoalustoille säädetään velvollisuus kerätä yhteystietoja alustalla toimivista elinkeinonharjoittajista. Edellä mainitut velvoitteet koskevat vain verkkoalustan tarjoajia, jotka eivät ole pieniä tai mikroyrityksiä.

Akkuasetuksen johdanto-osan (104) mukaan tuotteiden verkkoalustoilla tapahtuvan myynnin osalta elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskevien sääntöjen täytäntöönpanoon sovelletaan digipalveluasetuksessa vahvistettuja täytäntöönpanosääntöjä. Pakkausjäteasetuksen johdanto-osan (132) mukaan pakkauksia verkossa myyvien elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskeviin sääntöihin sovelletaan digipalveluasetuksessa asetettuja noudattamisen valvontaa koskevia sääntöjä.

Digipalveluasetuksen valvontaa koskevat säännöt on toimeenpantu lailla verkon välityspalveluiden valvonnasta, jonka 1 §:n mukaan Liikenne- ja viestintävirasto on digipalveluasetuksen 49 artiklassa tarkoitettu valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen ellei 2 ja 3 §:stä muuta johdu. Ehdotetun 2 momentin muutoksen mukaan Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi verkkoalustoja koskevien velvoitteiden noudattamista, kuten akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa sekä pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa säädettyä velvollisuutta hankkia tuottajavastuuta koskevat tiedot tuottajilta. Lisäksi Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 6 kohdassa säädettyä velvoitetta, jonka mukaan ennen kuin verkkoalustan tarjoaja antaa tuottajien käyttöä palveluitaan, sen on parhaansa mukaan arvioitava, ovatko sen tuottajilta saamat tiedot täydellisiä ja luotettavia. On tarkoituksenmukaista, että edellä mainittujen velvoitteiden valvoja on Liikenne- ja viestintävirasto, koska akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa verkkoalustojen velvoitteet on liitetty digipalveluasetuksen 30 artiklaan.

Verkon välityspalveluiden valvonnasta annetun lain 2 luvussa on säädetty Liikenne- ja viestintävirastolle laajat tutkintatoimivaltuudet, kuten tiedonsaanti- ja tarkastusoikeus, joita sovellettaisiin akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa säädettyjen verkkoalustojen velvollisuuksien valvontaan. Liikenne- ja viestintävirasto valvoisi vain 2 momentissa mainittuja akkuasetuksen ja pakkausjäteasetuksen artikloissa säädettyjä verkkoalustan tarjoajan velvollisuuksia. Pirkanmaan ELY-keskus valvoisi verkkoalustoilla tuotteitaan tarjoavien talouden toimijoiden osalta sitä, että tuottajat ovat rekisteröityneet tuottajayhteisöön ja hoitaneet tuottajavastuovelvoitteensa. Lisäksi Pirkanmaan ELY-keskus valvoisi verkkoalustan tarjoajaa siltä osin, kun verkkoalusta on itse tuottaja.

46 §. Tuottajan vastuu jätehuollosta ja sen kustannuksista. Pykälään ehdotetaan lisäksi lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 56 artiklassa säädetään. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen tehdä, sillä 56 artik-

lassa on säädetty yksityiskohtaisesti tuottajan katettavaksi tulevista kustannuksista. Lisäksi asetuksen 56 artiklassa määritellään tuottajiksi myös ne talouden toimijat, jotka asettavat ensimmäistä kertaa jäsenvaltion alueella markkinoilla saataville akun tai pariston, joka on tulosta valmistelusta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, käyttötarkoituksen muuttamisesta tai uudelleenvalmistuksesta. Jätelain 46 §:ää sovellettaisiin rinnakkain akkuasetuksen kanssa.

56 artiklan 4 kohdassa mainitaan tuottajan maksettavaksi tulevat maksuosuudet, joiden on katettava seuraavat kustannukset:

a) jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräyksestä ja niiden tätä seuraavasta kuljetuksesta ja käsittelystä aiheutuvat kustannukset, ottaen huomioon mahdolliset tulot, jotka on saatu valmistelusta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai kierrätetyistä jätteakuista ja -paristoista saatavien uusioraaka-aineiden arvosta;

b) 69 artiklan 5 kohdan mukaisesta kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen koostumusselvityksen suorittamisesta aiheutuvat kustannukset;

c) 74 artiklan mukaisesta akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemistä ja jätehuoltoa koskevasta tiedottamisesta aiheutuvat kustannukset;

d) tietojenkeruusta ja 75 artiklan mukaisesta toimivaltaisille viranomaisille raportoinnista aiheutuvat kustannukset.

Akkuasetuksen johdanto-osan mukaan tuottajilla on laajennettu tuottajavastuu akkujensa ja paristojensa käsittelystä niiden käyttöään päättyessä. Sen vuoksi tuottajien on rahoitettava kustannukset, jotka aiheutuvat kaikkien kerättyjen akkujen ja paristojen keräämisestä, käsittelystä ja kierrätyksestä, kerätyn sekalaisen yhdyskuntajätteen jätekoostumuksen kartoituksesta, akkuja ja paristoja ja jätteakkuja ja -paristoja koskevasta raportoinnista sekä akkujen ja paristojen ja jätteakkujen ja -paristojen asianmukaista uudelleenkäyttöä ja jätehuoltoa koskevasta loppukäyttäjille ja jätehuoltotoimijoille suunnatusta tiedottamisesta. Tuottajan kustannusvastuulle kuuluu siten myös akkuasetuksen 59-61 artikloissa tarkemmin määritelty akkujen ja paristojen keräysjärjestelmä kunkin akkuluokan osalta.

Artiklan 5 kohdassa säädetään, että kun kyseessä on sellaisten akkujen tai paristojen asettaminen saataville markkinoille, jotka on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, sekä alkupe-
räisten akkujen ja paristojen tuottajat että kyseisten toimenpiteiden jälkeen markkinoille saatettavien akkujen ja paristojen tuottajat voivat 4 kohdan a, c ja d alakohdassa tarkoitettujen kustannusten jakamiseksi ottaa käyttöön kustannusten tosiasialliseen jakautumiseen eri tuottajien

kesken perustuvan kustannusten jakojärjestelmän ja mukauttaa sitä. Jos 2 kohdassa tarkoitettuun akkuun tai paristoon sovelletaan useampaa kuin yhtä laajennettua tuottajavastuuta, kyseisen akun tai pariston markkinoilla saataville asettavalle ensimmäiselle tuottajalle ei saa aiheutua lisäkustannuksia tällaisesta kustannusten jakojärjestelmästä.

47 §. Tuottajan ensisijainen oikeus järjestää jätehuolto. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan muutettavaksi siltä osin, kun se on akkujen ja paristojen osalta ristiriidassa akkuasetuksen kanssa. Akkuasetus säätää jäteakkuja ja -paristoja kerääville ja vastaanottaville toimijoille velvollisuuden luovuttaa kerätyt jäteakut ja -paristot asiaankuuluville tuottajille tai tuottajayhteisöille. Asetuksen säätämä luovutusvelvollisuus on ristiriidassa jätelain 47 §:n 2 momentin kanssa, jonka mukaan muu toimija kuin tuottaja saa tarjota tuotteiden uudelleenkäyttöön tai sen valmisteluun liittyviä palveluita tuottajan ensisijaisen oikeuden sitä estämättä. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan näin ollen muutettavaksi siten, että akkujen ja -paristojen osalta muu toimija kuin tuottaja saa tarjota vain tuotteen uudelleenkäyttöön liittyviä palveluita. Muutos tarkoittaisi, että jäteakkujen ja -paristojen uudelleenkäyttöön valmisteluun liittyvien palveluiden tarjoaminen olisi mahdollista vain sopimalla asiasta tuottajayhteisön kanssa 47 §:n 1 momentin mukaisesti. Uudelleenkäytön valmistelu kohdistuu akkuasetuksen mukaan jäteakkuihin tai -paristoihin, kun taas uudelleenkäytössä tuote eli akku tai paristo voidaan käyttää uudelleen samassa käyttötarkoituksessa, jota varten se on suunniteltu (akkuasetuksen 3 artiklan 1 kohdan 16 alakohta sekä 2 kohta). Muut toimijat voisivat tarjota sellaisenaan uudelleenkäytettäviin akkuihin ja paristoihin liittyviä palveluita tuottajan 1 momentissa säädetyn ensisijaisen oikeuden sitä rajoittamatta.

Jäteakkuja ja paristoja koskeva muutos perustuu akkuasetuksessa säädetystä jakelijoiden (62 artiklan 3 kohta), sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä romuajoneuvojen jätteenkäsittelylaitosten toiminnanharjoittajien (65 artiklan 1 kohta), kuntien (66 artiklan 2 kohta) ja muiden keräyspisteiden (67 artiklan 1 kohta) velvollisuudesta luovuttaa kaikki keräämänsä jäteakut ja -paristot tuottajille. Akkuasetuksessa säädetty luovutusvelvollisuudet ovat suoraan toimijoita velvoittavia ja tarkoittavat käytännössä, että toimijoiden on luovutettava kerätyt käytöstä poistetut jäteakut ja -paristot tuottajalle tai tuottajavastuuorganisaatiolle.

Uudelleenkäytön valmistelulla tarkoitetaan akkuasetuksen mukaan samaa kuin jätedirektiivin 3 artiklan 16 alakohdassa määriteltyä valmistelua uudelleenkäyttöön: tarkistamis-, puhdistamis- tai korjaamistarkoituksessa toteutettavia hyödyntämistoimia, joiden avulla tuotteet tai tuotteiden osat, joista on tullut jätettä, valmistellaan siten, että niitä voidaan käyttää uudelleen ilman mitään muuta esikäsittelyä. Uudelleenkäytöllä tarkoitetaan puolestaan tointa, jonka avulla tuotteet tai osat, jotka eivät ole jätettä, voidaan käyttää uudelleen samassa tarkoituksessa, jota varten ne on suunniteltu. Uudelleenkäytön valmistelu kohdistuu jätteeseen ja uudelleenkäyttö tuotteeseen, joka käytetään uudelleen samassa käyttötarkoituksessa.

48 §. *Tuottajavastuun piiriin kuuluvat tuotteet ja tuottajat.* Pykälän 1 momentin 4 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että tuottajan määritelmän osalta viitattaisiin akkuasetuksen 3 artiklaan sekä 56 artiklan 2 kohtaan. Akkujen ja paristojen tuottajana on tähän saakka pidetty pariston tai akun markkinoille saattajaa, mutta akkuasetus laajentaa tuottajan määritelmää huomattavasti. Akkuasetuksen 3 artiklan 1 kohdan 47 alakohdan mukaan tuottajalla tarkoitetaan valmistajaa, maahantuojaa tai jakelijaa taikka muuta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käytetystä myyntitavasta riippumatta, mukaan lukien etäsopimukset, joko

a) on sijoittautunut jäsenvaltioon ja valmistaa akkuja tai paristoja omalla nimellään tai tavaramerkillään, tai joka suunnittelee tai valmistuttaa akkuja tai paristoja ja toimittaa niitä ensi kertaa omalla nimellään tai tavaramerkillään, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, kyseessä olevan jäsenvaltion alueella;

b) on sijoittautunut johonkin jäsenvaltioon ja jälleenmyy kyseisen jäsenvaltion alueella omalla nimellään tai tavaramerkillään muiden valmistamia akkuja tai paristoja, joissa ei ole kyseisten muiden valmistajien nimeä tai tavaramerkkiä, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot;

c) on sijoittautunut jäsenvaltioon ja toimittaa kyseisessä jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa ammattimaisesti akkuja tai paristoja, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, toisesta jäsenvaltiosta tai kolmannelta maasta; tai

d) myy jäsenvaltiossa etäsopimusten perusteella akkuja tai paristoja, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, suoraan loppukäyttäjille, riippumatta siitä, ovatko ne yksityisiä kotitalouksia vai eivät, ja joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan.

Tuottajan määritelmään olennaisesti liittyvä termi ”saattaa markkinoille” on akkuasetuksen 3 artiklassa määritelty tarkoittavan akun tai pariston asettamista ensimmäistä kertaa saataville unionin markkinoilla (3 artiklan 1 kohdan 16 alakohta). Alakohdassa 17 määritellään, että ’asettamisella saataville markkinoilla’ tarkoitetaan akun tai pariston toimittamista unionin markkinoille liiketoiminnan yhteydessä jakelua tai käyttöä varten joko maksua vastaan tai maksutta. Koska markkinoille saattamisen yhteydessä ei enää viitata kolmanteen osapuoleen, kuuluisi myös omaan käyttöön valmistaminen tai maahantuonti jatkossa tuottajavastuun piiriin. Tämä käy ilmi myös akkuasetuksen johdanto-osasta, jonka mukaan samat vaatimukset koskevat niitä akkuja tai paristoja, jotka otetaan käyttöön saattamatta niitä etukäteen markkinoille, kuin ennen käyttöönottoa markkinoille saatettuja akkuja tai paristoja. Tämä koskee esimerkiksi akkuja tai paristoja, joita valmistaja käyttää omiin tarkoituksiinsa, tai akkuja, jotka ominaisuuksiensa

vuoksi voidaan koota ja testata vasta paikan päällä niiden lopullisessa määränpäässä. Jotta vaatimustenmukaisuutta ei tarvitsisi osoittaa kahdesti saman tuotteen osalta, markkinoille saatettiin akkuihin ja paristoihin ei kuitenkaan saisi soveltaa samoja vaatimuksia silloin, kun ne otetaan käyttöön.

Lisäksi akkuasetuksen 56 artiklan 2 kohdan mukaan talouden toimija, joka asettaa ensimmäistä kertaa jäsenvaltion alueella markkinoilla saataville akun tai pariston, joka on tulosta valmistuksesta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, käyttötarkoituksen muuttamisesta tai uudelleentulotuksesta, katsotaan tässä asetuksessa tarkoitetuksi tällaisen akun tai pariston tuottajaksi, ja toimijalla on laajennettu tuottajavastuu.

49 §. Käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanotto ja kuljetus. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 59-61 artikloissa säädetään. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen lisätä, sillä mainitut artiklat sisältävät yksityiskohtaiset sellaisenaan sovellettavat käytöstä poistettujen akkujen ja paristojen keräystä koskevat säännökset, joita tulee noudattaa jätelain 49 §:n 1 momentin sijasta. Lisäksi tuottajan keräyspisteverkostosta ja sen tiheydestä osalta valmisteltaisiin erilliset kansalliset soveltamisohjeet, jossa täsmennettäisiin akkuasetuksen vaatimuksia. Soveltamisohjeessa tarkennettaisiin, mitä 59-61 artikloissa säännelty keräysverkoston kattavuus käytännössä tarkoittaa kunkin akkuluokan osalta. Soveltamisohje valmisteltaisiin ennen hallituksen esityksen antamista eduskunnalle ja sen valmistelussa on tarkoitus kuulla sidosryhmiä.

Kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräys

Akkuasetuksen 59 artiklan mukaan kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on varmistettava, että kaikki kannettavat jäteakut ja -paristot kerätään erikseen niiden luonteesta, kemiallisesta koostumuksesta, kunnosta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta sen jäsenvaltion alueella, jossa ne asettavat kannettavia akkuja ja paristoja ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla. Tätä varten niiden on

- a) perustettava kannettavien jäteakkujen ja -paristojen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä;
- b) tarjottava kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräystä maksutta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tahoille ja huolehdittava kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyksestä kaikilta tahoilta, jotka ovat hyödyntäneet tätä mahdollisuutta, jäljempänä 'keräysverkostoon liitetyt kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyspisteet';
- c) huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräystä ja kuljetusta varten, mukaan lukien sopivien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY (46) vaatimukset täyttävien keräys- ja kuljetussäiliöiden tarjoaminen maksutta keräysverkostoon liitetyille kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyspisteille;

d) kerättävä keräysverkostoon liitettuihin keräyspisteisiin kerätyt kannettavat jätteet ja -paristot maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa keräysverkostoon liitettyjen keräyspisteiden kattamaan alueeseen ja keräysverkostoon liitettyjen kannettavien jätteiden ja -paristojen keräyspisteiden kautta yleensä kerättävien kannettavien jätteiden ja -paristojen määrään ja vaarallisuuteen;

e) kerättävä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kannettavat jätteet ja -paristot maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa kannettavien jätteiden ja -paristojen määrään ja vaarallisuuteen;

f) varmistettava, että jätehuoltotoimija käsittelee keräysverkostoon liitetyistä kannettavien jätteiden ja -paristojen keräyspisteistä kerätyt ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kannettavat jätteet ja -paristot luvan saaneissa laitoksissa 70 artiklan mukaisesti.

Artiklan 2 kohdan mukaan kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on varmistettava, että kannettavien jätteiden ja -paristojen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä

a) muodostuu keräyspisteistä, jotka ne perustavat yhteistyössä yhden tai useamman seuraavan tahon kanssa:

i) jakelijoiden kanssa 62 artiklan mukaisesti;

ii) romuajoneuvojen käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2000/53/EY, kanssa;

iii) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 66 artiklan mukaisesti;

iv) vapaaehtoisten keräyspisteiden kanssa 67 artiklan mukaisesti;

v) sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2012/19/EU, kanssa; ja

b) kattaa jäsenvaltion koko alueen ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, kannettavien jätteiden ja -paristojen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, rajoittumatta alueisiin, joilla kannettavien jätteiden ja -paristojen keräys ja sen jälkeinen jätehuolto on kannattavaa.

59 artiklan 4 kohdan mukaan loppukäyttäjien on voitava jättää käytettyjä kannettavia akkuja ja paristoja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin keräyspisteisiin, eikä heiltä saa periä maksua eikä heitä saa velvoittaa ostamaan uutta akkua tai paristoa eikä edellyttää, että kannettava akku tai paristo on oltava ostettu tuottajilta, jotka ovat perustaneet keräyspisteen.

Kevyiden liikkumisvälineiden jätteiden keräys

Akkuasetuksen 60 artiklan mukaan kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on varmistettava, että kaikki kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut kerätään erikseen niiden luonteesta, kemiallisesta koostumuksesta, kunnosta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta sen jäsenvaltion alueella, jossa ne asettavat akkuja ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla. Tätä varten niiden on

a) perustettava kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä;

b) tarjottava kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystä maksutta 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille tahoille ja huolehdittava kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräyksestä kaikilta tahoilta, jotka ovat hyödyntäneet tätä mahdollisuutta, jäljempänä 'keräysverkostoon liitetyt kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteet';

c) huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystä ja kuljetusta varten, mukaan lukien sopivien direktiivin 2008/68/EY vaatimukset täyttävien keräys- ja kuljetussäiliöiden tarjoaminen maksutta keräysverkostoon liitetuille kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteille;

d) kerättävä keräysverkostoon liitettyihin kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteisiin kerätyt kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa keräyspisteiden kattamaan alueeseen ja niiden kautta yleensä kerättävien kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrään ja vaarallisuuteen;

e) kerättävä sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut maksutta ja riittävän tiheästi suhteessa kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrään ja vaarallisuuteen;

f) varmistettava, että jätehuoltotoimija käsittelee keräysverkostoon liitetystä kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteistä kerätyt ja sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta poistetut kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut luvan saaneessa laitoksessa 70 artiklan mukaisesti.

60 artiklan 2 kohdan mukaan kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on varmistettava, että kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen vastaanotto- ja keräysjärjestelmä

a) muodostuu keräyspisteistä, jotka ne perustavat yhteistyössä yhden tai useamman seuraavan tahon kanssa:

i) jakelijoiden kanssa 62 artiklan mukaisesti;

ii) romuajoneuvojen käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2000/53/EY, kanssa;

iii) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 66 artiklan mukaisesti;

iv) vapaaehtoisten keräyspisteiden kanssa 67 artiklan mukaisesti;
v) sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylaitosten, joihin sovelletaan direktiiviä 2012/19/EU, kanssa; ja

b) kattaa jäsenvaltion koko alueen ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, kevyiden liikkumisvälineiden jätte-akkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, rajoittumatta alueisiin, joilla kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen keräys ja sen jälkeinen jätahuolto on kannattavaa.

60 artiklan 4 kohdan mukaan kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on

a) perustettava 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuille keräyspisteille soveltuva keräysinfrastruktuuri kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen, jotka täyttävät sovellettavat turvallisuusvaatimukset, erilliskeräystä varten ja katettava tarvittavat kyseisille keräyspisteille takaisinotosta aiheutuvat kustannukset; keräyspisteessä on oltava soveltuvat säiliöt tällaisten jätteakkujen keräystä ja tilapäistä varastointia varten, ottaen huomioon näiden keräyspisteiden kautta todennäköisesti kerättävien kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen määrä ja vaarallisuus;

b) kerättävä kevyiden liikkumisvälineiden jätteakut 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista keräyspisteistä riittävän tiheästi suhteessa erilliskeräysinfrastruktuurin varastointikapasiteettiin ja näiden keräyspisteiden kautta yleensä kerättävien jätteakkujen määrään ja vaarallisuuteen; ja

c) huolehdittava tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista keräyspisteistä kerättyjen kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen toimittamisesta luvan saaneisiin käsittelylaitoksiin 70 ja 73 artiklan mukaisesti.

60 artiklan 5 kohdan mukaan loppukäyttäjien on voitava jättää kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkuja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin keräyspisteisiin, eikä heiltä saa periä maksua eikä heitä saa velvoittaa ostamaan uutta akkua eikä edellyttää, että kevyiden liikkumisvälineiden akku on oltava ostettu tuottajalta, joka on perustanut keräyspisteen.

Jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen keräys

Akkusetuksen 61 artiklassa säädetään, että ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on otettava takaisin maksutta ja velvoittamatta loppukäyttäjää ostamaan uusi akku ja edellyttämättä, että akku on ostettu niiltä, sekä varmistettava, että kaikki jäteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut, kunkin sellaisen akun luonteesta, kemiallisesta koostumuksesta, kunnosta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta, jonka ne ovat asettaneet ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla kyseisen jäsenvaltion alueella, kerätään erikseen. Tätä varten niiden on suostuttava

ottamaan jätteajoneuvoakut, jäte- teollisuusakut ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akut takaisin loppukäyttäjiltä tai vastaanotto- ja keräysjärjestelmistä, joihin kuuluu keräyspisteitä, joita ne perustavat yhteistyössä

a) ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen jakelijoiden kanssa 62 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) valtuutettujen toimijoiden kanssa, jotka huolehtivat ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen uudelleenvalmistuksesta tai käyttötarkoituksen muuttamisesta;

c) 65 artiklassa tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja romuajoneuvojen käsittelylaitosten kanssa niiden toiminnasta peräisin olevien jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen osalta;

d) viranomaisten tai jätehuollosta niiden puolesta huolehtivien kolmansien osapuolten kanssa 66 artiklan mukaisesti.

60 artiklan 2 kohdan mukaan edellä olevan 1 kohdan mukaisesti käyttöön otettujen palautusjärjestelyjen on katettava jäsenvaltion koko alue ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, eikä niitä saa rajoittaa alueisiin, joilla jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen keräys ja sen jälkeinen jätehuolto on kannattavaa.

60 artiklan 3 kohdan mukaan ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on

a) tarjottava 1 kohdassa tarkoitetuille vastaanotto- ja keräysjärjestelmille soveltuva keräysinfrastruktuuri jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen, jotka täyttävät sovellettavat turvallisuusvaatimukset, erilliskeräystä varten ja katettava tarvittavat kyseisille vastaanotto- ja keräysjärjestelmille takaisinotosta aiheutuvat kustannukset; vastaanotto- ja keräysjärjestelmissä on oltava soveltuvat säiliöt tällaisten jätteakkujen keräystä ja tilapäistä varastointia varten, ottaen huomioon kyseisten keräyspisteiden kautta todennäköisesti kerättävien jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä ja vaarallisuus;

b) kerättävä jätteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akut 1 kohdassa tarkoitetuista vastaanotto- ja keräysjärjestelmistä riittävän tiheästi suhteessa erilliskeräysinfrastruktuurin varastointikapasiteettiin ja näiden vastaanotto- ja keräysjärjestelmien kautta yleensä kerättävien jätteakkujen määrään ja vaarallisuuteen; ja

c) huolehdittava loppukäyttäjiltä ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista vastaanotto- ja keräysjärjestelmistä kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen toimittamisesta luvan saaneisiin käsittelylaitoksiin 70 ja 73 artiklan mukaisesti.

51 §. Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 74 artiklassa säädetään. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen lisätä, sillä akkuasetuksen 74 artiklassa säädetään lisäksi vaatimuksista verrattuna jätedirektiiviin, ja voimassa oleva jätelain 51 § perustuu jätedirektiivissä asetettuihin vähimmäisvaatimuksiin. Akkuasetuksen artiklan 1 kohdan mukaan tuottajien tai tuottajayhteisöjen on asetettava jätedirektiivin 8 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi loppukäyttäjien ja jakelijoiden saataville seuraavat tiedot akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemisestä ja jätehuollosta niiden akku- tai paristoluokkien osalta, joita ne toimittavat jäsenvaltion alueella:

a) loppukäyttäjien rooli osallistumisessa jätteen syntymisen ehkäisemiseen muun muassa tiedottamalla akkujen ja paristojen käyttöä koskevista hyvistä käytännöistä ja suosituksista, joilla pyritään pidentämään akkujen ja paristojen käyttövaihetta ja parantamaan mahdollisuuksia niiden uudelleenkäyttöön, uudelleenkäyttöön valmisteluun, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmisteluun, käyttötarkoituksen muuttamiseen ja uudelleenvalmistukseen;

b) loppukäyttäjien rooli jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräyksen edistämässä niille 64 artiklan nojalla kuuluvien velvoitteiden mukaisesti jäteakkujen ja -paristojen käsittelyn mahdollistamiseksi;

c) jäteakkuja ja -paristoja varten saatavilla olevat erilliskeräys-, vastaanotto- ja keräyspisteet jäteakkujen ja -paristojen uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua ja käsittelyä varten;

d) tarvittavat turvallisuusohjeet jäteakkujen ja -paristojen käsittelyä varten, mukaan lukien litiumia sisältäviin akkuihin ja paristoihin ja niiden käsittelyyn liittyvät riskit;

e) 13 artiklan mukaisesti akuissa ja paristoissa olevien tai niiden pakkauksiin tai akkujen ja paristojen mukana oleviin asiakirjoihin painettujen merkintöjen ja tunnusten merkitys; ja

f) akkujen ja paristojen sisältämien aineiden, etenkin vaarallisten aineiden, vaikutus ympäristöön ja ihmisten terveyteen tai turvallisuuteen, mukaan lukien jäteakkujen ja -paristojen epäasianmukainen hävittäminen esimerkiksi roskaamisen muodossa tai lajittelemattomana yhdyskuntajätteenä.

Kyseiset tiedot on asetettava saataville

- a) säännöllisin väliajoin kunkin akku- tai paristomallin osalta alkaen siitä, kun kyseinen akku- tai paristomalli asetetaan ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltiossa, vähintään myyntipisteessä näkyvästi sekä verkkoalustojen kautta;
- b) sen jäsenvaltion, jonka markkinoilla akku tai paristo on määrä asettaa saataville, määräämällä kielellä tai määräämillä kielillä, jota tai joita loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta.

Artiklan 2 kohdan mukaan tuottajien on asetettava 62, 65 ja 66 artiklassa tarkoitettujen jakelijoiden ja toimijoiden sekä muiden uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden saataville tiedot jäteakkujen ja -paristojen varastointiin ja keräämiseen sovellettavista turvallisuus- ja suojoitoimenpiteistä, työturvallisuus mukaan lukien.

Artiklan 3 kohdan mukaan siitä alkaen, kun akku tai paristo toimitetaan jäsenvaltion alueelle, tuottajien on maksutta ja pyynnöstä asetettava uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden saataville sähköisessä muodossa seuraavat akku- tai paristomallikohtaiset tiedot jäteakkujen ja -paristojen asianmukaisesta ja ympäristön kannalta järkevästä käsittelystä, siltä osin kuin nämä toimijat tarvitsevat niitä kyseisten toimien suorittamiseksi:

- a) prosessit kevyiden liikkumisvälineiden, ajoneuvojen ja laitteiden purkamiseksi siten, että niihin sisältyvät akut tai paristot voidaan poistaa;
- b) jäteakkujen ja -paristojen varastointi-, kuljetus- ja käsittelyprosesseihin sovellettavat turvallisuus- ja suojoitoimenpiteet, työ- ja paloturvallisuustoimet mukaan lukien.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdissa tarkoitetuissa tiedoissa on yksilöitävä osat ja materiaalit sekä kaikkien vaarallisten aineiden sijainti akussa tai paristossa siltä osin kuin uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavat toimijat tarvitsevat niitä voidakseen noudattaa tämän asetuksen vaatimuksia.

Nämä tiedot on asetettava saataville sen jäsenvaltion, jonka markkinoilla akku tai paristo on määrä asettaa saataville, määräämällä kielellä tai määräämillä kielillä, jota tai joita ensimmäisessä alakohdassa mainitut toimijat ymmärtävät vaivatta.

Artiklan 5 kohdan mukaan tuottajan 56 artiklan 4 kohdan a–d alakohdan mukaisesti kattamat kustannukset on esitettävä erikseen loppukäyttäjälle uuden akun tai pariston myyntipisteessä. Lisäksi artiklan 6 kohdan mukaan asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajien tai tuottajayhteisöjen on järjestettävä tiedotuskampanjoita ja tarjottava kannustimia, joilla loppukäyttäjiä kannustetaan poistamaan jäteakut ja -paristot käytöstä tavalla, joka noudattaa 1 kohdan mukaisesti loppukäyttäjien saataville asetettuja tietoja akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemisestä ja jätehuollosta.

52 §. *Toimet uudelleenkäytön edistämiseksi.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkusetuksen 14 artiklassa säädetään. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen tehdä, sillä akkuasetus edellyttää erikseen määritellyiltä akkukuluokilta akunhallintajärjestelmää, jonka puolestaan tulee sisältää pykälässä mainittuja tietoja laajemmat tiedot akkujen uudelleenkäytön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta varten. Asetuksen 14 artiklan 1 kohdan mukaan kiinteiden akkupohjaisten energiavarastojärjestelmien, kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen akunhallintajärjestelmän on 18 päivästä elokuuta 2024 alkaen sisällettävä ajantasaiset tiedot muuttujista akkujen toimintakunnon ja odotetun käyttöiän määrittämiseksi siten kuin liitteessä VII esitetään.

Artiklan 2 kohdan mukaan akun laillisesti ostaneella luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä, mukaan lukien riippumattomat toimijat tai jätehuoltotoimijat, tai näiden puolesta toimivalla kolmannella osapuolella on milloin tahansa oltava syrjimätön liitteessä VII vahvistettujen muuttujien tietojen lukuoikeus, akun valmistajan teollis- ja tekijänoikeuksia noudattaen, edellä 1 kohdassa tarkoitettuna akunhallintajärjestelmän kautta:

- a) akun kapasiteetin asettamiseksi riippumattomien aggregaattoreiden tai markkinaosapuolten saataville energiavaraston kautta;
- b) akun jäännösarvon tai jäljellä olevan käyttöiän ja jatkokäyttökelpoisuuden arvioimiseksi akun toimintakunnon arvioinnin perusteella;
- c) akun uudelleenkäyttöön valmistelun, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelun, käyttötarkoituksen muuttamisen tai uudelleenvalmistuksen helpottamiseksi.

Artiklan 3 kohdan mukaan akunhallintajärjestelmän on sisällettävä ohjelmiston palautustoiminto, jos talouden toimijat, jotka suorittavat uudelleenkäytön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamista tai uudelleenvalmistusta, joutuvat lataamaan eri akunhallintajärjestelmän ohjelmiston. Jos ohjelmiston palautustoimintoa käytetään, akun alkuperäisen valmistajan ei katsota olevan vastuussa mistään akun turvallisuuden tai toiminnallisuuden liittyvistä rikkomisista, joiden voidaan katsoa johtuvan akun markkinoille saattamisen jälkeen ladatusta akunhallintajärjestelmän ohjelmistosta.

53 §. *Poikkeukset eräiden tuotteiden tuottajan kustannusvastuusta.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi ja nykyinen 2 momentti kumottavaksi. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi uudet 2 ja 3 momentti. Myös pykälän otsikko muutettaisiin poistamalla viittaus muualla kuin kotitaloudessa käytettäviin tuotteisiin.

Muutetun SER-direktiivin 12 artiklan 1 kohdan mukaan tuottajien on rahoitettava 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti perustettuihin keräyspaikkoihin tuodun kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun osalta ainakin sen keräyksen, käsittelyn, hyödyntämisen ja ympäristöä säästävän loppukäsittelyn seuraavasti:

- a) sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on peräisin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuista muista sähkö- ja elektroniikkalaitteista kuin aurinkosähköpaneeleista, kun tällaiset sähkö- ja elektroniikkalaitteet on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005jälkeen;
- b) sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on peräisin aurinkosähköpaneeleista, kun tällaiset aurinkosähköpaneelit on saatettu markkinoille 13 päivästä elokuuta 2012lukien; ja
- c) sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on peräisin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuista sähkö- ja elektroniikkalaitteista, jotka eivät kuulu 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, kun tällaiset sähkö- ja elektroniikkalaitteet on saatettu markkinoille 15 päivästä elokuuta 2018lukien.

Muutetun 12 artiklan 4 kohdan mukaan markkinoille viimeistään 13 päivänä elokuuta 2005 saatetuista, SER-direktiivin liitteessä 1 tarkoitetuista tuotteista, aurinkosähköpaneeleita lukuun ottamatta, peräisin olevan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun jätehuollosta aiheutuvien kustannusten rahoituksesta on huolehdittava yhden tai useamman järjestelmän avulla, johon kaikki kyseisten kustannusten syntyhetkellä markkinoilla toimivat tuottajat osallistuvat suhteellisella osuudellaan, esimerkiksi niiden laitetyyppikohtaisten markkinaosuuksien mukaisesti.

Muutetun 13 artiklan mukaan tuottajien on rahoitettava muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun keräyksestä, käsittelystä, hyödyntämisestä sekä ympäristöä säästävää loppukäsittelyä aiheuttavat kustannukset seuraavasti:

- a) sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on peräisin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuista muista sähkö- ja elektroniikkalaitteista kuin aurinkosähköpaneeleista, kun tällaiset sähkö- ja elektroniikkalaitteet on saatettu markkinoille 13 päivän elokuuta 2005jälkeen;
- b) sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on peräisin aurinkosähköpaneeleista, kun kyseiset aurinkosähköpaneelit on saatettu markkinoille 13 päivästä elokuuta 2012lukien; ja
- c) sähkö- ja elektroniikkalaiteromu, joka on peräisin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuista sähkö- ja elektroniikkalaitteista, jotka eivät kuulu 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, kun sähkö- ja elektroniikkalaitteet on saatettu markkinoille 15 päivästä elokuuta 2018 lukien.

Sellaisesta vanhasta jätteestä, joka on peräisin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista muista sellaisista sähkö- ja elektroniikkalaitteista kuin aurinkosähköpaneelista, jotka korvataan uusilla vastaavilla tuotteilla tai uusilla saman käyttötarkoituksen omaavilla tuotteilla, aiheutuvien kustannusten rahoituksesta vastaavat asianomaisten tuotteiden tuottajat niitä toimittaessaan. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti säätää, että myös muille käyttäjille kuin kotitalouksille annetaan osittain tai kokonaan vastuu huolehtia tästä rahoituksesta. Edellä 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista muista sähkö- ja elektroniikkalaitteista kuin aurinkosähköpaneelista peräisin olevan muun vanhan jätteen osalta kustannusten rahoituksesta huolehtivat muut käyttäjät kuin kotitaloudet.

SER-direktiivin muutos edellyttää rajaamaan tuottajan kustannusvastuun vastaavalla tavoin kansallisessa lainsäädännössä. Jotta tuottajan kustannusvastuu voitaisiin määritellä SER-direktiivin muutoksen edellyttämällä tavalla, jouduttaisiin SER-asetukseen palauttamaan sieltä asetuksen muutoksella 25.11.2021/1026 kumottu liite 1. Ehdotetun 1 momentin mukaan sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottaja ei vastaisi:

1) niiden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen 519/2014 liitteen 1 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvien muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätahuoltokustannuksista, jotka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää elokuuta 2005, ellei laitetta korvata uudella vastaavalla tai saman käyttötarkoituksen omaavalla laitteella;

2) aurinkosähköpaneelin, joka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää elokuuta 2012, jätahuoltokustannuksista; tai

3) niiden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 2 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätahuoltokustannuksista, jotka on saatettu markkinoille ennen 15 päivää elokuuta 2018 ja jotka eivät sisälly asetuksen liitteeseen 1.

Luettelon ensimmäinen kohta vastaisi sisällöltään voimassa olevaa 1 momenttia, jonka mukaan tuottaja vastaa ennen 14 päivää elokuuta 2005 markkinoille saatetun muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen jätahuollon kustannuksista vain, jos käytöstä poistettava laite korvataan vastaavalla tai samaan tarkoitukseen käytettävällä uudella laitteella.

Luettelon 2 ja 3 kohdat vastaisivat SER-direktiivin muutosta. Ehdotetun 2 kohdan mukaan tuottajan kustannusvastuun ulkopuolelle rajattaisiin ennen 13.8.2012 markkinoille saatetut aurinkosähköpaneelit. Ehdotetun 3 kohdan mukaan tuottaja ei vastaisi niiden ennen 15 päivää elokuuta 2018 markkinoille saatettujen valtioneuvoston asetuksen liitteen 2 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätahuoltokustannuksista, jotka eivät sisälly asetuksen liitteeseen 1.

Ehdotetun 2 momentin mukaan tuottajan olisi otettava jätehuoltojärjestelmäänsä myös 1 momentissa tarkoitetut, toimialaansa kuuluvat laitteet. Tuottajan olisi siten otettava jätehuoltojärjestelmäänsä myös kustannusvastaansa ulkopuoliset laitteet siltä osin, kuin kysymys on tuoteryhmistä, joiden osalta tuottaja tai tuottajayhteisö on rekisteröity tuottajarekisteriin. Tällöin tuottaja voisi periä käytöstä poistettavan laitteen viimeiseltä haltijalta kohtuullisen maksun jätehuollon järjestämisestä. Ehdotetun säännöksen perusteella tuottajan ei tarvitsisi laajentaa vastaanottoverkostoa, vaan sen tulisi olemassa olevassa verkostossaan ottaa kustannusvastaansa ulkopuolelle rajattu sähkö- ja elektroniikkalaiteromu. Tuottajan vastaanottovelvollisuudesta on tarpeen säätää, sillä aurinkosähköpaneelista ja avoimeen soveltamisalaan kuuluvista sähkö- ja elektroniikkalaitteista peräisin olevan jätteen epäasianmukainen käsittely voi aiheuttaa merkittäviä haitallisia vaikutuksia terveydelle ja ympäristölle. Asettamalla vastaanotto- ja jätehuoltovelvollisuus tuottajalle, jotka vastaavat muidenkin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätehuollosta, voidaan parhaiten varmistaa käytöstä poistettujen laitteiden asianmukainen käsittely ja maksimoida niistä syntyvän jätteen hyödyntäminen.

Ehdotetun 3 momentin mukaan tuottaja ja muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen haltija voisivat kuitenkin sopia jätehuollon kustannusten jakamisesta toisin riippumatta laitteen markkinoille saattamisen ajankohdasta. Säännös vastaisi voimassa olevan 1 momentin säännöstä, jonka mukaan tuottaja ja laitteen haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jakamisesta toisin riippumatta laitteen markkinoille saattamisen ajankohdasta. Momenttiin lisättäisiin pykälän otsikosta poistettu muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen haltija. Jaottelu kotitalouksien ja muiden käyttäjien kuin kotitalouksien sähkö- ja elektroniikkalaiteromun välillä tehtäisiin jatkossakin laitteen ominaisuuksien, ei sen tosiasiallisen käyttäjän mukaan.

Voimassa oleva 2 momentti, jonka mukaan teollisuusparistojen ja -akkujen sekä muuhun kuin yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottaja ja tällaisen pariston tai akun haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jaosta toisin kuin 46 §:n 1 momentissa säädetään, ehdotetaan kokonaan kumottavaksi. Teollisuusakuilla tarkoitetaan EU:n akkuasetuksen 3 artiklan 1 kohdan 13 alakohdan mukaisesti akkua, joka on erityisesti suunniteltu teollisuuskäyttöön, tai on yli 5 kg painava, eikä kuulu muihin akkuluokkiin. Siten teollisuusakkuja ovat myös kuluttajille myytävät energiavarastojen akut. Akkuasetusta sovelletaan myös akkuihin, jotka on yhdistetty tai lisätty tuotteisiin tai jotka on erityisesti suunniteltu tuotteisiin yhdistettäväksi tai lisättäväksi.

Direktiivi 2006/66/EY, johon jätelain 53 §:n 2 momentti on perustunut, kumotaan akkuasetuksen 95 artiklan mukaan 18.8.2025. Poikkeuksen perusteella teollisuusakun tuottaja ja akun haltija ovat voineet sopia jätehuollon kustannustenjaosta toisin kuin jätelain 46 §:ssä säädetään. Tämä on käytännössä tarkoittanut, että teollisuusakkujen tuottajat ovat voineet sopia kierrätyksen kustannusjaosta loppukäyttäjän kanssa vasta akun poistuessa käytöstä. Tämän poikkeuksen

vuoksi teollisuusakkujen tuottajien ei ole jätelain mukaan tarvinnut perustaa yhteistä eli kollektiivista keräysjärjestelmää. Niiden on tullut vastaanottaa tuottajan markkinaosuuteen nähden kohtuulliseksi katsottava osuus muista vastaavista tuotteista riippumatta tuotteiden markkinoille saattamisen ajankohdasta.

Akkuasetuksen mukaiset velvoitteet teollisuusakuille edellyttävät, että jatkossa kaikille teollisuusakuille, riippumatta niiden markkinoille saattamisen ajankohdasta, on perustettava akkuasetuksen myötä kollektiivinen, maankattava keräysjärjestelmä. Akkuasetuksen 61 artiklan mukaan teollisuusakkujen tuottajien on otettava maksutta vastaan kaikki niille tarjotut jäteteollisuusakut ilman uuden tuotteen ostopakkoa. Vastaanottovelvoitteen täyttämiseksi tuottajien on perustettava vastaanotto- tai keräysjärjestelmä (tai -järjestelmiä) yhteistyössä akkujen jakelijoiden, uudelleenvalmistusta tai käyttötarkoituksen muuttamista toteuttavien toimijoiden, käsittelylaitosten ja kuntien jätelaitosten kanssa. Keräysjärjestelmän on oltava maankattava, ja keräyspisteille on tarjottava sovellettavat turvallisuusvaatimukset täyttävä keräysinfrastruktuuri sekä katettava takaisinotosta aiheutuvat kustannukset. Siten kaikille teollisuusakuille, riippumatta niiden markkinoille saattamisen ajankohdasta, on perustettava akkuasetuksen myötä kollektiivinen, maankattava keräysjärjestelmä. Teollisuusakkujen tuottajan tulee siirtää tuottajavastuvelvoitteet tuottajayhteisölle jätelain 62 §:n mukaisesti akkuasetuksen mukaista siirtymäaikaa (18.8.2025) noudattaen.

53 a §. Tuottajan omavalvonta. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 58 artiklassa säädetään. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen tehdä, sillä akkuasetuksessa säädetään jätedirektiivin 8 a artiklan vaatimuksia tarkentaen tuottajan omavalvontaan liittyvistä tehtävistä. 58 artiklan 5 kohdan mukaan jätedirektiivin 8 a artiklan 3 kohdan d alakohdassa säädetty omavalvonta on suoritettava säännöllisesti vähintään joka kolmas vuosi ja toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä sen todentamiseksi, että kyseisen alakohdan säännöksiä noudatetaan, ja että 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut hyväksynnän myöntämisen edellytykset täyttyvät edelleen. Tuottajan tai tuottajayhteisön on esitettävä pyynnöstä omavalvontaraportti ja tarvittaessa korjaavia toimia koskeva suunnitelma luonnos toimivaltaiselle viranomaiselle. Toimivaltainen viranomainen voi esittää huomautuksia omavalvontaraportista ja korjaavia toimia koskevasta suunnitelmaluonnoksesta, ja sen on toimitettava mahdolliset huomautukset tuottajalle tai tuottajayhteisölle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitettua toimivaltaa. Tuottajan tai tuottajayhteisön on laadittava ja pantava täytäntöön korjaavia toimia koskeva suunnitelma, joka perustuu kyseisiin huomautuksiin.

54 §. Tuottajan kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuus. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 75 artiklassa ja 76 artiklan 1-2 kohdassa säädetään. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen lisätä, sillä akkuasetus sisältää yksityiskohtaiset suoraan sovellettavat säännökset tuottajan kirjanpidosta ja tiedonannosta, jotka tulevat noudatettavaksi jätelain säännösten sijasta. 75 artiklan mukaan kannettavien

akkujen ja paristojen tuottajien tai tuottajayhteisöjen sekä kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta ainakin seuraavat tiedot akkujen ja paristojen sekä jäteakkujen ja -paristojen akkukemian ja luokan mukaan eriteltyinä:

a) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen kannettavien akkujen ja paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

b) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen määrä, lukuun ottamatta yleiskäyttöisiä kannettavia akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

c) 59 artiklan mukaisesti kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen määrä ja 60 artiklan mukaisesti kerättyjen kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä;

d) tuottajan tai tuottajayhteisön saavuttama keräysaste kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen osalta;

e) kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä, joka on toimitettu käsiteltäväksi luvan saaneisiin laitoksiin;

f) kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin käsittelyä, uudelleenkäyttöön valmistelua tai käytötarkoituksen muuttamiseen valmistelua varten;

g) kerättyjen kannettavien jäteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin uudelleenkäyttöön valmistelua tai käytötarkoituksen muuttamiseen valmistelua varten.

1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä tiedot ajoneuvojen ja laitteiden sisältämistä akuista ja paristoista ja ajoneuvoista ja laitteista 65 artiklan mukaisesti poistetuista jäteakuista ja -paristoista.

75 artiklan 2 kohdan mukaan ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenteri- vuodelta seuraavat tiedot jäteakkujen akkukemian ja luokan mukaan eriteltyinä:

a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

b) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

c) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin käsittelyä varten;

d) kerättyjen jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä varten.

Kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet. Jos kierrätystoimet suoritetaan useammassa kuin yhdessä laitoksessa, on ensimmäinen kierrättäjä vastuussa tietojen keräämisestä ja toimittamisesta toimivaltaisille viranomaisille.

75 artiklan 7 kohdan mukaan tuottajien tai tuottajayhteisöjen on raportoitava kuuden kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty.

Akkuasetuksen 76 artikla koskee jäsenvaltioiden raportointia komissiolle. Jotta jäsenvaltio voi noudattaa raportointia koskevia velvoitteita, tulee tuottajien tai tuottajayhteisöjen raportoida 76 artiklassa säädetyt tiedot. Artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on asetettava julkisesti saataville kultakin kalenterivuodelta kootussa muodossa, jonka komissio on vahvistanut 5 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä, seuraavat tiedot kannettavista akuista ja paristoista, kevyiden liikkumisvälineiden akuista, ajoneuvoakuista, teollisuusakuista ja sähköajoneuvojen ajovoima-akuista akkujen tai paristojen luokan ja akkukemian mukaan eriteltyinä:

a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen akkujen ja paristojen määrä, mukaan lukien laitteisiin, ajoneuvoihin tai teollisuustuotteisiin sisällytetyt akut ja paristot, mutta lukuun ottamatta akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

b) 59, 60 ja 61 artiklan mukaisesti kerättyjen jäteakkujen ja -paristojen määrä ja keräysaste liitteessä XI esitetyn menetelmän mukaisesti laskettuna;

c) sellaisten jäteteollisuusakkujen tai sähköajoneuvojen määrä ja jäteajovoima-akkujen määrä, jotka on kerätty ja toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

d) liitteessä XII olevassa B osassa tarkoitettujen kierrätystehokkuuksien saavutetut arvot ja liitteessä XII olevassa C osassa tarkoitetun materiaalien talteenoton saavutetut arvot kyseisessä jäsenvaltiossa kerättyjen akkujen ja paristojen osalta. Kierrätystehokkuutta ja materiaalin talteenottoa koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jätteet.

Jäsenvaltioiden on asetettava kyseiset tiedot saataville 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Niiden on julkistettava kyseiset tiedot sähköisesti komission 5 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa käyttäen helposti saatavilla olevia datapalveluja. Tietojen on oltava luettavissa koneellisesti, niitä on voitava lajitella ja niistä on voitava suorittaa hakuja, ja niiden on noudatettava kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot asetetaan saataville.

Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen voimaantulon jälkeen, jossa komissiolle raportoinnin muoto vahvistetaan 5 kohdan mukaisesti.

Sen lisäksi, että sovelletaan direktiiveissä 2000/53/EY ja 2012/19/EU säädettyjä velvoitteita, artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällytettävä tiedot ajoneuvoihin ja laitteisiin sisältyvistä akuista ja paristoista ja kyseisistä ajoneuvoista ja laitteista 65 artiklan mukaisesti poistetuista jätteakuista ja -paristoista.

55 §. Tuottajan rekisteröitymisen varmistaminen. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi akkuasetuksen 42 artiklan 2 kohtaa ja 62 artiklan 6 kohtaa. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen tehdä, sillä akkuasetus asettaa tuottajan rekisteröitymisen varmistamisvelvoitteen jakelijalle sekä verkkoalustojen tarjoajille. Asetuksen 42 artiklan 2 kohdan mukaan ennen akun tai pariston asettamista saataville markkinoilla jakelijoiden on tarkistettava, että tuottaja on rekisteröity 55 artiklassa tarkoitettuun tuottajien rekisteriin. 62 artiklan 6 kohdan mukaan verkkoalustojen tarjoajien, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, on hankittava akkuja ja paristoja kuluttajille tarjoavilta tuottajilta tiedot rekisteröitymisestä sekä omaehtoisesta sertifiointista Akkujen ja paristojen osalta noudatettaisiin akkuasetuksen velvoitteiden lisäksi jätelain 55 §:n säännöstä, jonka mukaan julkisen hankintayksikön, joka hankkii käyttöönsä 48 §:ssä tarkoitettuja tuotteita, on varmistettava mahdollisuuksien mukaan, että sille toimitetun tuotteen tuottaja kuuluu tuottajarekisteriin.

56 §. Tuotteen jakelijan vastaanottovelvollisuus. Pykälän 1 momentin 1 kohta ehdotetaan muutettavaksi ja 3 momentti kumottavaksi. 1 momentin 1 kohdan nykyinen vaatimus kannettavien akkujen ja paristojen vastaanottovelvollisuudesta on ristiriidassa akkuasetuksen 62 artiklassa säädetyn vastaanottovelvollisuuden kanssa. 1 momentin 1 kohta ehdotetaan muutettavaksi siten, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava akkuasetuksen 62 artiklaa.

Lain 3 momentissa säädetty yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvoparistojen ja -akkujen jakelijan vastaanottovelvoite kumottaisiin, sillä akkuasetuksen 62 artiklassa on säädetty yksityiskohtaisesti jakelijoiden vastaanottovelvoitteesta. Akkuasetuksen 62 artiklan 1 kohdan mukaan jakelijoiden on otettava jäteakut ja -paristot takaisin loppukäyttäjältä maksutta ja ilman, että loppukäyttäjää velvoitetaan tai on velvoitettu ostamaan uusi akku tai paristo, niiden kemiallisesta koostumuksesta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta, seuraavasti:

a) kannettavat jäteakut ja -paristot on otettava takaisin jakelijan vähittäismyyntipaikassa tai sen välittömässä läheisyydessä;

b) kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut, jäteajoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akut on otettava takaisin jakelijan vähittäismyyntipaikassa tai sen läheisyydessä.

Artiklan 2 kohdan mukaan edellä 1 kohdassa säädettyä takaisinottovelvollisuutta

a) ei sovelleta akkuja ja paristoja sisältäviin jätetuotteisiin;

b) sovelletaan ainoastaan sellaisiin jäteakkujen ja -paristojen luokkiin, joihin kuuluvat akut ja paristot sisältyvät jakelijan valikoimaan, ja kannettavien jäteakkujen ja -paristojen osalta siihen määrään, jonka muut loppukäyttäjät kuin ammattikäyttäjät yleensä poistavat käytöstä.

Artiklan 3 kohdan mukaan jakelijoiden on luovutettava takaisin ottamansa jäteakut ja -paristot tuottajille tai tuottajayhteisöille, jotka vastaavat kyseisten jäteakkujen ja -paristojen keräyksen varmistamisesta 59, 60 ja 61 artiklan mukaisesti, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valitulle jätahuoltotoimijalle niiden käsittelyä varten 70 artiklan mukaisesti.

Artiklan 4 kohdan mukaan velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin jakelijoihin, jotka toimittavat akkuja ja paristoja loppukäyttäjille etäsopimuksin. Näiden jakelijoiden on tarjottava riittävä määrä keräyspisteitä, jotka kattavat jäsenvaltion koko alueen ja ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, kannettavien jäteakkujen ja -paristojen kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen, jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, jotta loppukäyttäjät voivat palauttaa akkuja ja paristoja.

Jos myynti kattaa toimituksen, jakelijoiden on tarjouduttava ottamaan kannettavat jätteakut ja -paristot, kevyiden liikkumisvälineiden jätteakut, jäteteollisuusakut, jätteajoneuvoakut ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akut maksutta takaisin paikassa, jossa akku tai paristo on toimitettu loppukäyttäjälle, tai paikallisessa keräyspisteessä. Loppukäyttäjälle on ilmoitettava akun tai pariston tilauksen yhteydessä jätteakun tai -pariston palautusjärjestelyistä.

Artiklan 6 kohdan mukaan asetuksen (EU) 2022/2065³⁰ 30 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan noudattamiseksi kyseisen asetuksen III luvun 4 jakson soveltamisalaan kuuluvien verkkoalustojen tarjoajien, jotka antavat kuluttajille mahdollisuuden tehdä etäsopimuksia tuottajien kanssa, on hankittava seuraavat tiedot tuottajilta, jotka tarjoavat akkuja ja paristoja, mukaan luettuina laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, unioniin sijoittautuneille kuluttajille:

a) yksityiskohtaiset tiedot, jotka koskevat 55 artiklassa tarkoitettua tuottajarekisteriä, ja tuottajan rekisteröintinumero tai rekisterinumerot kyseisessä rekisterissä;

b) tuottajan omaehtoinen sertifiointi, jossa sitoudutaan tarjoamaan ainoastaan akkuja ja paristoja, mukaan luettuina laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, joiden osalta noudatetaan 56 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohdassa, 57 artiklan 1 kohdassa ja 58 artiklan 1, 2 ja 7 kohdassa tarkoitettuja laajennettua tuottajavastuuta koskevia vaatimuksia.

Lisäksi jakelijan vastaanottovelvollisuudesta on tarkoitus valmistella erilliset soveltamisohjeet, jotka sisältäisivät akkuasetuksen 62 artiklassa säädettyjä vaatimuksia tarkentavan soveltamisohjeen kunkin akkuluokan osalta. Soveltamisohjeessa tarkennettaisiin erityisesti artiklassa edellytetyn välittömän läheisyyden sekä läheisyyden tulkintaa kunkin akkuluokan osalta. Soveltamisohje valmisteltaisiin ennen hallituksen esityksen antamista eduskunnalle ja sen valmistelussa on tarkoitus kuulla sidosryhmiä.

57 §. Tuotteen jakelijan tiedottamisvelvollisuus. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 74 artiklassa säädetään. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen, sillä jakelijan on jätelain säännösten lisäksi noudatettava akkusetuksessa säädettyä laajempaa tiedottamisvelvollisuutta akkujen ja paristojen osalta. Asetuksen 74 artiklan 4 kohdan mukaan jakelijoiden, jotka toimittavat akkuja tai paristoja loppukäyttäjille, on annettava vähittäismyyntitiloissaan akkujen ja paristojen loppukäyttäjille pysyvällä, saavutettavalla ja selkeästi näkyvällä tavalla 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä tiedot siitä, miten loppukäyttäjät voivat palauttaa jätteakut tai -paristot maksutta vastaaviin

---

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2022/2065, annettu 19 päivänä lokakuuta 2022, digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta (digipalvelusäädös) (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

keräyspisteisiin, jotka on perustettu vähittäismyymälöihin tai verkkoalustan puolesta. Kyseinen velvollisuus rajoittuu sellaisiin akku- ja paristo- luokkiin, jotka sisältyvät tai sisältyvät jakelijan tai vähittäismyyjän tarjontaan uusina akkuina tai paristoina. Jakelijoiden on annettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot myös silloin, kun ne myyvät tuotteitaan verkkoalustojen kautta, jotta kuluttajat voivat tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa.

61 §. *Eräiden tuotteiden tuottajilta ja tuottajayhteisöiltä vaadittava vakuus.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uudet 2 ja 4 momentit. Lisäksi muutettaisiin nykyistä 3 momenttia. Myös pykälän otsikkoa muutettaisiin, koska se on aikaisemmin koskenut vain sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajia.

Uudessa 2 momentissa säädettäisiin, että akkujen ja paristojen tuottajan tai tuottajayhteisön on asetettava Pirkanmaan ELY-keskuksen eduksi vakuus, jolla katetaan tuottajan tai tuottajayhteisön liittyneiden tuottajien markkinoille saattamien akkujen ja paristojen vastaanotosta, kuljetuksesta, muusta jätehuollosta ja näihin liittyvästä tiedotuksesta sekä uudelleenkäytön edistämisestä aiheutuvat kustannukset.

Uudessa 4 momentissa säädettäisiin, että vakuuden on oltava riittävä jätehuoltotoimien hoitamiseksi ottaen huomioon toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset. Vakuuden on katettava tuottajan edellisenä vuonna markkinoille saataville asettamien tuotteiden jätehuollosta keskimäärin aiheutuva kustannus tai tuottajayhteisön vastuulle kuuluvista jätehuoltotoimista kuuden kuukauden aikana aiheutuvat keskimääräiset kustannukset. Vakuuden määrän on oltava vähintään 10 000 euroa. Vaatimus täsmentäisi nykyistä vakuutta ko ja koskisi myös sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajia.

Akkuasetuksen 58 artiklan 7 kohta edellyttää, että laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden yksilöllisen täyttämisen tapauksessa tuottajan ja laajennettua tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden kollektiivisen täyttämisen tapauksessa tuottajayhteisön on annettava vakuus, jolla on tarkoitus kattaa tuottajalle tai tuottajayhteisölle kuuluviin jätehuoltotoimiin liittyvät kustannukset siinä tapauksessa, että se ei noudata laajennettua tuottajavastuuta koskevia velvoitteitaan, mukaan lukien sen toiminnan pysyvä lopettaminen tai maksukyvyttömyys. Jäsenvaltiot voivat asettaa tällaista vakuutta koskevia lisävaatimuksia. Ehdotettu säännös täydentää akkuasetuksen vakuusvaatimusta.

Lain 3 momenttia ehdotettaisiin muuttavaksi siten, että Pirkanmaan ELY-keskuksella olisi oikeus saada vakuus käyttöönsä, kun tuottaja on todettu maksukyvyttömäksi tai kun tämä on kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt jätehuollon järjestämisen tai laiminlyönyt noudattaa muita tuottajavastuuta koskevia velvoitteitaan. Ehdotetut muutokset täsmentäisivät nykyistä säännöstä ja koskisivat kaikkia vakuuksia. Ennen vakuuden realisointia valvontaviranomaisen olisi määrättävä 128 §:n mukaisesti toiminnanharjoittaja täyttämään velvollisuutensa ja asetettava määräyksen tehosteeksi teettämishuoka. Vakuus voitaisiin käyttää teettämistoimien kustannusten

kattamiseksi. Pirkanmaan ELY-keskus jakaisi tuottajan asettaman vakuuden perusteella saamansa määrän markkinaosuuden mukaisessa suhteessa niille 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin hyväksytyille tuottajille ja tuottajayhteisöille, jotka järjestävät vakuudenantajan markkinoille saattamien tuotteiden jätehuollon. Lisäksi täsmennettäisiin momenttia muuttamalla viittaus sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin laajemmaksi, viittaamalla tuotteisiin. Uusi 6 momentti vastaisi voimassa olevaa 4 momenttia, eikä siihen ehdotettaisi muutoksia.

63 a §. Tuottajien maksuosuudet ja niiden mukauttaminen. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava akkuasetuksen 57 artiklaa. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen tehdä, sillä jätelaissa säädetyn sijasta tulee akkujen ja paristojen osalta noudattaa akkuasetuksessa säädettyjä yksityiskohtaisia tuottajien maksuosuutta koskevia säännöksiä. Asetuksen 57 artiklan 2 kohdan mukaan, jos laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteet täytetään kollektiivisesti, tuottajayhteisöjen on varmistettava tuottajien tasapuolinen kohtelu riippumatta näiden alkuperästä tai koosta aiheuttamatta kohtuutonta taakkaa akkuja tai paristoja pieniä määriä tuottaville tuottajille, mukaan lukien pienet ja keskisuuret yritykset. Niiden on myös varmistettava, että tuottajien niille maksamat maksuosuudet

a) mukautetaan jätedirektiivin 8 a artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti ja vähintään akku- tai paristoluokan ja -kemian mukaan, ottaen tarvittaessa huomioon akun tai pariston ladattavuus ja kierrätetyn sisällön aste akkujen tai paristojen valmistuksessa ja se, oliko akut tai paristot valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai oliko niiden käyttötarkoitus muutettu tai oliko ne valmistettu uudelleen, sekä niiden hiilijalanjälki; ja

b) mukautetaan siten, että otetaan huomioon mahdolliset tulot, joita tuottajayhteisöt saavat kierrätettyjen jäteakkujen ja -paristojen valmistelusta uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai niistä saatavien uusioraaka-aineiden arvosta.

Artiklan 4 kohdan mukaan tuottajayhteisöjen on varmistettava hallussaan olevien tietojen luotamuksellisuus, kun on kyse yritysten sisäisistä tiedoista tai yksittäisiin tuottajiin tai niiden laajennetusta tuottajavastuusta huolehtiviin valtuutettuihin edustajiin suoraan liittyvistä tiedoista.

Artiklan 5 kohdan mukaan tuottajayhteisöjen on jätedirektiivin 8 a artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi julkaistava verkkosivustoillaan vähintään vuosittain tiedot kyseisen tuottajayhteisön nimenneiden tuottajien saavuttamasta jäteakkujen ja -paristojen erilliskeräysasteesta, kierrätystehokkuuksista ja materiaalien talteenoton osuuksista, ellei liikesalaisuudesta muuta johdu. 6 kohdan mukaan edellä 5 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tuottajayhteisöjen on asetettava julkisesti saataville tiedot 8 kohdan mukaisesti valittujen jätehuoltoimijoiden valintamenettelystä.

64 §. *Tuottajarekisteriin hyväksytyn tuottajan ja tuottajayhteisön toiminnan turvaaminen.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen tuottajayhteisön on sisällytettävä selvitykseen viimeksi päättyneen tilikauden vahvistettu tilinpäätös ja alkaneen tilikauden talousarvio. Säännös korvaisi kumottavaksi ehdotetun valtioneuvoston asetuksen paristoista ja akuista 21 §:n 2 momentin, jossa on säädetty taloudellisten seurantatietojen ilmoittamisesta Pirkanmaan ELY-keskukselle.

66 a §. *Tuottajan tai muun toimijan valtuutettu edustaja.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi kohta 8, akut ja paristot. Lisäksi pykälän 2 momenttiin lisättäisiin, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 56 artiklan 3 kohdassa säädetään.

Akkuasetuksen 56 artiklan 3 kohdan mukaan tuottajan, joka myy jäsenvaltiossa etäsopimusten perusteella akkuja tai paristoja, mukaan lukien laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, suoraan loppukäyttäjille, riippumatta siitä, ovatko ne yksityisiä kotitalouksia vai eivät, ja joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, on nimettävä laajennetusta tuottajavastuusta huolehtiva valtuutettu edustaja jokaiseen jäsenvaltioon, jossa se myy akkuja tai paristoja. Akut ja paristot olisi lisättävä jätelain 66 a §:n 1 momentissa mainittujen tuotteiden luetteloon, sillä akkuasetus muuttaa nykyistä oikeus-tilaa. Voimassa olevan jätelain mukaan etämyyjät ovat vaihtoehtoisesti voineet liittyä suoraan tuottajayhteisöihin. Akkuasetuksen 56 artiklan mukaisesti etämyyjien on jatkossa nimettävä kirjallisella toimeksiannolla valtuutettu edustaja huolehtimaan tuottajavastuuvetoista jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa ne myyvät paristoja tai akkuja. Pykälän 2 momenttiin ehdotettu viittaus akkuasetukseen on perusteltu, sillä muiden tuoteryhmien osalta jätelaissa säädetty valtuutetun edustajan nimeämisvelvollisuus koskee muihin Euroopan unionin jäsenvaltioihin sijoittautuneita etämyyjiä, mutta akkuasetuksen vaatimus nimetä valtuutettu edustaja koskee myös muuhun valtioon kuin Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneita etämyyjiä.

101 §. *Hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että akkujen ja paristojen tuottajan tulee lisäksi esittää selvitys 61 §:ssä edellytetystä vakuudesta. Lisäksi 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi akkuasetuksen 55 artiklaa. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen, sillä jätelain säännösten lisäksi on noudatettava akkuasetuksen yksityiskohtaista sääntelyä hakemuksen sisällöstä. Akkuasetuksen 55 artiklan 2 kohdan mukaan tuottajien on rekisteröidyttävä tuottajarekisteriin. Tätä varten niiden on toimitettava rekisteröintihakemus jokaisessa jäsenvaltiossa, jossa ne asettavat akun tai pariston saataville markkinoilla ensimmäisen kerran. Tuottajien on toimitettava rekisteröintihakemus 9 kohdan a alakohdassa tarkoitetun sähköisen tietojenkäsittelyjärjestelmän kautta.

Tuottajat saavat asettaa saataville jäsenvaltion markkinoilla akkuja tai paristoja, mukaan luettuina laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin sisällytetyt akut ja paristot, ainoastaan jos ne tai valtuutuksen tapauksessa niiden laajennetusta tuottajavastuusta huolehtivat valtuutetut edustajat ovat rekisteröityneet kyseisessä jäsenvaltiossa.

Rekisteröintihakemukseen on sisällytettävä seuraavat tiedot:

a) nimi ja tavaramerkit (jos saatavilla), joita tuottaja käyttää jäsenvaltiossa, ja tuottajan osoite, mukaan lukien postinnumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero, jos on, internet- ja sähköpostiosoite, josta käy ilmi yksi yhteyspiste;

b) tuottajan kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien sen kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero;

c) niiden akkujen tai paristojen luokka tai luokat, jotka tuottaja aikoo asettaa ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella, eli kannettavat akut tai paristot, teollisuusakut, kevyiden liikkumisvälineiden akut, sähköajoneuvojen ajovoima-akut tai ajoneuvoakut, ja niiden kemiallinen koostumus;

d) tiedot siitä, miten tuottaja täyttää 56 artiklassa säädettyt velvollisuutensa sekä 59, 60 ja 61 artiklassa säädetty vaatimukset:

i) kannettavien akkujen ja paristojen tai kevyiden liikkumisvälineiden akkujen osalta d alakohdan vaatimukset on täytettävä antamalla

– kirjallisesti tiedot toimenpiteistä, jotka tuottaja on toteuttanut 56 artiklassa säädettyjen tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi, toimenpiteistä, jotka on toteutettu 59 artiklan 1 kohdassa tai 60 artiklan 1 kohdassa säädettyjen erilliskeräysvelvoitteiden täyttämiseksi niiden akkujen ja paristojen määrän osalta, jotka tuottaja asettaa saataville jäsenvaltion markkinoilla, sekä järjestelmästä, jolla varmistetaan toimivaltaisille viran- omaisille ilmoitettujen tietojen luotettavuus;

– tarvittaessa tuottajayhteisön, jonka tuottaja on nimennyt täyttämään laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa 57 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien postinnumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero, internet- ja sähköpostiosoite sekä kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien tuottajayhteisön kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero ja tuottajayhteisön edustaman tuottajan toimeksianto;

ii) ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen osalta d alakohdan vaatimukset on täytettävä antamalla

– kirjallisesti tiedot toimenpiteistä, jotka tuottaja on toteuttanut 56 artiklassa säädettyjen tuottajavastuuta koskevien velvoitteiden täyttämiseksi, toimenpiteistä, jotka on toteutettu 61 artiklan

1 kohdassa säädettyjen keräysvelvoitteiden täyttämiseksi niiden akkujen määrän osalta, jotka tuottaja asettaa saataville jäsenvaltion markkinoilla, sekä järjestelmästä, jolla varmistetaan toimivaltaisille viranomaisille ilmoitettujen tietojen luotettavuus;

– tarvittaessa tuottajayhteisön, jonka tuottaja on nimennyt täyttämään laajennettua tuottajavastuuta koskevat velvoitteensa 57 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, nimi ja yhteystiedot, mukaan lukien postinumero ja paikkakunta, katuosoite, maa, puhelinnumero, internet- ja sähköposti-osoite sekä kansallinen tunnistuskoodi, mukaan lukien tuottajayhteisön kaupparekisterinumero tai vastaava virallinen rekisterinumero, sekä eurooppalainen tai kansallinen verotunnistenumero ja tuottajayhteisön edustaman tuottajan toimeksianto;

e) tuottajan tai tarvittaessa laajennetusta tuottajavastuusta huolehtivan valtuutetun edustajan tai 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn tuottajayhteisön ilmoitus siitä, että annetut tiedot pitävät paikkansa.

102 §. Tuottajarekisteriin hyväksymisen edellytykset. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen tuottajan hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi 61 a §:ssä säädetyn vakuuden asettaminen ja akkuasetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten täyttyminen. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen lisätä, sillä jätelain säännösten lisäksi on noudatettava akkuasetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädettyjä hyväksymisen edellytyksiä. Asetuksen 58 artiklan 2 kohdan mukaan hyväksyntä voidaan myöntää ainoastaan, jos

a) osoitetaan, että jätedirektiivin 8 a artiklan 3 kohdan a–d alakohdassa vahvistetut vaatimukset on täytetty ja tuottajan tai tuottajayhteisön käyttöön ottamat toimenpiteet riittävät täyttämään tässä luvussa säädettyt velvoitteet niiden akkujen tai paristojen määrän osalta, jotka yksi tai useampi tuottaja, jonka puolesta tuottajayhteisö toimii, asettaa ensimmäistä kertaa saataville markkinoilla jäsenvaltion alueella; ja

b) asiakirjatodisteilla osoitetaan, että 59 artiklan 1 ja 2 kohdan vaatimuksia tai 60 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan vaatimuksia noudatetaan ja että käyttöön on otettu kaikki järjestelyt vähintään 59 artiklan 3 kohdassa tai 60 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun keräystavoitteen saavuttamisen ja kestävän ylläpitämisen mahdollistamiseksi.

103 §. Päätös tuottajarekisteriin hyväksymisestä. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi akkuasetuksen 55 artiklan 8 kohtaa. Viittaus akkuasetukseen on tarpeen tehdä, sillä jätelain säännösten lisäksi on noudatettava akkuasetuksen säännöksiä tuottajan hyväksyntää koskevasta päätöksestä. Asetuksen 55 artiklan 8 kohdan mukaan toimivaltaisen viranomaisen on asetettava verkkosivustollaan saataville tiedot hakuprosessista sähköisen tietojenkäsittelyjärjestelmän kautta ja myönnettävä rekisteröinti ja annettava rekisteröintinumero 12 viikon kuluessa siitä, kun kaikki artiklassa vaaditut tiedot on toimitettu.

Lisäksi 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi viittaukset myös akkuasetukseen, annettujen valtioneuvoston asetusten lisäksi. Päätöksessä voitaisiin antaa tarpeellisia määräyksiä 102 §:ssä säädettyjen hyväksymisen edellytysten täyttämiseksi ja muiden akkuasetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sekä toiminnan valvomiseksi. Lisäksi määräyksillä voitaisiin myös asettaa uusille akkujen tai paristojen tuottajille ja tuottajayhteisöille toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen asteittain kiristyviä toiminnan aloitusvaihetta koskevia velvoitteita ja tavoitteita käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotolle, uudelleenkäytölle ja hyödyntämiselle sekä juomapakkausten palautusjärjestelmän toimivuudelle, kunnes akkuasetuksessa säädettyt velvoitteet ja tavoitteet koskevat niitä täysimääräisesti. Tällaisia määräyksiä voitaisiin antaa vain, jos tuottaja tai tuottajayhteisö käytöstä poistettujen akkujen tai paristojen vastaanottoa, kuljetusta ja käsittelyä koskevin asiaankuuluvien osapuolten kanssa tehdyin aiesopimuksin tai vastaavin asiakirjoin luotettavasti osoittaa, että toiminta saatetaan akkuasetuksen edellyttämään kuntoon päätöksessä asetettavassa määräajassa. Akkuasetuksen 55 artiklan 9 kohdan mukaan toimivaltainen viranomainen voi vahvistaa rekisteröintivaatimuksiin ja -prosessiin liittyviä sääntöjä lisäämättä olennaisia vaatimuksia 55 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyihin vaatimuksiin.

Lisäksi pykälään ehdotettaisiin lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan päätöksessä voitaisiin antaa tarpeelliset määräykset 61 §:ssä tarkoitettua vakuudesta ja sen asettamisesta. Päätöksessä voidaan määrätä, että tuottajan tai tuottajayhteisön on arvioitava vakuuden riittävyys säännöllisesti ja annettava selvitys vakuuden riittävydestä Pirkanmaan ELY-keskukselle vuosittain tai toiminnan muuttuessa olennaisesti kolmen kuukauden kuluessa muutoksesta. Pirkanmaan ELY-keskuksen on tarvittaessa ryhdyttävä toimiin vakuuden määrän tarkistamiseksi. Vakuuden on oltava voimassa yhtäjaksoisesti tai määrävälein uusittuna vähintään kuusi kuukautta, kunnes tuottajan tai tuottajayhteisön merkitseminen tuottajarekisteriin on päättynyt. Jos vakuuden voimassaoloa jatketaan, uusiminen on tehtävä ennen vakuuden voimassaolon päättymistä. Vakuus olisi asetettava Pirkanmaan ELY-keskuksen eduksi ennen kuin tuottaja tai tuottajayhteisö voidaan rekisteröidä tuottajarekisteriin.

107 §. Tuottajarekisteriin hyväksymisen peruuttaminen ja raukeaminen. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että Pirkanmaan ELY-keskus voi peruuttaa tuottajarekisteriin hyväksymisen, jos tuottaja, tuottajayhteisö tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta toistuvasti laiminlyö tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten tai akkuasetuksen 55 artiklan tai 58 artiklan mukaisen tuottajavastuuseen perustuvan velvollisuuden järjestää käytöstä poistetun tuotteen vastaanotto, uudelleenkäyttö, hyödyntäminen ja muu jätehuolto tai jos jotakin muuta 102 §:ssä säädettyä hyväksymisen edellytystä ei viranomaisen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta saada täytettyä.

Akkuasetuksen 55 artiklan 11 kohdan mukaan toimivaltainen viranomainen voi hylätä tuottajan rekisteröinnin tai peruuttaa tuottajan rekisteröinnin, jos artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja ja niihin liittyviä asiakirjatodisteita ei ole toimitettu tai ne eivät ole riittäviä tai jos tuottaja ei

enää täytä 3 kohdan d alakohdassa säädettyjä vaatimuksia. Toimivaltaisen viranomaisen on peruutettava tuottajan rekisteröinti, jos se on lakannut olemasta.

Akkuasetuksen 58 artiklan 6 kohdan mukaan toimivaltainen viranomainen voi päättää peruuttaa hyväksynnän, jos 59 artiklan 3 kohdassa tai 60 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja keräystavoitteita ei saavuteta tai jos tuottaja tai tuottajayhteisö ei enää täytä jäteakkujen ja -paristojen keräyksen ja käsittelyn järjestämistä koskevia vaatimuksia, laiminlyö niistä raportoinnin toimivaltaiselle viranomaiselle, jättää ilmoittamatta sille luvan ehtoja koskevista muutoksista tai on lopettanut toimintansa.

117 a §. *Käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita sekä akkuja ja paristoja koskevat erityissäännökset.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti. Lisäksi pykälän otsikkoa muutettaisiin kattamaan myös akut ja paristo. Ehdotetun uuden 4 momentin mukaan käytettyjen akkujen ja paristojen kansainvälisessä siirrossa on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 72 - 73 artiklassa ja sen nojalla säädetään.

Akkuasetuksen 72 artiklassa säädetään jäteakkujen ja -paristojen siirtoja koskevista velvoitteista. 72 artiklan mukaan jäteakkujen ja -paristojen käsittely voidaan suorittaa asianomaisen jäsenvaltion tai unionin ulkopuolella edellyttäen, että jäteakkujen ja -paristojen tai niiden osien siirrossa noudatetaan asetuksia (EY) N:o 1013/2006³¹ ja (EY) N:o 1418/2007³².

Artiklan 2 kohdan mukaan, jotta käytetyt akut ja paristot sekä jäteakut ja -paristot voidaan erottaa toisistaan, jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarkastaa käytettyjen akkujen ja paristojen siirtoja, joiden epäillään sisältävän jäteakkuja ja -paristoja, liitteessä XIV vahvistettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi, ja valvoa tällaisia siirtoja asianmukaisesti. Jos jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että siirrossa, jonka on tarkoitus sisältää käytettyjä akkuja ja paristoja, on mukana jäteakkuja ja -paristoja, jätteeksi epäiltyjen käytettyjen akkujen ja paristojen asianmukaisten analyysien, tarkastusten ja varastoinnin kustannukset voidaan veloittaa asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajilta, heidän puolestaan toimivilta kolmansilta osapuolilta tai muilta siirron järjestäviltä henkilöiltä.

---

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta

³² Komission asetus (EY) N:o 1418/2007, annettu 29 päivänä marraskuuta 2007, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 liitteessä III tai IIIA lueteltujen tiettytyyppisten jätteiden viennistä hyödynnettäväksi maihin, joihin ei sovelleta OECD:n päätöstä jätteiden maan rajan ylittävien siirtojen valvonnasta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Artiklan 3 kohdan mukaan unionista tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti viedyt jäteakut ja -paristot tai niiden osat voidaan ottaa huomioon 70 ja 71 artiklassa vahvistettujen velvoitteiden, tehokkuuksien ja tavoitteiden täyttämiseksi ainoastaan, jos jäteakkujen ja -paristojen tai niiden osien viejä toimittaa määräpaikan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät asiakirjatodisteet siitä, että käsittely on tapahtunut olosuhteissa, jotka vastaavat tämän asetuksen ja ihmisten terveyttä ja ympäristönsuojelua koskevan muun unionin oikeuden vaatimuksia.

Akkuasetuksen 73 artiklassa säädetään kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen kansainvälisistä siirroista. Akkuasetuksen johdanto-osan mukaan jos käytettyjä akkuja viedään unionista uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai kierrätystä varten, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi hyödynnettävä tehokkaasti asetuksessa (EY) N:o 1013/2006³³ säädettyjä valtuuksia ja vaadittava toimittamaan asiakirjatodisteita sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia noudatetaan.

Artiklassa tarkoitettu menettely ei koske muita kuin artiklassa erikseen mainittuja akkuluokkia, joita ovat kevyiden liikkumisvälineiden akut, teollisuusakut sekä sähköajoneuvojen ajovoima-akut. Kevyiden liikkumisvälineiden akuilla tarkoitetaan akkuasetuksen 3 artiklan mukaan akkua, joka on suljettu ja painaa enintään 25 kg ja joka on erityisesti suunniteltu tuottamaan sähköenergiaa ajovoimaa varten pyörillä varustetuissa kulkuneuvoissa, joiden voimanlähteenä voi olla pelkkä sähkömoottori tai moottorin ja ihmisen voiman yhdistelmä, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 168/2013 (43) tarkoitettut L-luokan tyyppi-hyväksytyt ajoneuvot, ja joka ei ole sähköajoneuvon ajovoima-akku. Teollisuusakulla tarkoitetaan puolestaan akkua tai paristoa, joka on erityisesti suunniteltu teollisuuskäyttöön, joka on tarkoitettu teollisuuskäyttöön sen jälkeen, kun se on valmisteltu käyttötarkoituksen muuttamiseen tai kun sen käyttötarkoitus on muutettu, tai mitä tahansa muuta yli 5 kg painavaa akkua tai paristoa, ja joka ei ole sähköajoneuvon ajovoima-akku, kevyen liikkumisvälineen akku tai ajoneuvoakku. Sähköajoneuvojen jäteajovoima-akuilla tarkoitetaan akkua, joka on erityisesti suunniteltu tuottamaan sähköenergiaa ajovoimaa varten L-luokan hybridi- tai sähköajoneuvoissa asetuksen (EU) N:o 168/2013 mukaisesti ja joka painaa yli 25 kg, tai akkua, joka on erityisesti suunniteltu tuottamaan sähköenergiaa ajovoimaa varten M-, N- tai O-luokan hybridi- tai sähköajoneuvoissa asetuksen (EU) 2018/858 mukaisesti.

73 artiklan 1 kohdan mukaan osoittaakseen, että kevyen liikkumisvälineen jäteakku, jäteteollisuusakku tai sähköajoneuvon jäteajovoima-akku, jota valmistellaan uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, ei ole enää jätettä, akun haltijan on toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä esitettävä todisteet

---

³³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1013/2006, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, jätteiden siirrosta

a) jäsenvaltiossa suoritetusta toimintakunnan arvioinnista tai toimintakunnan testauksesta esittämällä jäljennös tuloksista, jotka vahvistavat, että akulla on sen käyttöön tarvittava suorituskyky sen jälkeen, kun se on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

b) akun käytöstä sen jälkeen, kun se on valmisteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen, esittämällä todisteena lasku tai sopimus akun myynnistä tai omistusoikeuden siirrosta;

c) asianmukaisesta suojauksesta vahingoittumista vastaan kuljetuksen, lastauksen ja purkamisen aikana, mukaan lukien riittävä pakkausmateriaali ja kuorman asianmukainen lastaaminen.

Artiklan 2 kohdan mukaan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tietojen on oltava yhtäläisin ehdoin ja edellytyksin loppukäyttäjien ja näiden puolesta toimivien kolmansien osapuolten saatavilla osana 1 kohdassa tarkoitettuun akkuun liitettäviä asiakirjoja, kun akku saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön.

Tietojen antaminen käyttöön 1 ja 2 kohdan mukaisesti ei rajoita velvollisuutta käsitellä kaupallisesti arkaluonteisia tietoja luottamuksellisina sovellettavan unionin ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

119 §. *Kirjanpitoon sisällytettävät tiedot ja niiden käsittely.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi akkuasetuksen 65 artiklan 2 kohtaa, 75 artiklaa ja 76 artiklan 1-2 kohtaa. Viittaus akkuasetuksen on tarpeen tehdä, sillä jätelain säännösten lisäksi on noudatettava akkuasetuksen yksityiskohtaista sääntelyä kirjanpidosta ja raportointivelvoitteista. Raportointivelvoitteista on lisäksi tarkoitus laatia erillinen soveltamisohje, jossa täsmennetään artikloissa 75 ja 76 säänneltyjen raportointivelvoitteiden vaatimuksia.

Asetuksen 65 artiklan 2 kohdan mukaan käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on pidettävä kirjaa luovutuksista romuajoneuvojen tai sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelystä peräisin olevat jäteakut ja -paristot asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajille.

75 artiklan 1 kohdan mukaan kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta ainakin seuraavat tiedot akkujen ja paristojen sekä jäteakkujen ja -paristojen akkukemian ja luokan mukaan eriteltyinä:

a) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen kannettavien akkujen ja paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja ja

paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

b) jäsenvaltion alueella ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen määrä, lukuun ottamatta yleiskäyttöisiä kannettavia akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

c) 59 artiklan mukaisesti kerättyjen kannettavien jätteakkujen ja -paristojen määrä ja 60 artiklan mukaisesti kerättyjen kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen määrä;

d) tuottajan tai tuottajayhteisön saavuttama keräysaste kannettavien jätteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen osalta;

e) kerättyjen kannettavien jätteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen määrä, joka on toimitettu käsiteltäväksi luvan saaneisiin laitoksiin;

f) kerättyjen kannettavien jätteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin käsittelyä, uudelleenkäyttöön valmistelua tai käytötarkoituksen muuttamiseen valmistelua varten;

g) kerättyjen kannettavien jätteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin uudelleenkäyttöön valmistelua tai käytötarkoituksen muuttamiseen valmistelua varten.

Jos muut jätehuoltotoimijat kuin tuottajat keräävät kannettavia jätteakkuja ja -paristoja tai kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkuja jakelijoilta tai muista kannettavien jätteakkujen ja -paristojen tai kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen keräyspisteistä, niiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta kerättyjen kannettavien jätteakkujen ja -paristojen ja kevyiden liikkumisvälineiden jätteakkujen määrä akkukemian mukaan eriteltynä.

75 artiklan 2 kohdan mukaan ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen tuottajien tai tuottajayhteisöjen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenteri- vuodelta seuraavat tiedot jätteakkujen akkukemian ja luokan mukaan eriteltynä:

a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen ajoneuvoakkujen, teollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen määrä, lukuun ottamatta akkuja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

b) kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

c) kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin käsittelyä varten;

d) kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä varten.

Jos jätahuoltotoimijat keräävät jätteakkuja ja -paristoja jakelijoilta tai muista jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuus-akkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen keräyspisteistä tai loppukäyttäjiltä, niiden on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kultakin kalenterivuodelta seuraavat tiedot jätteakkujen ja -paristojen akkukemian ja luokan mukaan eriteltyinä:

a) kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä;

b) kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

c) kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä, joka on toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin käsittelyä varten;

d) kerättyjen jätteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jätteajovoima-akkujen määrä, joka on viety kolmansiin maihin uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä varten.

Artiklan 1 kohdan a–g alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä tiedot ajoneuvojen ja laitteiden sisältämistä akuista ja paristoista ja ajoneuvoista ja laitteista 65 artiklan mukaisesti poistetuista jätteakuista ja -paristoista.

Artiklan 5 kohdan mukaan käsittelyä suorittavien jätahuoltotoimijoiden ja kierrättäjien on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa käytetyt akut ja paristot käsitellään, kultakin kalenterivuodelta ja jäsenvaltioittain sen mukaan, mistä käytetyt akut ja paristot on kerätty, seuraavat tiedot:

a) käsittelyä varten vastaanotettujen jätteakkujen ja -paristojen määrä;

b) uudelleenkäyttöön valmisteltavien, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmisteltavien tai kierrätettävien jätteakkujen ja -paristojen määrä;

c) tiedot jätteakkujen ja -paristojen kierrätystehokkuudesta, jätteakuista ja -paristoista peräisin olevien materiaalien talteenotosta sekä lopullisten jakeiden määränpäästä ja määrästä.

Kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet. Jos kierrätystoimet suoritetaan useammassa kuin yhdessä laitoksessa, on ensimmäinen kierrättäjä vastuussa tietojen keräämisestä ja toimittamisesta toimivaltaisille viranomaisille.

Sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, jossa jätteakut ja -paristot käsitellään, on toimitettava tässä kohdassa tarkoitetut tiedot sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa akut ja paristot kerättiin, jos se on eri jäsenvaltio.

Jätteakut ja -paristot, jotka on lähetetty toiseen jäsenvaltioon käsiteltäväksi, on sisällytettävä kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskeviin tietoihin, ja ne on otettava huomioon liitteessä XII vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisessa siinä jäsenvaltiossa, jossa jäte kerättiin.

Artiklan 6 kohdan mukaan, jos muut kuin 5 kohdassa tarkoitetut jätteen haltijat vievät akkuja tai paristoja käsiteltäväksi, niiden on toimitettava tiedot käsiteltäväksi vietyjen erilliskerättyjen jätteakkujen ja -paristojen määrästä sekä 5 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut tiedot niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa ne sijaitsevat.

Artiklan 7 kohdan mukaan tässä artiklassa tarkoitettujen tuottajien, jätehuoltotoimijoiden tai jätteen haltijoiden on raportoitava kuuden kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päätyttyä, jolta tiedot on kerätty. Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen voimaantulon jälkeen, jossa komissiolle raportoinnin muoto vahvistetaan 76 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

Akkuasetuksen 76 artikla koskee jäsenvaltioiden raportointia komissiolle. Jotta jäsenvaltio voi noudattaa raportointia koskevia velvoitteita, tulee tuottajien tai tuottajayhteisöjen raportoida 76 artiklassa säädetyt tiedot. Artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on asetettava julkisesti saataville kultakin kalenterivuodelta kootussa muodossa, jonka komissio on vahvistanut 5 kohdan nojalla hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä, seuraavat tiedot kannettavista akuista ja paristoista, kevyiden liikkumisvälineiden akuista, ajoneuvoakuista, teollisuusakuista ja sähköajoneuvojen ajovoima-akuista akkujen tai paristojen luokan ja akkukemian mukaan eriteltyinä:

a) jäsenvaltiossa ensimmäistä kertaa markkinoilla saataville asetettujen akkujen ja paristojen määrä, mukaan lukien laitteisiin, ajoneuvoihin tai teollisuustuotteisiin sisällytetyt akut ja paristot, mutta lukuun ottamatta akkuja ja paristoja, jotka on kyseisenä vuonna viety jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, ennen niiden myymistä loppukäyttäjille;

b) 59, 60 ja 61 artiklan mukaisesti kerättyjen jätteakkujen ja -paristojen määrä ja keräysaste liitteessä XI esitetyn menetelmän mukaisesti laskettuna;

c) sellaisten jäteteollisuusakkujen tai sähköajoneuvojen määrä ja jätteajovoima-akkujen määrä, jotka on kerätty ja toimitettu luvan saaneisiin laitoksiin valmisteltavaksi uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen;

d) liitteessä XII olevassa B osassa tarkoitettujen kierrätystehokkuuksien saavutetut arvot ja liitteessä XII olevassa C osassa tarkoitettujen materiaalien talteenoton saavutetut arvot kyseisessä jäsenvaltiossa kerättyjen akkujen ja paristojen osalta. Kierrätystehokkuutta ja materiaalin talteenottoa koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet.

Jäsenvaltioiden on asetettava kyseiset tiedot saataville 18 kuukauden kuluessa sen raportointivuoden päättymisestä, jolta tiedot on kerätty. Niiden on julkistettava kyseiset tiedot sähköisesti komission 5 kohdan mukaisesti vahvistamassa muodossa käyttäen helposti saatavilla olevia datapalveluja. Tietojen on oltava luettavissa koneellisesti, niitä on voitava lajitella ja niistä on voitava suorittaa hakuja, ja niiden on noudatettava kolmansien osapuolten käytön avoimia standardeja. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen tiedot asetetaan saataville.

Ensimmäinen raportointikausi on ensimmäinen täysi kalenterivuosi sen täytäntöönpanosäädöksen voimaantulon jälkeen, jossa komissiolle raportoinnin muoto vahvistetaan 5 kohdan mukaisesti.

Sen lisäksi, että sovelletaan direktiiveissä 2000/53/EY ja 2012/19/EU säädettyjä velvoitteita, tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällytettävä tiedot ajoneuvoihin ja laitteisiin sisältyvistä akuista ja paristoista ja kyseisistä ajoneuvoista ja laitteista 65 artiklan mukaisesti poistetuista jätteakuista ja -paristoista.

126 §. Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen. Pykälän 1 momentin 1 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi viittaus akkuasetukseen. Valvontaviranomainen voi kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä taikka jätteensiirtoasetusta, elohopea-asetusta taikka akkuasetusta tai sen nojalla annettua säännöstä, jatkamasta tai toistamasta säännösten vastaista menettelyä tai määrätä asianomaisen täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa.

127 §. Verkkoalustan tarjoajan seuraamusmaksu. Lakiin ehdotettaisiin säädettäväksi uusi pykälä verkkoalustan tarjoajia koskevasta harkinnanvaraisesta seuraamusmaksusta. Ehdotetun pykälän mukaan Liikenne- ja viestintävirasto voisi määrätä verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädetyn seuraamusmaksun verkkoalustan tarjoajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa tai pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b kohdassa säädetyn velvollisuuden varmistaa, että se on saanut tuottajalta mainituissa kohdissa edellytetyt tiedot ennen kuin tuottajat voivat käyttää verkkoalustan palvelua. Akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa säädetyt velvoitteet laajentavat verkkoalustoille digipalveluasetuksen 30 artiklan 1 kohdassa säädettyä velvollisuutta kerätä alustalla toimivien elinkeinonharjoittajien yhteys- ja pankkitietoja.

Akkuasetuksen johdanto-osan (104) ja pakkausjäteasetuksen johdanto-osan (132) mukaan näissä asetuksissa tarkoitettujen tuotteiden verkkoalustoilla tapahtuvan myynnin osalta elinkeinonharjoittajien jäljitettävyyttä koskevien sääntöjen täytäntöönpanoon sovelletaan digipalveluasetuksessa vahvistettuja täytäntöönpanosääntöjä. Akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa viitataan digipalveluasetuksen täytäntöönpanosääntöihin, joista säädetään digipalveluasetuksen IV luvussa. Nyt ehdotetun pykälän mukaan digipalveluasetuksen 50 ja 51 tarkoitettu ja verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa kansallisesti säädetty harkinnanvarainen seuraamusmaksu liitettäisiin akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdan ja pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b kohdassa säädettyjen verkkoalustan velvollisuuksien rikkomistilanteisiin. Pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 6 kohdassa säädetty velvoite, jonka mukaan ennen kuin verkkoalustan tarjoaja antaa tuottajien käyttää palveluitaan, sen on parhaansa mukaan arvioitava, ovatko sen tuottajilta saamat tiedot täydellisiä ja luotettavia, on sisällöltään liian epätarkka velvoite, jotta siihen voitaisiin liittää mahdollisuus määrätä seuraamusmaksu.

Edellä mainittujen säännösten mukaan digipalveluasetuksen 30 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan noudattamiseksi verkkoalustan tarjoajan on hankittava alustallaan toimivalta tuottajalta, joka tarjoaa akkuasetuksessa tai pakkausjäteasetuksessa tarkoitettuja tuotteita, tuottajan tuottajarekisteriin rekisteröitymistä koskevat tiedot sekä tuottajan antama vakuutus siitä, että tämä sitoutuu tarjoamaan ainoastaan sellaisia tuotteita, joiden osalta tuottajavastuovelvoitteet täyttyvät siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttaja sijaitsee. Kyseisiin velvoitteisiin on perusteltua liittää harkinnanvarainen seuraamusmaksu, sillä sekä akkuasetus että pakkausjäteasetus edellyttävät jäsenvaltioiden säätävän seuraamukset asetuksen säännösten rikkomisesta. Verkkoalustan tarjoajalle säädettyjen velvollisuuksien tarkoituksen on varmistaa se, että Suomeen sijoittautuneella verkkoalustalla toimivat tuottajat täyttävät tuottajavastuuta koskevat velvollisuutensa tuotteiden jätehuollon järjestämiseksi. Harkinnanvaraisen seuraamusmaksun liittäminen näihin akkuasetuksen ja pakkausjäteasetuksen velvoitteisiin olisi johdonmukaista myös sen vuoksi, että verkkoalustan tarjoajille akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa säädetyt velvollisuudet liitetty digipalveluasetuksen 30 artiklan 1 kohtaan, jonka rikkomisesta Liikenne- ja viestintävirasto voi määrätä seuraamusmaksun.

Liikenne- ja viestintäviraston tulisi valvovana viranomaisena neuvoa ja ohjata verkkoalustaa noudattamaan akkuasetuksessa ja pakkausjäteasetuksessa sille säädettyjä velvollisuuksia. Seuraamusmaksun määräämistä olisi tarkoitus käyttää vain vakavammissa säännösten rikkomistapauksissa.

Verkon välityspalveluista annetun lain 18 §:n mukaan harkinnanvaraisen seuraamusmaksun suuruus olisi enintään 6 prosenttia verkkoalustan tarjoajan seuraamusmaksupäätöstä edeltävän tilikauden vuotuisesta maailmanlaajuisesta liikevaihdosta. Seuraamusmaksun määräämiseen sovellettaisiin myös muutoin verkon välityspalvelujen valvonnasta annettua lakia. Seuraamusmaksun määräämättä jättämisestä säädetään verkon välityspalveluista annetun lain 19 §:ssä.

128 §. *Tuottajavastuuta koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen.* Pykälän 1 momentin 1 kohtaan ehdotetaan lisättäväksi viittaus akkuasetukseen. Jos tuottaja tai tuottajayhteisö ei ole järjestänyt 46 §:n 1 momentissa säädettyyn tuottajavastuuseen perustuvaa uudelleenkäyttöä, kierrätystä, muuta hyödyntämistä tai muuta jätehuoltoa Pirkanmaan ELY-keskus voi sen lisäksi, mitä 126 §:ssä säädetään velvoittaa tuottajan, tuottajayhteisön tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän saattamaan toimintansa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten sekä akkuasetuksen tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaiseksi sekä osoittamaan muutokset tehdyiksi.

131 §. *Laiminlyöntimaksu.* Pykälän 1 momenttia ehdotettaisiin muutettavaksi. 1 momenttiin lisättäisiin, että tuottaja olisi velvollinen maksamaan laiminlyöntimaksua, jos tämä laiminlyö 62 §:ssä tarkoitetun velvollisuuden liittyä tuottajayhteisöön, 101 §:ssä säädetyn velvollisuuden tehdä hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tai akkuasetuksen artiklan 55 kohdan 2 mukaisen rekisteröitymisen. Lisäksi 2 momentin 1 kohtaan lisättäisiin, että laiminlyöntimaksua on velvollinen maksamaan myös tuottaja tai tuottajayhteisö, joka laiminlyö noudattaa akkuasetuksen 75 artiklan 1-2 kohdassa säädettyä tietojen ilmoittamisvelvollisuutta toimivaltaiselle viranomaiselle.

Lisäksi pykälän 2 momenttiin ehdotettaisiin lisättäväksi uudet 10 ja 11 kohdat. Ehdotettavan 10 kohdan mukaan laiminlyöntimaksua on velvollinen maksamaan myös se, joka laiminlyö noudattaa 16 b §:ssä säädetyn akkujen ja paristojen merkintöjä, ohjeita, turvallisuustietoja sekä asiakirjoja koskevia kielivaatimuksia.

Ehdotettavan 11 kohdan mukaan laiminlyöntimaksua olisi velvollinen maksamaan myös se, joka laiminlyö noudattaa 13 artiklan 1-6 tai 9 kohdassa säädettyjen akkujen ja paristojen merkintöjä koskevia vaatimuksia, 18 artiklan 1-2 kohdassa säädettyjä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatimista koskevia vaatimuksia, 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä jakelijan tarkistamisvelvollisuutta, 62 artiklan 1-5 kohdassa säädettyä jakelijan vastaanottovelvollisuutta, 65 artiklassa säädettyä käsittelylaitosten toiminnanharjoittajan luovutusvelvollisuutta ja tieto-

jen kirjaamisvelvollisuutta, 74 artiklan 1-4 kohdassa säädettyjä akku- ja paristojätteen synty-
misen ehkäisyä ja jätehuoltoa koskevien tietojen antamista koskevia vaatimuksia, 75 artiklan
1-6 kohdassa muille kuin tuottajille tai tuottajayhteisöille säädettyjä raportointitietojen toimit-
tamista koskevia vaatimuksia tai 77 artiklan 1-4 kohdassa säädettyjä akkupassia koskevia vaa-
timuksia.

Akkusetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaan akkuihin ja paristoihin on liitettävä merkintä, joka
sisältää liitteessä VI olevassa A osassa esitetyt akkuja ja paristoja koskevat yleiset tiedot. 2 koh-
dan mukaan ladattaviin kannettaviin akkuihin ja paristoihin, kevyiden liikkumisvälineiden ak-
kuihin ja ajoneuvoakkuihin on liitettävä merkintä, joka sisältää tiedot niiden kapasiteetista. 3
kohdan mukaan ei-ladattaviin kannettaviin akkuihin tai paristoihin on liitettävä merkintä, joka
sisältää tiedot niiden keskimääräisestä vähimmäiskestosta yksittäisissä sovelluksissa, ja mer-
kintä ”ei-ladattava”. 4 kohdan mukaan kaikki akut ja paristot on merkittävä akkujen ja paristojen
erilliskeräystunnuksella, jäljempänä ”erilliskeräystunnus”, liitteessä VI olevassa B osassa esite-
tyllä tavalla. 5 kohdan mukaan kaikki akut ja paristot, joissa on yli 0,002 prosenttia kadmiumia
tai yli 0,004 prosenttia lyijyä, on merkittävä kyseisen metallin kemiallisella tunnuksella Cd tai
Pb. 6 kohdan mukaan kaikki akut ja paristot on 18 päivästä helmikuuta 2027 merkittävä liit-
teessä VI olevassa C osassa kuvatulla QR- koodilla. 9 kohdan mukaan akkuihin, jotka on val-
misteltu uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai joiden käyttötarkoitus on
muutettu tai jotka on uudelleenvalmistettu, on liitettävä uudet merkinnät tai niihin on laitettava
merkintä tämän artiklan mukaisesti, ja niiden on liitteessä XIII olevan 4 kohdan mukaisesti si-
sällettävä niiden luokittelun muuttumiseen liittyvät tiedot, jotka ovat saatavilla QR-koodista.

Akkusetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaan EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksessa on il-
moitettava, että 6–10 artiklassa ja 12, 13 ja 14 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen
on osoitettu. 2 kohdan mukaan EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen on noudatettava raken-
teeltaan liitteessä IX olevaa mallia, sen on sisällettävä liitteessä VIII olevissa asiaa koskevissa
moduuleissa eriteltyt tekijät, ja se on pidettävä ajan tasalla. Se on käännettävä sen jäsenvaltion
vaatimille kielille, jonka markkinoille akku tai paristo saatetaan tai jonka markkinoilla akku tai
paristo asetetaan saataville tai otetaan käyttöön. Se on laadittava sähköisessä muodossa, ja se
on pyydettyäessä toimitettava paperiversiona.

Akkusetuksen 42 artiklan 2 kohdan mukaan ennen akun tai pariston asettamista saataville
markkinoilla jakelijoiden on tarkistettava, että

a) tuottaja on rekisteröity 55 artiklassa tarkoitettuun tuottajien rekisteriin;

b) akussa tai paristossa on 19 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, ja siinä on 13 artiklan mukaiset
merkinnät;

c) akun tai pariston mukana on 6 - 10 artiklan ja 12, 13 ja 14 artiklan nojalla vaaditut asiakirjat ja ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka on laadittu yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin se jäsenvaltio, jonka markkinoilla akku tai paristo asetetaan saataville tai otetaan käyttöön, on ne määritellyt; ja

d) valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet 38 artiklan 6 ja 7 kohdassa sekä 41 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Akkuasetuksen 62 artiklan 1 kohdan mukaan jakelijoiden on otettava jäteakut ja -paristot takaisin loppukäyttäjältä maksutta ja ilman, että loppukäyttäjää veloitetaan tai on veloitettu ostamaan uusi akku tai paristo, niiden kemiallisesta koostumuksesta, tavaramerkistä tai alkuperästä riippumatta, seuraavasti: kannettavat jäteakut ja -paristot on otettava takaisin jakelijan vähittäismyyntipaikassa tai sen välittömässä läheisyydessä ja kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut, jättejoneuvoakut, jäteteollisuusakut ja sähköajoneuvojen jättejovoima-akut on otettava takaisin jakelijan vähittäismyyntipaikassa tai sen läheisyydessä. 2 kohdan mukaan edellä 1 kohdassa säädettyä takaisinottovelvollisuutta ei sovelleta akkuja ja paristoja sisältäviin jätetuotteisiin, sovelletaan ainoastaan sellaisiin jäteakkujen ja -paristojen luokkiin, joihin kuuluvat akut ja paristot sisältyvät jakelijan valikoimaan, ja kannettavien jäteakkujen ja -paristojen osalta siihen määrään, jonka muut loppukäyttäjät kuin ammattikäyttäjät yleensä poistavat käytöstä.

Asetuksen 62 artiklan 3 kohdan mukaan jakelijoiden on luovutettava takaisin ottamansa jäteakut ja -paristot tuottajille tai tuottajayhteisöille, jotka vastaavat kyseisten jäteakkujen ja -paristojen keräyksen varmistamisesta 59, 60 ja 61 artiklan mukaisesti, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valitulle jätahuoltotoimijalle niiden käsittelyä varten 70 artiklan mukaisesti. 4 kohdan mukaan tämän artiklan mukaisia velvoitteita sovelletaan soveltuvin osin jakelijoihin, jotka toimittavat akkuja ja paristoja loppukäyttäjille etäsopimuksin. Näiden jakelijoiden on tarjottava riittävä määrä keräyspisteitä, jotka kattavat jäsenvaltion koko alueen ja ottaen huomioon väestön koko ja väestötiheys, kannettavien jäteakkujen ja -paristojen kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen, jättejoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jättejovoima-akkujen odotettu määrä sekä käytettävyys ja läheisyys loppukäyttäjien kannalta, jotta loppukäyttäjät voivat palauttaa akkuja ja paristoja. 5 kohdan mukaan jos myynti kattaa toimituksen, jakelijoiden on tarjouduttava ottamaan kannettavat jäteakut ja -paristot, kevyiden liikkumisvälineiden jäteakut, jäteteollisuusakut, jättejoneuvoakut ja sähköajoneuvojen jättejovoima-akut maksutta takaisin paikassa, jossa akku tai paristo on toimitettu loppukäyttäjälle, tai paikallisessa keräyspisteessä. Loppukäyttäjälle on ilmoitettava akun tai pariston tilauksen yhteydessä jäteakun tai -pariston palautusjärjestelyistä.

Asetuksen 65 artiklan mukaan direktiivien 2000/53/EY tai 2012/19/EU soveltamisalaan kuuluvien käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on luovutettava romuajoneuvojen tai sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelystä peräisin olevat jäteakut ja -paristot asiaankuuluvan akku-

tai paristoluokan tuottajille tai tuottajayhteisöille, jos sellaisia on nimetty 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai 57 artiklan 8 kohdan mukaisesti valituille jätehuoltotoimijoille niiden käsittelyä varten tämän asetuksen 70 artiklan mukaisesti. Käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on pidettävä kirjaa kyseisistä luovutuksista.

Akkuasetuksen 74 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuottajien tai tuottajayhteisöjen on asetettava loppukäyttäjien ja jakelijoiden saataville artiklassa tarkemmin yksilöidyt tiedot akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisemisestä ja jätehuollosta niiden akku- tai paristoluokkien osalta, joita ne toimittavat jäsenvaltion alueella. 2 kohdan mukaan tuottajien on asetettava 62, 65 ja 66 artiklassa tarkoitettujen jakelijoiden ja toimijoiden sekä muiden uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden saataville tiedot jäteakkujen ja -paristojen varastointiin ja keräämiseen sovellettavista turvallisuus- ja suojaominaisuuksista, työturvallisuus mukaan lukien. 3 kohdan mukaan siitä alkaen, kun akku tai paristo toimitetaan jäsenvaltion alueelle, tuottajien on maksutta ja pyynnöstä asetettava uudelleenkäyttöön valmistelua, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmistelua tai käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden saataville sähköisessä muodossa seuraavat akku- tai paristomallikohtaiset tiedot jäteakkujen ja -paristojen asianmukaisesta ja ympäristön kannalta järkevästä käsittelystä, siltä osin kuin nämä toimijat tarvitsevat niitä kyseisten toimien suorittamiseksi. 4 kohdan mukaan jakelijoiden, jotka toimittavat akkuja tai paristoja loppukäyttäjille, on annettava vähittäismyyntitiloissaan akkujen ja paristojen loppukäyttäjille pysyvällä, saavutettavalla ja selkeästi näkyvällä tavalla 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot sekä tiedot siitä, miten loppukäyttäjät voivat palauttaa jäteakut tai -paristot maksutta vastaaviin keräyspisteisiin, jotka on perustettu vähittäismyymälöihin tai verkkoalustan puolesta. Kyseinen velvollisuus rajoittuu sellaisiin akku- ja paristo- luokkiin, jotka sisältyvät tai sisältyvät jakelijan tai vähittäismyyjän tarjontaan uusina akkuina tai paristoina. Jakelijoiden on annettava 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut tiedot myös silloin, kun ne myyvät tuotteitaan verkkoalustojen kautta, jotta kuluttajat voivat tehdä etäsopimuksia elinkeinonharjoittajien kanssa.

Akkuasetuksen 75 artiklan 1-6 kohdissa säädetään yksityiskohtaisesti kunkin akkuluokan osalta keräystä ja käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden ja kierrättäjien velvollisuuksista ilmoittaa artiklassa tarkemmin yksilöidyt tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

Akkuasetuksen 77 artiklan 1 kohdan mukaan jokaisesta markkinoille saatetusta tai käyttöön otetusta kevyen liikkumisvälineen akusta, teollisuusakusta, jonka kapasiteetti on yli 2 kWh, ja sähköajoneuvojen ajovoima-akusta on oltava käytössä akkupassi. 2 kohdan mukaan akkupassin on sisällettävä akkumallia koskevat tiedot ja yksittäistä akkua koskevat tiedot, myös kyseisen akun käytöstä saadut tiedot liitteen XIII mukaisesti. Akkupassin on sisällettävä artiklan 2 kohdassa tarkemmin yksilöidyt tiedot. 3 kohdan mukaan akkupassin on oltava saatavilla 13 artiklan 6 kohdassa tarkoitettulla QR-koodilla, joka linkitetään akun markkinoille saattavan talouden toimijan sille osoittamaan yksilölliseen tunnisteeseen. 4 kohdan mukaan akun markkinoille aset-

tavan talouden toimijan on varmistettava, että akkupassin sisältämät tiedot ovat täsmällisiä, täydellisiä ja ajantasaisia. Se voi antaa kirjallisen valtuutuksen mille tahansa muulle toimijalle toimia puolestaan.

133 §. Laiminlyöntimaksun määrääminen. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että ennen maksun määräämistä 131 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 1–3 sekä 10–11 kohdissa tarkoitettu laiminlyönnistä valvontaviranomaisen on kehotettava kirjallisesti laiminlyöjää maksun määräämisen uhalla korjaamaan laiminlyöntinsä määräaikaan mennessä. Laiminlyönnin korjaamiselle on kehotuksessa varattava vähintään 30 päivän määräaika. Maksu voidaan määrätä 60 päivän kuluessa kehotuksessa asetetun määräajan päättymisestä, jos laiminlyöjä ei ole korjannut laiminlyöntiään.

147 §. *Rangaistussäännökset.* Pykälän 2 momenttiin ehdotettaisiin lisättäväksi uusi 26 kohta, jonka mukaan joka muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo akkuasetuksen 5 artiklassa säädettyä kieltoa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön paristoja ja akkuja, jotka ovat 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjen kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimusten tai 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn aineita koskevan rajoituksen vastaisia, 20 artiklan 1–2 kohdassa säädettyjä CE-merkinnän kiinnittämistä koskevia vaatimuksia, 38 artiklan 1–3 kohdassa säädettyä valmistajan velvollisuutta varmistaa, että akku tai paristo on suunniteltu, valmistettu ja merkitty akkuasetuksen vaatimuksia noudattaen ja sisältää akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat tai 9 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin, 41 artiklan 1–2 kohdassa säädettyä maahantuojan velvollisuutta varmistaa, että markkinoille saatetaan ainoastaan akkuasetuksen vaatimukset täyttäviä akkuja, joissa on akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat ja merkinnät tai 6 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin, 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä jakelijan velvollisuutta varmistaa, että markkinoille saatetaan ainoastaan akkuasetuksen vaatimukset täyttäviä akkuja ja paristoja, joissa on akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat ja merkinnät tai 5 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin tai 70 artiklan 1 kohdassa säädettyä kieltoa loppukäsitellä tai energiahyödyntää kerättyjä jäteakkuja ja -paristoja, on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, jätelain rikkomisesta sakkoon.

Rangaistavaksi ehdotetaan säädettäväksi ensinnäkin se, jos rikkoo akkuasetuksessa säädettyä kieltoa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön paristoja ja akkuja, jotka ovat 5 artiklassa säädettyjen kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimusten tai 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn aineita koskevan rajoituksen vastaisia. Akkuasetuksen 5 artiklan mukaan akkuja ja paristoja saa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön ainoastaan, jos ne täyttävät 6–10 ja 12 artiklassa vahvistetut kestävyys- ja turvallisuusvaatimukset ja III luvussa vahvistetut merkintä- ja tietovaatimukset. Markkinoille saatetut tai käyttöön otetut akut ja paristot eivät saa muodostaa riskiä ihmisten terveydelle, ihmisten turvallisuudelle, omaisuudelle eivätkä ympäristölle. Akkuasetuksen 6 artiklassa säädetään aineita koskevista rajoituksista, 7 artiklassa sähköajoneuvojen ajovoima-ak-

kujen, ladattavien teollisuusakkujen ja kevyiden liikkumisvälineiden akkujen hiilijalanjälki-ilmoituksesta, 8 artiklassa kierrätetyn sisällön ilmaisemisesta teollisuusakuissa, sähköajoneuvojen ajovoima-akuissa, kevyiden liikkumisvälineiden akuissa ja ajoneuvoakuissa, 9 artiklassa yleiskäyttöisten kannettavien akkujen ja paristojen suorituskyky- ja kesto vaatimuksista ja 10 artiklassa ladattavien teollisuusakkujen, kevyiden liikkumisvälineiden akkujen ja sähköajoneuvojen ajovoima-akkujen suorituskyky- ja kesto vaatimuksista.

Asetuksen 6 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006³⁴ liitteessä XVII ja direktiivin 2000/53/EY³⁵ 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyjen rajoitusten lisäksi akut ja paristot eivät saa sisältää aineita, joita koskeva rajoitus on asetettu tämän asetuksen liitteessä I, ellei kyseisen rajoituksen ehtoja täytetä. Artiklan mukaiset rajoitukset koskevat aineita, jotka ovat haitallisia ihmisten terveydelle ja ympäristölle kuten elohopea, kadmium ja lyijy, mistä syystä asetuksen 6 artiklan rikkomisen kriminalisointi on perusteltua.

Rangaistavaksi ehdotetaan akkuasetuksen 20 artiklan 1-2 kohdissa säädettyjä CE-merkinnän kiinnittämistä koskevien vaatimusten rikkominen. Akkujen ja paristojen CE-merkintää koskevat asetuksen (EY) N:o 765/2008³⁶ 30 artiklassa säädettyt yleiset periaatteet. Tuotteen CE -merkintä osoittaa, että akku tai paristo on yhdenmukaistetun lainsäädännön sovellettavien vaatimusten mukainen. Akkuasetuksen 20 artikla edellyttää, että CE-merkintä on kiinnitettävä akkuun tai paristoon näkyvästi, helposti luettavasti ja pysyvästi ja ennen sen markkinoille saattamista tai käyttöönottoa. Velvollisuus CE-merkinnän kiinnittämiseen on pariston valmistajalla (38 artiklan 2 kohta). CE-merkinnän ansiosta akun tai pariston haltija voi luottaa siihen, että akku täyttää kaikki asiaankuuluvat turvallisuus- ja muut tuotevaatimukset. Se helpottaa markkinoiden moitteetonta toimintaa ja antaa käyttäjälle asianmukaiset tiedot. Tästä syystä on perusteltua kriminalisoida CE-merkintää koskevien velvoitteiden rikkominen. Lisäksi akun ja pariston CE-merkintärikkomukseen sovelletaan lakia CE-merkintärikkomuksista 187/2010).

---

³⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta [Asetus - 1907/2006 - EN - REACH - EUR-Lex](#)

³⁵ Consolidated text: Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista, [EUR-Lex - 02000L0053-20230330 - EN - EUR-Lex](#)

³⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Rangaistavaksi ehdotetaan 38 artiklan 1-3 kohdassa säädettyjen valmistajan velvollisuuksien rikkominen, 41 artiklan 1-2 kohdassa säädettyjen maahantuojan velvollisuuksien rikkominen sekä 42 artiklan 2-5 kohdassa säädettyjen jakelijoiden velvollisuuksien rikkominen. 38 artiklassa säädetään, että saattaessaan akkua tai paristoa markkinoille tai ottaessaan sitä käyttöön, myös valmistajan omiin tarkoituksiin, valmistajien on varmistettava, että akku tai paristo on suunniteltu ja valmistettu 6–10 artiklan sekä 12 ja 14 artiklan mukaisesti, ja että sen mukana on selkeät, ymmärrettävät ja helppolukuiset ohjeet ja turvallisuustiedot yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin se jäsenvaltio, jossa akku tai paristo saatetaan markkinoille tai otetaan käyttöön, on ne määritellyt; ja että siinä on 13 artiklan mukaiset merkinnät. Artiklan 2 kohdan mukaan valmistajien on ennen akun tai pariston saattamista markkinoille tai ennen sen käyttöönottoa laadittava liitteessä VIII tarkoitetut tekniset asiakirjat ja suoritettava tai suorituttava 17 artiklassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuuden arviointimenettely. Artiklan 3 kohdan mukaan jos akun tai pariston vaatimustenmukaisuus sovellettavien vaatimusten suhteen on osoitettu 17 artiklassa tarkoitettulla asiaankuuluvalla vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyllä, valmistajien on laadittava EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus 18 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä CE-merkintä 19 ja 20 artiklan mukaisesti. Lisäksi 9 kohdassa säädetyn valmistajan velvollisuuden ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin rikkominen säädettäisiin rangaistavaksi.

41 artiklan 1 kohdan mukaan maahantuoja saavat saattaa markkinoille ainoastaan 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan mukaisia akkuja ja paristoja. Ennen akun tai pariston saattamista markkinoille maahantuojan on tarkistettava, että

a) liitteessä VIII tarkoitettu EU-vaatimustenmukaisuusvakuutus ja tekniset asiakirjat on laadittu ja että valmistaja on suorittanut 17 artiklassa tarkoitetun asiaankuuluvan vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn;

b) akussa tai paristossa on 19 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, ja siinä on 13 artiklan mukaiset merkinnät;

c) akun tai pariston mukana on 6–10 artiklan sekä 12, 13 ja 14 artiklan mukaisesti vaaditut asiakirjat sekä ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka on laadittu yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin se jäsenvaltio, jonka markkinoilla akku tai paristo on tarkoitettu asettaa saataville, on ne määritellyt; ja

d) valmistaja on noudattanut 38 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Jos maahantuoja katsoo tai sillä on syytä uskoa, että akku tai paristo ei ole 6–10 artiklan eikä 12, 13 ja 14 artiklan mukainen, maahantuoja ei saa saattaa kyseistä akkua tai paristoa markki-

noille ennen kuin se on saatettu vaatimusten mukaiseksi (41 artiklan 2 kohta). Jos akku tai paristo aiheuttaa riskin, maahantuojan on lisäksi tiedotettava asiasta valmistajalle ja markkina-valvontaviranomaisille ja ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot vaatimustenvastaisuudesta ja mahdollisesti toteutetuista korjaavista toimista.

41 artiklan 3 kohdan mukaan maahantuojien on ilmoitettava nimensä, rekisteröity tuotenimensä tai rekisteröity tavaramerkkinsä, yhden yhteyspisteensä postiosoite, internetosoitteensa ja sähköpostiosoitteensa, jos saatavilla. Jos tämä ei ole mahdollista, vaaditut tiedot on annettava pakkauksessa tai akun tai pariston mukana olevassa asiakirjassa. Yhteystiedot on esitettävä sen jäsenvaltion, jonka markkinoilla akku tai paristo on tarkoitettu asettaa saataville, määrittämällä kielellä tai kielillä, joita loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, ja niiden on oltava selkeitä, ymmärrettäviä ja helposti luettavia. Lisäksi 6 kohdassa säädetyn maahantuojan velvollisuuden ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin rikkominen säädetäisiin rangaistavaksi.

42 artiklan 2 kohdan mukaan ennen akun tai pariston asettamista saataville markkinoilla jakelijoiden on tarkistettava, että

- a) tuottaja on rekisteröity 55 artiklassa tarkoitettuun tuottajien rekisteriin;
- b) akussa tai paristossa on 19 artiklassa tarkoitettu CE-merkintä, ja siinä on 13 artiklan mukaiset merkinnät;
- c) akun tai pariston mukana on 6 - 10 artiklan ja 12, 13 ja 14 artiklan nojalla vaaditut asiakirjat ja ohjeet ja turvallisuustiedot, jotka on laadittu yhdellä tai useammalla kielellä, jota loppukäyttäjät ymmärtävät vaivatta, siten kuin se jäsenvaltio, jonka markkinoilla akku tai paristo asetetaan saataville tai otetaan käyttöön, on ne määritellyt; ja
- d) valmistaja ja maahantuoja ovat noudattaneet 38 artiklan 6 ja 7 kohdassa sekä 41 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

Lisäksi 5 kohdassa säädetyn jakelijan velvollisuuden ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin rikkominen säädetäisiin rangaistavaksi.

Valmistajille, maahantuojille ja jakelijoille säädettyjen velvoitteiden rikkomisen seurauksena markkinoille saattaisi päätyä akkuja tai paristoja, jotka olisivat vaatimusten vastaisia. Vaatimusten vastaisesta akusta tai paristosta mahdollisesti aiheutuvat vahingot voivat olla vakavia ja saatavat aiheuttaa haittaa tai vaaraa ympäristölle tai terveydelle. Tästä syystä on perusteltua kriminalisoida akkujen ja paristojen valmistajia, maahantuoja ja jakelijoita koskevien velvoitteiden rikkominen.

Lisäksi rangaistavaksi ehdotetaan 70 artiklan 1 kohdassa säädetyn jäteakkujen ja -paristojen loppukäsittelyn ja energiahyödyntämistä koskevien vaatimusten rikkominen. Rikkomisen kriminalisointi on perusteltua ottaen erityisesti huomioon akkuasetuksen tarkoitus ehkäistä ja minimoida käytettyjen akkujen ja paristojen jätehuollosta ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvat kielteiset vaikutukset sekä vähentää neitseellisten luonnonvarojen käyttöä. Akkujen ja paristojen valmistuksessa käytettävät materiaalit, erityisesti kriittiset mineraalit, ovat monissa tapauksissa niukkoja, ja niiden louhinta kuormittaa ympäristöä. Sen vuoksi on tärkeää, että käytettyjä akkuja ja paristoja käsitellään aina jätehuollon etusijajärjestys huomioon ottaen, eli uudelleenkäyttöä ja kierrättää mahdollisimman paljon. Jotta asetuksessa asetetut kierrätysmateriaalien käyttöä koskevat tavoitteet voidaan saavuttaa, on välttämätöntä, että akkuja ja paristoja ei päätyisi loppukäsittelyyn tai energiahyödyntämiseen. Käytettyjen akkujen ja paristojen loppukäsittelyä ja energiahyödyntämistä koskeva kieltäminen on siten tärkeä tekijä asetuksen tavoitteiden saavuttamisessa ja sen rikkominen on tärkeää kriminalisoida.

7.2 Ympäristönsuojelulaki

221 g §. *Akkuja ja paristoja koskevat erityissäännökset.* Ympäristönsuojelulakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 221 g §, akkuja ja paristoja koskevat erityissäännökset. Pykälässä säädettäisiin, että ympäristönsuojelulain mukaista lupa- tai ilmoitusasiaa käsiteltäessä on noudatettava, mitä akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1542 65 artiklassa, 70 artiklan 1-3 kohdassa, 71 artiklan 1 – 3 kohdassa ja 75 artiklan 5 kohdassa säädetään.

Akkuasetuksen 65 artiklan mukaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun sekä romuajoneuvojen käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on luovutettava romuajoneuvojen tai sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelystä peräisin olevat jäteakut ja -paristot asiaankuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajille tai tuottajayhteisöille ja niiden on pidettävä kirjaa kyseisistä luovutuksista.

70 artiklan 1 kohdan mukaan kerättyjä jäteakkuja ja -paristoja ei saa loppukäsittellä eikä niihin saa soveltaa energian talteenottoa. Artiklan 2 kohdan mukaan luvan saaneiden laitosten on varmistettava, että jäteakkujen ja -paristojen käsittelyssä noudatetaan vähintään tämän asetuksen liitteessä XII olevaa A osaa ja direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/75/EU soveltamista. Artiklan 3 kohdan mukaan, jos akut ja paristot kerätään yhä laiteromuun, käytöstä poistettuun kevyeen liikkumisvälineeseen tai romuajoneuvoon sisältyvinä, ne on poistettava laiteromusta, käytöstä poistetusta kevyestä liikkumisvälineestä tai romuajoneuvosta noudattaen tapauksen mukaan direktiivissä 2000/53/EY tai 2012/19/EU säädetyt vaatimukset.

71 artiklan 1 kohdan mukaan kunkin luvan saaneen laitoksen on varmistettava, että kaikki laitoksen saataville asetetut jäteakut ja -paristot otetaan vastaan ja että ne valmistellaan uudelleenkäyttöön tai käyttötarkoituksen muuttamiseen tai kierrätystä varten. 2 kohdan mukaan kierrättäjien on varmistettava, että kierrätyksessä saavutetaan liitteessä XII olevassa B osassa säädetyt kierrätystehokkuutta koskevat tavoitteet ja liitteessä XII olevassa C osassa vahvistetut materiaalien talteenottoa koskevat tavoitteet. 3 kohdan mukaan uuden ja materiaalien talteenoton asteet on laskettava tämän artiklan 4 kohdan nojalla annettavassa delegoidussa säädöksessä vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

75 artiklan 5 kohdan mukaan käsittelyä suorittavien jätehuoltotoimijoiden ja kierrättäjien on ilmoitettava sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jossa käytetyt akut ja paristot käsitellään, kultakin kalenterivuodelta ja jäsenvaltioittain sen mukaan, mistä käytetyt akut ja paristot on kerätty, seuraavat tiedot:

- a) käsittelyä varten vastaanotettujen jäteakkujen ja -paristojen määrä;
- b) uudelleenkäyttöön valmisteltavien, käyttötarkoituksen muuttamiseen valmisteltavien tai kierrätettävien jäteakkujen ja -paristojen määrä;
- c) tiedot jäteakkujen ja -paristojen kierrätystehokkuudesta, jäteakuista ja -paristoista peräisin olevien materiaalien talteenotosta sekä lopullisten jakeiden määränpäästä ja määrästä.

Kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskevaan raportointiin on sisällytettävä kaikki kierrätyksen yksittäiset vaiheet ja kaikki vastaavat kierrätysprosessista saatavat jakeet. Jos kierrätystoimet suoritetaan useammassa kuin yhdessä laitoksessa, on ensimmäinen kierrättäjä vastuussa tietojen keräämisestä ja toimittamisesta toimivaltaisille viranomaisille.

Jäteakut ja -paristot, jotka on lähetetty toiseen jäsenvaltioon käsiteltäväksi, on sisällytettävä kierrätystehokkuutta ja materiaalien talteenottoa koskeviin tietoihin, ja ne on otettava huomioon liitteessä XII vahvistettujen tavoitteiden saavuttamisessa siinä jäsenvaltiossa, jossa jäte kerätään.

Raportointivelvoitteista on tarkoitus laatia erillinen soveltamisohje, jossa täsmennettäisiin raportointivelvoitteiden vaatimuksia, toimijoiden raportointivelvoitteiden jakoa ja tarkennettaisiin raportoitavien tietojen toimittamista valvoville viranomaisille.

7.3 Sähköturvallisuuslaki

5 §. *Suhde muuhun lainsäädäntöön.* Sähköturvallisuuslain 5 §:ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 10 momentti, jonka mukaan akuista ja paristoista säädetään akuista ja paristoista ja jäteakuista

ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2023/1542. Viittaus akkuasetukseen on perusteltu, sillä sähköturvallisuuslain 4 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaan laissa tarkoitetaan sähkölaitteella sähköä toimiakseen tarvitsevaa tai sähköön tuottamiseen, siirtoon taikka mittaamiseen tarkoitettua laitetta. Akkuasetuksen määritelmien mukaisesti (3 artikla) akulla tai paristolla tarkoitetaan puolestaan sähköenergiaa toimittavaa laitetta, jossa kemiallista energiaa muunnetaan suoraan sähköenergiaksi. Näin ollen akut ja paristot voisivat sisältyä sähköturvallisuuslain mukaiseen sähkölaitteen määritelmään, joka ei kuitenkaan ole tarkoituksena. Informatiivisella viittauksella akkuasetukseen tämä epäselvyys vältettäisiin. Informatiivinen viittaus olisi myös omiaan vähentämään tuotesääntelyn kasuistisuudesta mahdollisesti aiheutuvaa epäselvyyttä toimijoiden keskuudessa.

8 Lakia alemman asteinen sääntely

8.1 Valtioneuvoston asetus paristoista ja akuista

Valtioneuvoston asetus paristoista ja akuista ehdotetaan kumottavaksi mahdollisimman pian osana akkuasetuksen kansallista täytäntöönpanoa, lukuun ottamatta asetuksen 14 §:n 2 momenttia, joka kumoutuisi akkuasetuksen siirtymäsäännösten mukaisesti 18.8.2026 lukien.

Kumottavaksi ehdotettavat valtioneuvoston asetuksen pykälät sisältävät säännöksiä, jotka ovat joko kokonaan tai osittain ristiriidassa akkuasetuksen kanssa ja asiasta on tyhjentävästi säädetty akkuasetuksessa. Akkuasetusta täydentävä sääntely siirrettäisiin tarvittavin osin osaksi jätelakia. Tavoitteena on, että lainsäädännön soveltaminen yksinkertaistuisi, kun velvoittavat säännökset olisivat pääsääntöisesti akkuasetuksessa ja jätelakissa.

Akkujen ja paristojen keräysverkoston riittävästä tiheydestä on tarkoitettu erillinen soveltamisohje, joka sisältäisi tarkennetun vaatimuksen kunkin akkuluokan osalta, sisältäen siten myös aiemmin asetuksen 8 §:ssä säädettyä käytöstä poistettujen ajoneuvoparistojen ja -akkujen vastaanottoa koskevat erityiset vaatimukset. Soveltamisohjeen valmistelussa kuultaisiin sidosryhmiä erikseen.

8.2 Valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta

Akkuasetuksen täytäntöönpanon edellyttämät muutokset

Asetuksen 3 §:n 2 momentti (sähkö- ja elektroniikkalaitteen suunnittelu ja valmistus) ehdotetaan kumottavaksi, sillä akkuasetus sisältää useita akkujen ja paristojen suunnittelussa ja valmistelussa huomioitavia, suoraan talouden toimijoita koskevia velvoitteita.

Asetuksen 7 §:ään (varastointi ja käsittely) ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 momentti, jonka mukaan sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien velvollisuuksista akkujen ja paristojen osalta säädetään akkuasetuksen 65 artiklassa ja jätteakkujen ja -paristojen käsittelystä 70 artiklassa. 65 artiklan mukaan direktiivien 2000/53/EY tai 2012/19/EU soveltamisalaan kuuluvien käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on luovutettava romuajoneuvojen tai sähkö- ja elektroniikkalaiteromun käsittelystä peräisin olevat jätteakut ja -paristot asiainkuuluvan akku- tai paristoluokan tuottajille tai 7 artiklan 8 kohdan mukaisesti valituille jätehuoltotoimijoille niiden käsittelyä varten akkuasetuksen 70 artiklan mukaisesti. Käsittelylaitosten toiminnanharjoittajien on pidettävä kirjaa kyseisistä luovutuksista. Akkuasetuksen 70 artiklan mukaan kerätyjä jätteakkuja ja -paristoja ei saa loppukäsitellä eikä niihin saa soveltaa energian talteenottoa. Artiklan 2 kohdan mukaan luvan saaneiden laitosten on varmistettava, että jätteakkujen ja -paristojen käsittelyssä noudatetaan vähintään akkuasetuksen liitteessä XII olevaa A osaa ja direktiivin 2010/75/EU 3 artiklan 10 alakohdassa määriteltyä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2010/75/EU soveltamista. Artiklan 3 kohdan mukaan jos akut ja paristot kerätään yhä laiteromuun, käytöstä poistettuun kevyeen liikkumisvälineeseen tai romuajoneuvoon sisältyvinä, ne on poistettava laiteromusta, käytöstä poistetusta kevyestä liikkumisvälineestä tai romuajoneuvosta noudattaen tapauksen mukaan direktiivissä 2000/53/EY tai 2012/19/EU säädettyjä vaatimuksia.

SER-direktiivin muutoksen täytäntöönpanon edellyttämät muutokset

Asetukseen palautettaisiin sieltä valtioneuvoston asetuksen 1026/2021 perusteella kumottu liite 1. Liitteessä 1 on lueteltu asetuksen soveltamisalaan 14 päivään elokuuta 2018 kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokat. Liitteen palauttaminen on välttämätöntä, jotta tuottajan kustannusvastuu voidaan määritellä SER-direktiivin muutosta edellyttävällä tavalla. Lisäksi muutettaisiin asetuksen 4 §:n 3 momenttia, jossa säädetään keräysasteesta sekä 6 §:n 3 momenttia, jossa säädetään poikkeuksesta tuottajan kustannusvastuusta, jotta säännökset vastaavat jätelain 53 §:ään ehdotettua muutosta. Samalla tarkistettaisiin ajan tasalle asetuksen osittain vanhentunut liite 3 radioaktiivisten aineita sisältävien komponenttien osalta.

8.3 Valtioneuvoston asetus romuajoneuvoista sekä vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa

Asetuksen 4 §:ään (eräiden vaarallisten aineiden käytön rajoitukset) ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan kaikkiin ajoneuvojen sisältämiin akkuihin sovelletaan lisäksi akkuasetuksen liitteen I taulukon 1 kohdan mukaista elohopeaa koskevaa rajoitusta. Ajoneuvojen sisältämiin kannettaviin akkuihin, siten kuin ne on määritelty akkuasetuksen 3 artiklan 1 kohdan 9 alakohdassa, sovelletaan lisäksi akkuasetuksen liitteen I taulukon 2 kohdan mukaista kadmiumia koskevaa rajoitusta sekä 3 kohdan mukaisia lyijyä koskevia rajoituksia.

Akkuasetuksen 6 artiklan 1 kohdan mukaan asetuksen (EY) N:o 1907/2006³⁷ liitteessä XVII ja direktiivin 2000/53/EY³⁸ 4 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädettyjen rajoitusten lisäksi akut ja paristot eivät saa sisältää aineita, joita koskeva rajoitus on asetettu tämän asetuksen liitteessä I, ellei kyseisen rajoituksen ehtoja täytetä. Asetuksen liitteessä 1 säädetään elohopean, kadmiumin ja lyijyn rajoituksista. Akut ja paristot, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin, eivät saa sisältää yli 0,0005 painoprosenttia elohopeaa (elohopea- metallina ilmaistuna). Kannettavat akut ja paristot, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin, kevyisiin liikkumisvälineisiin tai muihin ajoneuvoihin, eivät saa sisältää yli 0,002 painoprosenttia kadmiumia (kadmiummetallina ilmaistuna). Kannettavat akut ja paristot, riippumatta siitä, sisältyvätkö ne laitteisiin, eivät 18 päivästä elokuuta 2024 alkaen saa sisältää yli 0,01 painoprosenttia lyijyä (lyijymetallina ilmaistuna). Tätä rajoitusta ei sovelleta sinkki- ilmanappikenoihin 18 päivään elokuuta 2028 saakka.

8.4 Valtioneuvoston asetus jätteistä

Valtioneuvoston asetuksen 8 §:ssä säädetään vaarallisen jätteen pakkauksista ja 9 §:ssä merkinnoistä. Asetukseen lisättäisiin tarvittavat viittaukset akkuasetukseen, tarkentamaan nimenomaan jäteakkujen ja -paristojen keräystä ja kuljettamista. Akkuasetuksen 59 artiklan 1 kohdan c-alakohdan mukaan kannettavien akkujen ja paristojen tuottajien on huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräystä ja kuljetusta varten, mukaan lukien sopivien vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista annetun direktiivin³⁹ vaatimukset täyttävien keräys- ja kuljetussäiliöiden tarjoaminen maksutta keräysverkostoon liitetyille kannettavien jäteakkujen ja -paristojen keräyspisteille. 60 artiklan 1 kohdan c-alakohdan mukaan kevyiden liikkumisvälineiden akkujen tuottajien on huolehdittava tarvittavista käytännön järjestelyistä kevyiden liikkumisvälineiden jäteakkujen keräystä ja kuljetusta varten, mukaan lukien sopivien vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista annetun direktiivin⁴⁰ vaatimukset täyttävien keräys- ja kuljetussäiliöiden tarjoaminen maksutta keräysverkostoon liitetyille kevyiden liikkumisvälineiden akkujen keräyspisteille.

---

³⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta

³⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista

³⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista [Direktiivi - 2008/68 - EN - EUR-Lex](#)

⁴⁰ibid.

Lisäksi akkuasetuksen 60 ja 61 säädettyjä keräysinfrastruktuurin turvallisuutta koskevia vaatimuksia täsmennettäisiin joko muuttamalla jätteasetuksen 10 §:ää (jätteen keräys) tai valmistele-malla erillinen soveltamisohje. Soveltamisohjeen valmistelussa kuultaisiin sidosryhmiä. Akku-asetus edellyttää, että tuottajan on perustettava kunkin akkuluokan keräyspisteille soveltuva ke-räysinfrastruktuuri, joka täyttää sovellettavat turvallisuusvaatimukset (60 artiklan 4 kohdan a alakohta sekä 61 artiklan 3 kohdan a alakohta). Akkuasetus edellyttää lisäksi, että keräyspis-teessä on oltava soveltuvat säiliöt tällaisten jäteakkujen keräystä ja tilapäistä varastointia varten, ottaen huomioon näiden keräyspisteiden kautta todennäköisesti kerättävien jäteakkujen määrä ja vaarallisuus, ottaen huomioon kyseisten keräyspisteiden kautta todennäköisesti kerättävien jäteajoneuvoakkujen, jäteteollisuusakkujen ja sähköajoneuvojen jäteajovoima-akkujen määrä ja vaarallisuus.

9 Voimaantulo

Ehdotetaan, että lakiesitys tulisi voimaan mahdollisimman pian. Ehdotettuja lakeja täydentävät valtioneuvoston asetukset annettaisiin mahdollisimman pian lain vahvistamisen jälkeen.

Akkuasetuksen jätehuoltoa koskeva luku sekä seuraamuksia koskeva kansallinen sääntely tulisi saattaa jäsenvaltioissa voimaan viimeistään 18.8.2025. SER-direktiivin muutos tulisi saattaa jä-senvaltioissa voimaan viimeistään 9.10.2025. Komission täytäntöönpanoasetusten ja toimeen-pano-ohjeiden viivästymisestä sekä ennakkonotifioinnista johtuen sekä asetuksen että direktii-vimuutoksen täytäntöönpano viivästyi ehdotetulla aikataululla 3-4 kuukautta.

Nykyisten akkujen ja paristojen tuottajayhteisöjen tulisi hakea jätelain 106 §:ssä säädettyä tuot-tajarekisteriin hyväksymistä koskevan päätöksen muuttamista viimeistään yhden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta. Päätöstä voidaan muuttaa myös Pirkanmaan ELY-keskuk-sen aloitteesta 106 §:n 2 momentin mukaisesti.

10 Toimeenpano ja seuranta

Akkuasetuksen 94 artiklan mukaan komissio tarkastelee akkuasetusta uudelleen ja laatii kerto-muksen tämän asetuksen soveltamisesta sekä sen vaikutuksista ympäristöön, ihmisten tervey-teen ja sisämarkkinoiden toimintaan 30 päivään kesäkuuta 2031 mennessä ja antaa sen Euroo-pan parlamentille ja neuvostolle. Artiklassa on tarkemmin yksilöity kertomukseen sisällytettä-vät näkökohdat. Lisäksi komissio sisällyttää kertomukseen arvioinnin tarpeesta antaa lainsää-däntöehdotus akkuasetuksen 6, 86, 87 ja 88 artiklan muuttamiseksi sekä arvioi muutostarpeen asetuksen VII lukuun. Komissio liittää kertomukseensa tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen VII luvun muuttamisesta.

Lisäksi komissio antaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2031 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan 3 artiklan 11 alakohdassa olevan kevyen liikkumisvälineen akun määritelmän soveltamisalan laajentamisen toteutettavuutta ja teknisiä seurauksia, erityisesti sisällyttämällä siihen akut, jotka toimivat voimanlähteenä muille kuin pyörillä varustetuille kulkuneuvoille. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

Komissio arvioi 1 päivään tammikuuta 2025 mennessä, mikä on paras tapa ottaa käyttöön yhdenmukaistetut standardit kevyisiin liikkumisvälineisiin suunniteltujen ladattavien akkujen sekä direktiivin 2012/19/EU soveltamisalaan kuuluviin sähkö- ja elektroniikkalaitteiden luokkiin sisältyvien ladattavien akkujen ja paristojen yleislaturista. Tässä arvioinnissa ei oteta huomioon direktiivin 2014/53/EU 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja radiolaiteluokkien latauslaitteita.

11 Suhde muihin esityksiin ja talousarvioesitykseen

11.1 Esityksen riippuvuus muista esityksistä

Ympäristöministeriössä on vuoden 2025 aikana valmistelussa tämän hallituksen esityksen lisäksi ainakin kaksi muuta jätelain muutosta koskevaa esitystä. Hankkeessa jätelain muutoksen III osa⁴¹ jätelaki on tarkoitus muuttaa kiertotalouslaiksi. Mahdollisia laajempia muutostarpeita jätelain 6 luvussa säädettyyn tuottajavastuuseen ja muun muassa eri säännösten rikkomista koskevaan seuraamussääntelyyn selvitetään ja valmistellaan osana kiertotalouslakihanketta. Tästä syystä akkuasetuksen täytäntöönpanemiseksi ehdotetaan tässä yhteydessä tehtäväksi vain akkuasetuksen edellyttämät akkuja ja paristoja koskevat muutokset.

Hankkeessa EU:n uuden jätteensirtoasetuksen täytäntöönpanemiseksi⁴² ehdotetaan muutettavaksi osittain samoja jätelain pykäläiä kuin tässä esityksessä. Hallituksen esitysluonnoksen lausuntovaiheen jälkeen arvioidaan, voidaanko tämän esityksen lakimuutokset sisällyttää jätteensirtoasetuksen täytäntöönpanon kanssa samaan esitykseen.

11.2 Suhde talousarvioesitykseen

Esityksellä ei arvioida olevan vaikutuksia talousarvioon.

---

⁴¹ [Jätelain muutoksen III osa - Kiertotalouslaki 2024-2026 - Ympäristöministeriö](#)

⁴² [EU:n jätteensirtoasetuksen kansallinen täytäntöönpano - Ympäristöministeriö](#)

12 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Esityksessä ehdotetaan annettavaksi akkuasetusta täydentävä sääntely sekä täytäntöönpantavaksi SER-direktiivin muutos. EU-tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön⁴³ mukaan kansallista sääntelyä ei saa antaa asetuksen soveltamisalalla, ellei asetus nimenomaisesti velvoita tai valtuuta täydentävään kansalliseen sääntelyyn tai muuhun päätöksentekoon. Perustuslakivaliokunta on todennut, että siltä osin kuin EU:n lainsäädäntö edellyttää kansallista sääntelyä tai mahdollistaa sen, tätä kansallista liikkumavaraa käytettäessä otetaan huomioon perus- ja ihmisoikeuksista seuraavat vaatimukset (PeVL 25/2005 vp ja PeVL 1/2018 vp). Valiokunta on tämän johdosta painottanut, että hallituksen esityksessä on erityisesti perusoikeuksien kannalta merkityksellisen sääntelyn osalta syytä tehdä selkoa kansallisen liikkumavaran alasta (PeVL 1/2018 vp, PeVL 26/2017 vp, PeVL 2/2017 vp ja PeVL 44/2016 vp).

Tässä esityksessä ehdotetut akkuasetuksen velvoitteiden rikkomista koskevat seuraamukset ovat sellaisia, että niitä on tarkasteltava perustuslain 8 §:n (rikosoikeudellinen laillisuusperiaate) kannalta. Akkuasetuksen 93 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on säädettävä asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Perustuslain 8 §:ssä säädetään rikosoikeudellisesta laillisuusperiaatteesta. Pykälän mukaan ketään ei saa pitää syyllisenä rikokseen eikä tuomita rangaistukseen sellaisen teon perusteella, jota ei tekohetkellä ole laissa säädetty rangaistavaksi. Rikoksesta ei saa tuomita ankarampaa rangaistusta kuin tekohetkellä on laissa säädetty. Rikosoikeudellinen laillisuusperiaate sisältää lain täsmällisyyteen kohdistuvan erityisen vaatimuksen. Sen mukaan kunkin rikoksen tunnusmerkistö on ilmaistava laissa riittäväällä täsmällisyydellä siten, että lain sanamuodon perusteella on ennakoitavissa, onko jokin teko tai laiminlyönti rangaistavaa (ks. PeVL 20/2018 vp., PeVL 37/2016 vp.)

Perustuslakivaliokunnan vakiintuneen käytännön mukaisesti rangaistussäännösten tulee täyttää perusoikeuden rajoittamiselle asetettavat yleiset edellytykset. Suhteellisuusvaatimus edellyttää sen arvioimista, onko kriminalisointi välttämätön sen taustalla olevan oikeushyvän suojaamiseksi ja onko rangaistusseuraamuksen ankaraus oikeassa suhteessa teon moitittavuuteen nähden (PeVL 56/2014, s.3). Rikosoikeutta tulisi sen perusoikeuksiin puuttuvan luonteen vuoksi käyttää vasta viimeisenä mahdollisena vaihtoehtona (ultima ratio -periaate). On arvioitava, onko vastaava tavoite saavutettavissa muulla perusoikeuteen vähemmän puuttuvalla tavalla kuin kriminalisoinnilla (ks. PeVL 48/2017 vp., s.7, PeVL 23/1997 vp, s. 2/II) ja onko kriminalisoinnille

---

⁴³ Tuomio 10.10.1973, Variola, 34/73; tuomio 2.2.1977, Amsterdam Bulb, 50/76.

painava yhteiskunnallinen tarve ja perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävä peruste (PeVL 9/2016 vp., s. 2, PeVL 23/1997 vp, s. 2/II).

Rangaistussäännöksille tulee olla painava yhteiskunnallinen tarve sekä perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävä peruste. Oikeushyvien suojelun periaatteen mukaisesti rangaistavaksi on perusteltua säätää vain sellainen moitittava menettely, joka loukkaa tai konkreettisesti vaarantaa oikeusjärjestyksen suojaamia oikeushyviä (ks. esimerkiksi LaVL 17/2017 vp, s. 5). Tässä yhteydessä esitettävillä rangaistussäännöksillä turvataan oikeusjärjestyksen suojaamia oikeushyviä ja useita perusoikeuksia, kuten perustuslain 7 §:ssä turvattua oikeutta elämään sekä henkilökohtaiseen vapauteen, koskemattomuuteen ja turvallisuuteen, perustuslain 15 §:ssä turvattua omaisuuden suojaa ja perustuslain 20 § :ssä jokaiselle turvattua oikeutta terveelliseen ympäristöön.

Akut ja paristot voivat sisältää ihmisen terveydelle sekä ympäristölle vaarallisia aineita. Akkuasetuksen vaatimukset liittyvät itse tuotteiden ominaisuuksiin, niihin liitettäviin asiakirjoihin tai merkintöihin, jotka liittyvät tuotteiden turvallisuuden varmistamiseen, tai talouden toimijoilta edellytettäviin toimenpiteisiin, joihin talouden toimijan on ryhdyttävä erilaisissa riskin tai vaaran ilmenemistilanteissa. Sekä tuotteiden ominaisuuksille että talouden toimijoille säädettyjen velvoitteiden noudattaminen on ensisijaisen tärkeää, jotta voidaan ehkäistä akkujen ja paristojen aiheuttamia riskejä. Velvoitteiden laiminlyönti voi aiheuttaa merkittävää haittaa tai vaaraa ihmisten terveydelle tai ympäristölle, minkä vuoksi on välttämätöntä varmistaa velvoitteiden mahdollisimman tehokas noudattaminen asettamalla niiden laiminlyönnille rikosoikeudellinen seuraamus.

Ympäristön ja terveyden suojelemisen lisäksi on tarpeen suojata akkujen ja paristojen loppukäyttäjän oikeutettua luottamusta tuotteiden vaatimustenmukaisuuteen sekä luotettavaa kaupankäyntiä ja tasapuolisia kilpailuolosuhteita. Tästä syystä myös näiden velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi on asetettava niiden laiminlyönnille rikosoikeudellinen seuraamus.

Useilla tuotesektoreilla, joilla talouden toimijoiden velvoitteita koskeva sääntely on rakenteeltaan ja sisällöltään akkuasetuksen kaltaista, on voimassa vastaavan tyyppiset rangaistussäännökset. Esimerkkejä tällaisista tuotesektorilaeista ovat laki räjähdysvaarallisissa tiloissa käytettäväksi tarkoitettujen laitteiden ja suojausjärjestelmien vaatimustenmukaisuudesta (1139/2016), hissiturvallisuuslaki (1134/2016) ja sähköturvallisuuslaki (1135/2016). Lainsäätäjä on arvioinut rangaistussääntelyä tarvittavan useilla sektoreilla, joiden sääntelyssä on kyse tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta erilaisten oikeushyvien, kuten ihmisten hengen ja terveyden tai omaisuuden suojelemiseksi. Esimerkiksi lakivaliokunta on todennut mietinnössään (LaVM 6/2018 vp, s. 5) muun muassa, että rangaistusjärjestelmän sisäinen johdonmukaisuus edellyttää, että yleisesti moitittavuudeltaan toisiinsa rinnastettavien tekojen rangaistusasteikot mahdollisimman pitkälle vastaavat toisiaan. Kriminalisointien oikeasuhtaisuus ja tarpeellisuus tulee harkita kullakin sektorilla erikseen ja sääntelyssä on käytettävä tapauskohtaista harkintaa.

Ehdotuksen mukaan jätelain 147 §:n 2 momenttiin lisättäisiin ne akkuasetuksen velvoitteet, joiden rikkomisesta tai laiminlyönnistä voitaisiin tuomita jätelain rikkomisesta sakkoon. Ehdotetuista rangaistussäännöksistä kävisi ilmi, kenen velvollisuuksien rikkomisesta on kyse sekä luonnehdittaisiin, mistä velvollisuudesta on kyse. Ehdotettavien rangaistussäännösten sanamuodon perusteella on siten ennakoitavissa, mikä teko tai laiminlyönti on rangaistavaa, eikä sääntely olisi tältä osin ongelmallinen perustuslain 8 §:n kannalta.

Lisäksi esityksessä on ehdotettu muutettavaksi jätelain 133 §:ää, jossa säädetään laiminlyöntimaksusta. Laiminlyöntimaksua olisi velvollinen maksamaan myös se, joka laiminlöisi noudattaa akkuasetuksen erikseen yksilöityjä artikloita. Perustuslakivaliokunnan käytännössä seuraamusmaksuja on pidetty lainvastaisesta teosta tai laiminlyönnistä määrättävinä sanktioluonteisina hallinnollisina seuraamuksina. Valiokunta on asiallisesti rinnastanut rangaistusluonteisen taloudellisen seuraamuksen rikosoikeudelliseen seuraamukseen (PeVL 12/2019 vp, s. 7-8, PeVL 9/2018 vp, s. 2). Perustuslakivaliokunnan käytännössä on katsottu, että vaikka perustuslain 8 §:ssä tarkoitettun rikosoikeudellisen laillisuusperiaatteen asettamat sääntelyn täsmällisyyttä koskevat vaatimukset eivät sellaisenaan kohdistu hallinnollisten seuraamusten sääntelyyn, tarkkuuden yleistä vaatimusta ei voida tällaisen sääntelyn yhteydessä sivuuttaa (esim. PeVL 9/2018 vp, s. 3, PeVL 39/2017 vp, s. 3, PeVL 2/2017 vp, s. 5, PeVL 15/2016 vp, s. 5, PeVL 10/2016 vp, s. 7 ja PeVL 57/2010 vp, s. 2/II).

Ehdotukseen sisältyy myös uusi säännös verkkoalustan tarjoajan seuraamusmaksusta. Liikenne- ja viestintävirasto voisi määrätä verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024 säädetyn seuraamusmaksun verkkoalustan tarjoajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö akkuasetuksessa tai pakkausjäteasetuksessa säädetyn velvollisuuden hankkia tuottajalta asetusten edellyttämät tiedot ennen kuin tuottaja voi käyttää verkkoalustan palveluita. Sekä akkuasetus että pakkausjäteasetus edellyttävät jäsenvaltioilta seuraamusten säätämistä asetusten velvoitteiden rikkomisesta. Verkkoalustojen tarjoajien velvoite tarkastaa tuottajien rekisteröityminen on tärkeässä roolissa sen varmistamisessa, että verkkoalustalla tuotteitaan tarjoavien yritysten tuottajavastuovelvoitteet on hoidettu. Ehdotettu seuraamusmaksu olisi oikeasuhtainen. Seuraamusmaksun enimmäismäärä olisi 6 prosenttia välityspalvelun tarjoajan liikevaihdosta silloin, kun viranomaisen katsoisi aiheelliseksi määrätä seuraamusmaksun. Seuraamusmaksu voitaisiin määrätä, kun rikkomista olisi pidettävä rikkomisen laajuus, vakavuus, toistuvuus sekä välityspalvelun toiminnan laajuus huomioon ottaen sellaisena, että viranomaisen katsoisi asetuksen rikkomisen edellyttävän seuraamusmaksun määräämistä. Tällöin myös seuraamusmaksun prosenttimäärä perustuisi verkon välityspalveluiden valvonnasta annetun lain 18 §:n perusteella kokonaisarviointiin. Seuraamusmaksun määrä perustuisi yksittäistapauksessa viranomaisen kokonaisarviointiin. Seuraamusmaksun määräämättä jättämisen edellytyksistä on säädetty lain 19 §:ssä.

Sanktioluonteisten hallinnollisten seuraamusten tulee perustuslakivaliokunnan vakiintuneen käytännön mukaan täyttää myös sanktioiden oikeasuhtaisuuteen liittyvät vaatimukset (esim.

PeVL 39/2017 vp, s. 3, PeVL 2/2017 vp, s. 5, PeVL 15/2016 vp, s. 5 ja PeVL 28/2014 vp, s. 2/II). Oikeasuhtaisuuden kannalta merkittäviä ovat paitsi säännökset sanktioiden suuruudesta myös säännökset seuraamuksen suuruuden määräytymisessä huomioon otettavista seikoista ja seuraamusmaksun määräämättä jättämisestä (PeVL 12/2019 vp, s. 7). Valiokunta on myös käytännössään edellyttänyt, että viranomaisen harkinnan sanktion määräämättä jättämisestä tulee olla sidottua harkintaa siten, että seuraamusmaksu on jätettävä määräämättä laissa säädettyjen edellytysten täytyessä (PeVL 46/2021 vp, 17 kohta viittauksineen.)

Ehdotuksen mukaisessa uudessa 127 §:ssä sekä 133 §:n muutoksessa säädettäisiin laillisuusperiaatteen edellyttämällä tavalla niistä teoista ja laiminlyönneistä, jotka olisivat mahdollisen laiminlyönti- tai seuraamusmaksun kohteena. Laiminlyönti- ja seuraamusmaksun tarkoituksena olisi varmistaa, että talouden toimijat sekä tuottajat noudattavat akkuasetuksen säännöksiä. Maksuja koskevalla sääntelyllä on yleisestävää vaikutusta. Seuraamus liitettäisiin sellaisten akkuasetuksen mukaisten velvoitteiden laiminlyöntiin, jotka koskevat esimerkiksi erilaisten merkintöjen tekemistä, asiakirjojen laatimista ja toimittamista, tietojen tarkistamisvelvollisuutta tai antamisvelvollisuutta. Ehdotettuja laiminlyönti- ja seuraamusmaksuja voidaan pitää välttämättöminä ja oikeasuhtaisina.

Edellä mainituilla perusteilla lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyksessä.

Ponsi

Koska akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annettussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2023/1542 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2024/884 sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun direktiivin 2012/19/EU muuttamisesta on säännöksiä, joita ehdotetaan täydennettäväksi lailla, annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Lakiehdotus

1.

Laki

jätelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan jätelain (646/2011) 2 §:n 5 momentti, 22 §:n 4 momentti, 47 §:n 2 momentti, 48 §:n 1 momentin 4 kohta, 49 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 52 §:n 2 momentti, 53 §, 53 a §:n 1 momentti, 54 §:n 1 momentti, 55 - 57 ja 61 §, 63 a §:n 2 momentti, 64 §:n 1 momentti, 66 a §, 101 §:n 2 momentti, 102 §:n 3 momentti, 103 §, 107 §:n 1 momentti, 117 a §, 119 §:n 1 momentti, 126 §:n 1 momentin 1 kohta, 128 §:n 1 momentin 1 kohta, 131 §:n 1 momentti ja 2 momentin 1 ja 9 kohta sekä 133 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 5 momentti laissa 1068/2024, 46 §, 47 §:n 2 momentti, 54 §:n 1 momentti, 63 a §:n 2 momentti, 64 §:n 1 momentti, 66 a § osaksi, 119 §:n 1 momentti ja 131 §:n 1 momentti laissa 714/2021, 48 §:n 1 momentin 4 kohta, 51 §:n 1 momentti, 53 a §:n 1 momentti, 55 §, 66 a § osaksi—ja 128 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1096/2022, 53 ja 61 § osaksi, 102 §:n 3 momentti, 103 § osaksi ja 117 a § osaksi laissa 410/2014, 101 §:n 2 momentti laissa 494/2022, 117 a § osaksi laissa 1518/2015 ja 126 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 757/2018, sekä

lisätään lakiin uusi 16 b ja 16 c §, 25 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 917/2021 ja 1096/2022, uusi 4 momentti, 46 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 714/2021, uusi 3 momentti, lailla 917/2021 kumotun 127 §:n tilalle uusi 127 §, 131 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 410/2014, 794/2021 ja 494/2022, uusi 10 ja 11 kohta ja 147 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 714/2021 ja 1120/2024, uusi 26 kohta, seuraavasti:

2 §

Soveltamisala

Tällä lailla täsmennetään ja täydennetään akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2023/1542, jäljempänä akkuasetus, ja sen kansallista soveltamista.

16 b §

Akkujen ja paristojen merkintöjä, ohjeita, turvallisuustietoja sekä asiakirjoja koskevat kieli-vaatimukset

Akkujen ja paristojen merkintöjen, ohjeiden, turvallisuustietojen sekä asiakirjojen on oltava suomeksi ja ruotsiksi. Markkinavalvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot voivat olla myös muulla markkinavalvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä.

22 §

Valtion viranomaiset

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja edistää valtakunnallisena viranomaisena tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä sekä akkuasetuksessa tarkoitettujen tuottajavastuuta koskevien tehtävien hoitamista.

---

25 §

Muut valvontaviranomaiset

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus valvoo tuottajavastuun valtakunnallisena viranomaisena tuottajavastuuta ja juomapakkausten palautusjärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista. Liikenne- ja viestintävirasto valvoo akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2025/40 pakkauksista ja pakkausjätteestä, asetuksen (EU) 2019/1020 ja direktiivin (EU) 2019/904 muuttamisesta sekä direktiivin 94/62/EY kumoamisesta, jäljempänä pakkausjäteasetus, 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa ja 45 artiklan 6 kohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamista verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädettyin toimivaltuuksin.

46 §

Tuottajan vastuu jätehuollosta ja sen kustannuksista

Tuottajan on järjestettävä markkinoille saattamiensa 48 §:ssä tarkoitettujen tuotteiden jätehuolto sekä vastattava siitä aiheutuvista kustannuksista, jollei jäljempänä toisin säädetä. Tuottajan velvollisuus koskee käytöstä poistettuja tuotteita, jotka luovutetaan 49, 49 a tai 56 §:ssä tarkoitettuun vastaanottoaikaan tai kuljetukseen.

Tuottajan 1 momentin mukainen velvollisuus koskee tuottajan Suomen markkinoille saattamia tuotteita ja etäkaupalla suoraan käyttäjille myymiä tuotteita sekä tuottajan markkinaosuuteen nähden kohtuulliseksi katsottavaa osuutta muista vastaavista tuotteista riippumatta tuotteiden markkinoille saattamisen ajankohdasta.

Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 56 artiklassa säädetään.

47 §

Tuottajan ensisijainen oikeus järjestää jätehuolto

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, muu toimija kuin tuottaja saa tarjota tuotteiden uudelleenkäyttöön tai sen valmisteluun liittyviä palveluita. Akkujen ja paristojen osalta muu toimija kuin tuottaja saa tarjota vain tuotteen uudelleenkäyttöön liittyviä palveluita.

---

48 §

Tuottajavastuun piiriin kuuluvat tuotteet ja tuottajat

Tuottajavastuu koskee myyntitavasta riippumatta seuraavia tuotteita ja niitä ammattimaisesti markkinoille saattavia tai etäkaupalla suoraan käyttäjille myyviä tuottajia:

---

4) paristot ja akut, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, ajoneuvoihin tai muihin tuotteisiin sisältyvät paristot ja akut, joiden tuottaja on määritelty akkuasetuksen 3 artiklassa ja 56 artiklan 2 kohdassa.

---

49 §

Käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanotto ja kuljetus

Tuottajan on järjestettävä käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanottoa paikkoja siten, että tuotteen voi maksutta ja vaivattomasti luovuttaa näin järjestettyyn vastaanottoon. Tarvittavien vastaanottoa paikkojen määrää alueittain määritettäessä otetaan huomioon niihin luovutettavien käytöstä poistettujen tuotteiden laji, laatu ja ennakoitu määrä sekä vastaanotosta ja kuljetuksesta aiheutuvat ympäristövaikutukset ja kustannukset. Määrä voi olla tuoteryhmittäin ja alueittain erilainen. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 59-61 artiklassa säädetään. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vastaanottoa paikkojen määrästä.

---

51 §

Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus

Tuottajan on tiedotettava käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanottoa paikkojen sijainnista ja aukioloajoista, niissä vastaanotettavista jätteistä sekä muista vastaanoton toimivuuden kannalta tarpeellisista asioista. Tuottajan on lisäksi tiedotettava ja neuvottava jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämistä ja uudelleenkäyttöä ja uudelleenkäytön valmistelua koskevista toimista, roskaantumisen vaikutuksista ja ehkäisemisestä sekä tarpeen mukaan käytössä olevista uudel-

leenkäytettävistä vaihtoehdoista tuotteelle. Tiedotus ja neuvonta voi olla erilaista eri tuoteryhmille. Tuottajan on tarvittaessa järjestettävä tiedottaminen ja neuvonta yhdessä kunnan ja muiden jätehuollon toimijoiden kanssa. Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus ei koske 48 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettua tuottajaa. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 74 artiklassa säädetään.

---

52 §

Toimet uudelleenkäytön edistämiseksi

Tuottajan on uudelleenkäytön edistämiseksi mahdollisuuksien mukaan huolehdittava siitä, että tuotteen haltijat ja käytöstä poistetun tuotteen jätehuoltoa järjestävät muut toimijat saavat tarvittavat tiedot tuotteen ja sen osien uudelleenkäyttömahdollisuuksista ja purkamisesta sekä vaarallisten aineiden ja osien sijainnista tuotteessa. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 14 artiklassa säädetään.

53 §

Poikkeukset eräiden tuotteiden tuottajan kustannusvastuusta

Poiketen siitä mitä 46 §:ssä säädetään, sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottaja ei vastaa:

1) niiden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen 519/2014 liitteen 1 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvien muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätehuoltokustannuksista, jotka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää elokuuta 2005, ellei laitetta korvata uudella vastaavalla tai saman käyttötarkoituksen omaavalla laitteella;

2) aurinkosähköpaneelin, joka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää elokuuta 2012, jätehuoltokustannuksista; tai

3) niiden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 2 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätehuoltokustannuksista, jotka on saatettu markkinoille ennen 15 päivää elokuuta 2018 ja jotka eivät sisälly asetuksen liitteeseen 1.

Tuottajan on otettava jätehuoltojärjestelmäänsä myös 1 momentissa tarkoitettut toimialaansa kuuluvat laitteet. Tällöin tuottaja voi periä käytöstä poistettavan laitteen viimeiseltä haltijalta kohtuullisen maksun jätehuollon järjestämisestä.

Tuottaja ja muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jakamisesta toisin riippumatta laitteen markkinoille saattamisen ajankohdasta.

53 a §

Tuottajan omavalvonta

Tuottajan on valvottava säännöllisesti ja suunnitelmallisesti tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden toteutumista sekä kehitettävä tätä koskevan tiedon luotettavuutta (*omavalvonta*). Oma-
valvonnan tueksi on tarvittaessa teetettävä säännöllinen tarkastus riippumattomalla ja ammattitaitoisella henkilöllä. Tuottajan on laadittava omavalvonnasta kirjallinen suunnitelma, joka on liitettävä 101 §:ssä tarkoitettuun hakemukseen tuottajarekisteriin hyväksymiseksi. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 58 artiklassa säädetään.

---

54 §

Tuottajan kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuus

Tuottajan on pidettävä tuotetyypeittäin kirjaa markkinoille saattamiensa tuotteiden ja vastaanottamiensa käytöstä poistettujen tuotteiden sekä niistä syntyneiden jätteiden lajista, laadusta ja määrästä samoin kuin muista niihin rinnastettavista tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi tarpeellisista seikoista. Kirjanpidossa on lisäksi eriteltävä tarvittaessa toimituskohteittain uudelleenkäyttöön, uudelleenkäytön valmisteluun, kierrätykseen, muuhun hyödyntämiseen ja loppukäsittelyyn toimitetut tuotteet ja jätteet. Kirjanpidossa on oltava vastaavat tiedot myös 48 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen ja 3 kohdassa tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osista sekä niistä syntyvistä jätteistä samoin kuin toiseen maahan viedyistä käytöstä poistetuista tuotteista ja jätteistä. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 75 artiklassa ja 76 artiklan 1-2 kohdassa säädetään.

---

55 §

Tuottajan rekisteröitymisen varmistaminen

Edellä 48 §:n 1 momentissa tarkoitettua tuottajan on toimittaessaan tuotteen sen jakelijalle ilmoitettava tälle kuulumisestaan 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin. Jakelijan ja muun yrityksen sekä julkisen hankintayksikön, joka hankkii käyttöönsä 48 §:ssä tarkoitettuja tuotteita, on varmistettava mahdollisuuksien mukaan, että sille toimitettua tuotteen tuottaja kuuluu tuottajarekisteriin. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 42 artiklan 2 kohdassa 62 artiklan 6 kohdassa säädetään.

56 §

Tuotteen jakelijan vastaanottovelvollisuus

Tuotteen jakelijan on myyntipisteessään otettava haltijalta maksutta vastaan seuraavat käytöstä poistetut tuotteet:

- 1) akut ja paristot siten kuin akkuasetuksen 62 artiklassa säädetään;
  - 1 a) kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteet, joiden ulkomitoista mikään ei ylitä 25 senttimetriä, ilman vaatimusta uuden laitteen ostosta vastaanoton edellytyksenä;
  - 2) muut kuin 1 a kohdassa tarkoitetut kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteet, joiden tilalle ostetaan uusi vastaava laite;
  - 3) moottorikäyttöisen ja muun ajoneuvon tai laitteen renkaat, jos ne lajiltaan ja määrältään vastaavat ostettavia uusia renkaita.

Edellä 1 momentin 1 a kohdassa tarkoitettua vastaanottovelvollisuutta ei kuitenkaan ole myyntipinta-alaltaan alle 1 000 neliömetrin päivittäistavara-kaupassa eikä muussakaan kaupassa, jos sen myyntipinta-ala on alle 200 neliömetriä. Tuotteen jakelija voi järjestää 1 momentin 1 a ja 2 kohdassa tarkoitetun vastaanoton myös myyntipisteen välittömässä läheisyydessä.

Tuotteen jakelijan on koottava käytöstä poistetut tuotteet kuljetuksen järjestämisen kannalta tarkoituksenmukaisiksi eriksi. Jakelija saa luovuttaa käytöstä poistetut tuotteet vain tuottajan lukuun toimivalle kuljettajalle tai käsittelijälle. Tuotteen jakelija vastaa järjestämänsä vastaanoton kustannuksista.

57 §

Tuotteen jakelijan tiedottamisvelvollisuus

Tuotteen jakelijan on myyntipisteessään ja muussa markkinoinnissaan tiedotettava mahdollisuudesta luovuttaa käytöstä poistettu tuote jakelijan vastaanottoon ja vastattava tiedotuksen kustannuksista. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 74 artiklassa säädetään.

61 §

Eräiden tuotteiden tuottajilta ja tuottajayhteisöiltä vaadittava vakuus

Sähkö- ja elektroniikkalaitteen tuottajan on asetettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi vakuus, jolla katetaan tuottajan markkinoille saattamien kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotosta, kuljetuksesta, muusta jätehuollosta ja näihin liittyvästä tiedotuksesta sekä uudelleenikäytön edistämisestä aiheutuvat kustannukset. Jäljempänä 62 §:ssä tarkoitettuun tuottajayhteisöön kuuluvan tuottajan ei tarvitse asettaa erillistä vakuutta.

Akkujen ja paristojen tuottajan tai tuottajayhteisön on asetettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi vakuus, jolla katetaan tuottajan tai tuottajayhteisöön liittyneiden tuottajien markkinoille saattamien akkujen ja paristojen vastaanotosta, kuljetuksesta, muusta jätehuollosta ja näihin liittyvästä tiedotuksesta sekä uudelleenikäytön edistämisestä aiheutuvat kustannukset.

Hyväksyttäviä vakuuksia ovat takaus, vakuutus ja pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kotipaikan omaava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos. Edellytyksenä on lisäksi, että Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus saa vakuuden käyttöönsä vaatimuksen nojalla.

Vakuuden on oltava riittävä jätehuoltotoimien hoitamiseksi ottaen huomioon toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset. Tuottajan asettaman vakuuden on katettava tuottajan edellisenä vuonna markkinoille saataville asettamien tuotteiden jätehuollosta keskimäärin aiheutuva kustannus ja tuottajayhteisön asettaman vakuuden on katettava sen vastuulle kuuluvista jätehuoltotoimista kuuden kuukauden aikana aiheutuvat keskimääräiset kustannukset. Vakuuden määrän on oltava vähintään 10 000 euroa.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus saada vakuus käyttöönsä, kun tuottaja on todettu maksukyvyttömäksi tai kun tämä on kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt jätehuollon järjestämisen tai laiminlyönyt noudattaa muita tuottajavastuuta koskevia velvoitteitaan. Ennen vakuuden realisointia valvontaviranomaisen on määrättävä 128 §:n mukaisesti toiminnanharjoittaja täyttämään velvollisuutensa ja asetettava määräyksen tehosteeksi teettämishuoka. Vakuus voidaan käyttää teettämistoimien kustannusten kattamiseksi. Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus jakaa tuottajan asettaman vakuuden perusteella saamansa määrän markkinaosuuden mukaisessa suhteessa niille 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin hyväksytyille tuottajille ja tuottajayhteisöille, jotka järjestävät vakuudenantajan markkinoille saattamien tuotteiden jätehuollon.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakuuden määrän laskemisesta ja vakuuden käyttöön ottamisesta.

63 a §

Tuottajien maksuosuudet ja niiden mukauttaminen

Maksuosuuksia määrittäessään tuottajayhteisön on mahdollisuuksien mukaan yksittäisten tuotteiden tai toisiaan vastaavien tuote- tai materiaalityyppien osalta otettava huomioon erityisesti niiden kestävyys, korjattavuus, uudelleenkäytettävyys, kierrätettävyys ja vaarallisten aineiden esiintyminen. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 57 artiklassa säädetään.

---

64 §

Tuottajarekisteriin hyväksytyyn tuottajan ja tuottajayhteisön toiminnan turvaaminen

Tuottajayhteisöllä on oltava riittävät taloudelliset voimavarat toimintansa asianmukaiseksi järjestämiseksi ja niin, että se voi vastata sille siirretyistä tuottajavastuuvelvoitteista jatkuvasti

vähintään kuuden kuukauden ajan. Tämän osoittamiseksi tuottajayhteisön on esitettävä Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle selvitys riittävästä taloudellisista järjestelyistä ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä. Selvitys ja suunnitelma on annettava vuosittain tai jos toiminta muuttuu olennaisesti, kolmen kuukauden kuluessa muutoksesta. Akkujen ja paristojen tuottajayhteisön on sisällytettävä selvitykseen viimeksi päätyneen tilikauden vahvistettu tilinpäätös ja alkaneen tilikauden talousarvio.

---

66 a §

Tuottajan tai muun toimijan valtuutettu edustaja

Suomeen sijoittautuneen toimijan, joka myy etäkaupalla suoraan käyttäjille toiseen valtioon tuottajavastuun piiriin kuuluvia tuotteita, on vastattava tuottajavastuovelvoitteidensa täyttämistä kyseisessä valtiossa. Seuraavia 48 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita etäkaupalla suoraan käyttäjille toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon myyvän toimijan on tuottajavastuovelvoitteidensa täyttämiseksi nimettävä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautunut valtuutettu edustaja:

- 1) sähkö- ja elektroniikkalaitteet;
- 2) liitteessä tarkoitettuihin kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat pakkaukset;
- 3) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat tyhjinä loppukäyttäjille myytävät juomamukit ja niiden korkit ja kannet;
- 4) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat henkilökohtaiseen hygieniaan ja kuluttajakäyttöön tarkoitettuihin kosteuspyyhkeet;
- 5) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat kuluttajakäyttöön tarkoitettuihin ilmapallot;
- 6) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat suodattimelliset tupakkatuotteet ja tupakan-suodattimet;
- 7) muovia sisältävät kalastusvälineet;
- 8) akut ja paristot.

Poiketen siitä, mitä 62 §:n 1 momentissa säädetään, toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneen tuottajan, joka myy 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita etäkaupalla suoraan käyttäjille Suomeen, on tuottajayhteisöön liittymisen sijasta nimettävä valtuutettu edustaja vastaamaan velvoitteidensa täyttämistä Suomessa. Muu toiseen valtioon sijoittautunut 48 §:ssä tarkoitettuja tuotteita myyvä etämyyjä voi tuottajayhteisöön liittymisen sijasta nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan velvoitteistaan Suomessa. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 56 artiklan 3 kohdassa säädetään.

Toiseen valtioon sijoittautunut tuottajaa vastaava toimija, joka toimittaa Suomen markkinoille tuotteita muulla kuin etäkaupalla, voi nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan Suomeen sijoittautuneen tuottajan sijasta tämän velvoitteista. Tuottajaa vastaava toimija voi valtuutetun edustajan nimeämisen sijasta tehdä vastaavassa tarkoituksessa sopimuksen hyväksytyin tuottajayhteisön kanssa. Tuottajaa vastaavan toimijan on tiedotettava velvoit-

teiden hoitamisesta tai niiden hoitamisen muuttumisesta tai peruuttamisesta tuottajille ja tuottajayhteisöille, jotka muutoin vastaisivat tuottajavastuuelvoitteista mainittujen tuotteiden osalta. Verkkokaupan alustan ylläpitäjä voi nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan alustallaan toimivan etämyyjän tuottajavastuuelvoitteista Suomessa taikka vastavassa tarkoituksessa tehdä sopimuksen hyväksytyin tuottajayhteisön kanssa. Verkkokaupan alustan ylläpitäjällä on oltava tähän kirjallinen valtuutus alustallaan toimivalta etämyyjältä.

101 §

Hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Hakemuksessa on yksilöitävä hakija ja selostettava tämän harjoittama toiminta. Hakemuksessa on oltava sen käsittelemiseksi ja toiminnan asianmukaisuuden arvioimiseksi tarpeelliset tiedot käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotosta ja siitä tiedottamisesta, uudelleenkäytöstä, hyödyntämisestä ja muusta jätehuollosta. Kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sekä akkujen ja paristojen tuottajan on lisäksi esitettävä selvitys 61 § säädetystä vakuudesta. Tuottajayhteisön ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän hakemuksessa on esitettävä tarvittavat tiedot sopimuksista, säännöistä ja muista asiakirjoista sen arvioimiseksi, täyttääkö toiminta tässä laissa säädetyt vaatimukset. Edellä 66 b §:ssä tarkoitettun valtuutetun edustajan on hakemuksessaan annettava lisäksi tiedot valtuutuksen antajasta ja tuottajista, jotka muutoin vastaisivat tuottajavastuuelvoitteista valtuutusta koskevien tuotteiden osalta. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 55 artiklassa säädetään.

---

102 §

Tuottajarekisteriin hyväksymisen edellytykset

Kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sekä akkujen ja paristojen tuottajan hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi 61 §:ssä säädetyn vakuuden asettaminen. Akkujen ja paristojen tuottajan hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi, että akkuasetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.

103 §

Päätös tuottajarekisteriin hyväksymisestä

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on ilman aiheetonta viivytystä tehtävä päätös tuottajarekisteriin hyväksymistä koskevasta hakemuksesta. Päätös tuottajayhteisön

ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän hyväksymisestä tuottajarekisteriin määrätään asian laadun mukaan olemaan voimassa toistaiseksi tai määräajan. Tuottajan hyväksymistä koskeva päätös on voimassa toistaiseksi. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 55 artiklan 8 kohdassa säädetään.

Päätöksessä voidaan antaa tarpeellisia määräyksiä 102 §:ssä säädettyjen hyväksymisen edellytysten täyttämiseksi ja muiden tässä laissa ja sen nojalla tai akkuasetuksella säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sekä toiminnan valvomiseksi. Määräyksillä voidaan myös asettaa uusille tuottajille, tuottajayhteisöille ja juomapakkausten palautusjärjestelmien ylläpitäjille toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen asteittain kiristyviä toiminnan aloitusvaihetta koskevia velvoitteita ja tavoitteita käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotolle, uudelleenkäytölle ja hyödyntämiselle sekä juomapakkausten palautusjärjestelmän toimivuudelle, kunnes valtioneuvoston asetuksella tai akkuasetuksella säädettyt velvoitteet ja tavoitteet koskevat niitä täysimääräisesti. Tällaisia määräyksiä voidaan antaa vain, jos tuottaja, tuottajayhteisö tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanottoa, kuljetusta ja käsittelyä koskevin asiaankuuluvien osapuolten kanssa tehdyin aiesopimuksin tai vastaavin asiakirjoin luotettavasti osoittaa, että toiminta saatetaan valtioneuvoston asetuksen tai akkuasetuksen edellyttämään kuntoon päätöksessä asetettavassa määräajassa.

Päätöksessä voidaan antaa tarpeelliset määräykset 61 §:ssä tarkoitettua vakuudesta ja sen asettamisesta. Päätöksessä voidaan määrätä, että tuottajan tai tuottajayhteisön on arvioitava vakuuden riittävyyttä säännöllisesti ja annettava selvitys vakuuden riittävyydestä Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vuosittain tai toiminnan muuttuessa olennaisesti kolmen kuukauden kuluessa muutoksesta. Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tarvittaessa ryhdyttävä toimiin vakuuden määrän tarkistamiseksi. Vakuuden on oltava voimassa yhtäjaksoisesti tai määrävällein uusittuna vähintään kuusi kuukautta, kunnes tuottajan tai tuottajayhteisön merkitseminen tuottajarekisteriin on päättynyt. Jos vakuuden voimassaoloa jatketaan, uusiminen on tehtävä ennen vakuuden voimassaolon päättymistä. Vakuus on asetettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi ennen kuin tuottaja tai tuottajayhteisö voidaan rekisteröidä tuottajarekisteriin.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on merkittävä hakemuksen ja päätöksen olennaiset tiedot tuottajarekisteriin.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä päätöksen sisällöstä.

107 §

Tuottajarekisteriin hyväksymisen peruuttaminen ja raukeaminen

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi peruuttaa tuottajarekisteriin hyväksymisen, jos tuottaja, tuottajayhteisö tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta toistuvasti laiminlyö tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten tai akkuasetuksen 55 artiklan tai 58 artiklan mukaisen tuottajavastuuseen perustuvan velvollisuuden järjestää käytöstä

poistetun tuotteen vastaanotto, uudelleenkäyttö, hyödyntäminen ja muu jätehuolto tai jos jotakin muuta 102 §:ssä säädettyä hyväksymisen edellytystä ei viranomaisen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta saada täytettyä.

---

117 a §

Käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita sekä akkuja ja paristoja koskevat erityissäännökset

Jos käytetty sähkö- ja elektroniikkalaite aiotaan siirtää toiseen maahan tuotteena eikä jätteenä, laitteen haltijan on osoitettava luokituksen oikeellisuus laitteen myyntiä tai omistusoikeuden siirtoa koskevalla laskulla tai sopimuksella, toimintakunnon testaustodistuksella, rahtikirjalla tai laitteen kuntoa tai laatua koskevalla muulla vastaavalla todisteella, selvityksellä tai asiakirjalla sekä esittämällä näyttö siitä, että laite on asianmukaisesti suojattu siirron aikaisilta vahingoilta. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä käytetyn sähkö- ja elektroniikkalaitteen luokittelemiseksi tuotteeksi tarpeellisista todisteista, testausmenetelmistä, testaustuloksista, selvityksistä ja muista tiedoista sekä laitteen vahingoilta suojaamiseksi tarpeellisista riittävästä toimista. Vaadittavat tiedot ja toimet voivat olla laitetyypeittäin, käyttäjäryhmittäin tai käyttökohteittain erilaisia.

Jos käytetyn sähkö- ja elektroniikkalaitteen luokittelusta tuotteeksi ei voida osoittaa 1 momentin mukaista näyttöä, laitetta on pidettävä jätteenä ja sen siirtoa toiseen maahan jätteesiirtoasetuksessa tarkoitettuna laittomana siirtona.

Tarpeellisen näytön osoittamisesta siitä, että käytetty sähkö- ja elektroniikkalaite ei ole jätettä, säädetään lisäksi jätteesiirtoasetuksen 50 artiklan 4 a–4 d kohdassa.

Käytettyjen akkujen ja paristojen kansainvälisessä siirrossa noudatetaan, mitä akkuasetuksen 72 ja 73 artiklassa ja sen nojalla säädetään.

119 §

Kirjanpitoon sisällytettävät tiedot ja niiden käsittely

Edellä 118 §:n 1 momentissa tarkoitettuun kirjanpitoon on toiminnan luonteen mukaan sisällytettävä tiedot syntyneen, kerätyn, kuljetetun, välitetyn tai käsitellyn jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä ja toimituspaikasta sekä jätteen kuljetuksesta ja käsittelystä. Kirjanpitoon on sisällytettävä myös tiedot mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettussa toiminnassa syntyneen jätteen määrästä suhteessa liikevaihdolla, työntekijöiden määrällä tai muulla vastaavalla tavalla ilmaistuun toiminnan laajuuteen (*ominaisjättemäärä*). Mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettua toiminnan kirjanpitoon on sisällytettävä tiedot jätteen valmistelussa uudelleenkäyttöön, kierrätykseen tai muussa hyödyntämisessä syntyvien tuotteiden ja materiaalien määrästä ja käyttötarkoituksesta tuote- ja materiaalityypittain eriteltyinä. Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi akkuasetuksen 65 artiklan 2 kohtaa, 75 artiklaa ja 76 artiklan 1–2 kohtaa.

---

126 §

Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Valvontaviranomainen voi:

1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä taikka jätteen siirtoasetusta, elohopea-asetusta taikka akkuasetusta tai sen nojalla annettua säännöstä, jatkamasta tai toistamasta säännösten vastaista menettelyä tai määrätä asianomaisen täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa;

---

127 §

Verkkoalustan tarjoajan seuraamusmaksu

Liikenne- ja viestintävirasto voi määrätä verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädetyn seuraamusmaksun verkkoalustan tarjoajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa tai pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdissa säädetyn velvollisuuden hankkia tuottajalta mainituissa kohdissa edellytetyt tiedot ennen kuin tuottaja voi käyttää verkkoalustan palveluita.

128 §

Tuottajavastuuta koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Jos 6 luvussa tarkoitettu tuottaja tai tuottajayhteisö taikka 68 §:ssä tarkoitettu juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä ei ole järjestänyt 46 §:n 1 momentissa säädettyyn tuottajavastuuseen perustuvaa uudelleenkäyttöä, kierrätystä, muuta hyödyntämistä tai muuta jätehuoltoa tai jos se ei ole noudattanut 48 e §:ssä tarkoitetun päätöksen mukaista korvausten maksuvelvollisuutta tai 48 f §:ssä säädettyä velvollisuutta tehdä koostumus selvitys tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisesti, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi sen lisäksi, mitä 126 §:ssä säädetään:

1) velvoittaa tuottajan, tuottajayhteisön tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän saattamaan toimintansa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten sekä akkuasetuksen tai sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiseksi sekä osoittamaan muutokset tehdyiksi;

---

131 §

Laiminlyöntimaksu

Edellä 6 luvussa tarkoitettu tuottaja on velvollinen maksamaan laiminlyöntimaksua, jos tämä laiminlyö 62 §:ssä tarkoitetun velvollisuuden liittyä tuottajayhteisöön, 101 §:ssä säädetyn velvollisuuden tehdä hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tai akkuasetuksen artiklan 55 kohdan 2 mukaisen rekisteröitymisen. Tuottajayhteisö on velvollinen maksamaan laiminlyöntimaksua, jos se laiminlyö 101 §:ssä säädetyn velvollisuuden tehdä hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.

Laiminlyöntimaksua on velvollinen maksamaan myös:

1) tuottaja tai tuottajayhteisö, joka laiminlyö 54 §:ssä säädetyn velvollisuuden pitää kirjaa ja toimittaa tiivistelmä kirjanpitoa koskevista tiedoista tai akkuasetuksen 75 artiklan 1-2 kohdassa säädettyä tietojen ilmoittamisvelvollisuutta toimivaltaiselle viranomaiselle;

9) jätteen siirtoa koskevan ilmoituksen tekijä, joka laiminlyö jätteensiirtoasetuksen 6 artiklan mukaisen vakuuden asettamisen ennen jätteen siirtoa;

10) se, joka laiminlyö noudattaa 16 b §:ssä säädetyn akkujen ja paristojen merkintöjä, ohjeita, turvallisuustietoja sekä asiakirjoja koskevia kielivaatimuksia;

11) se, joka laiminlyö noudattaa akkuasetuksen 13 artiklan 1-6 tai 9 kohdassa säädettyjen akkujen ja paristojen merkintöjä koskevia vaatimuksia, 18 artiklan 1-2 kohdassa säädettyjä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatimista koskevia vaatimuksia, 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä jakelijan tarkistamisvelvollisuutta, 62 artiklan 1-5 kohdassa säädettyä jakelijan vastaanottovelvollisuutta, 65 artiklassa säädettyä käsittelylaitosten toiminnanharjoittajan luovutusvelvollisuutta ja tietojen kirjaamisvelvollisuutta, 74 artiklan 1-4 kohdassa säädettyjä akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisyä ja jätehuoltoa koskevien tietojen antamista koskevia vaatimuksia, 75 artiklan 1- 6 kohdassa muille kuin tuottajille tai tuottajayhteisöille säädettyjä raportointitietojen toimittamista koskevia vaatimuksia tai 77 artiklan 1-4 kohdassa säädettyjä akkupassia koskevia vaatimuksia.

133 §

Laiminlyöntimaksun määrääminen

Laiminlyöntimaksun määrää valvontaviranomainen. Ennen maksun määräämistä 131 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 1–3 sekä 10–11 kohdissa tarkoitetusta laiminlyönnistä valvontaviranomaisen on kehotettava kirjallisesti laiminlyöjää maksun määräämisen uhalla korjaamaan laiminlyöntinsä määräaikaan mennessä. Laiminlyönnin korjaamiselle on kehotuksessa varattava vähintään 30 päivän määräaika. Maksu voidaan määrätä 60 päivän kuluessa kehotuksessa asetetun määräajan päättymisestä, jos laiminlyöjä ei ole korjannut laiminlyöntiään. Ennen maksun

määräämistä 131 §:n 2 momentin 4–9 kohdissa tarkoitetusta laiminlyönnistä valvontaviranomaisen on ensin huomautettava laiminlyöjää kirjallisesti ja kehotettava tätä samalla maksun uhalla olemaan toistamatta laiminlyöntiä. Maksu voidaan määrätä, jos toiminnanharjoittaja toistaa laiminlyönnin seuraavan kahden vuoden aikana huomautuksen antamisesta tai edellisen maksun määräämisestä. Maksu voidaan määrätä 60 päivän aikana laiminlyönnin toteamisesta.

147 §

Rangaistussäännökset

Joka muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla tahallaan tai huolimattomuudesta

---

26) rikkoo akkuasetuksen 5 artiklassa säädettyä kieltoa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön paristoja ja akkuja, jotka ovat 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjen kestävyys-, turvallisuus-, merkintä- ja tietovaatimusten tai 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn aineita koskevan rajoituksen vastaisia, 20 artiklan 1-2 kohdassa säädettyjä CE-merkinnän kiinnittämistä koskevia vaatimuksia, 38 artiklan 1-3 kohdassa säädettyä valmistajan velvollisuutta varmistaa, että akku tai paristo on suunniteltu, valmistettu ja merkitty akkuasetuksen vaatimuksia noudattaen ja sisältää akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat tai 9 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin, 41 artiklan 1-2 kohdassa säädettyä maahantuojan velvollisuutta varmistaa, että markkinoille saatetaan ainoastaan akkuasetuksen vaatimukset täyttäviä akkuja, joissa on akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat ja merkinnät tai 6 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin, 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä jakelijan velvollisuutta varmistaa, että markkinoille saatetaan ainoastaan akkuasetuksen vaatimukset täyttäviä akkuja ja paristoja, joissa on akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat ja merkinnät tai 5 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin tai 70 artiklan 1 kohdassa säädettyä kieltoa loppukäsitellä tai energiahyödyntää kerättyjä jäteakkuja ja -paristoja,

on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *jätelain* rikkomisesta sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

2.

Laki

ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ympäristönsuojelulakiin (527/2014) uusi 221 g § seuraavasti:

221 g §

Akkuja ja paristoja koskevat erityissäännökset

Tämän lain mukaista lupa- tai ilmoitusasiaa käsiteltäessä on noudatettava, mitä akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1542 65 artiklassa, 70 artiklan 1-3 kohdassa, 71 artiklan 1–3 kohdassa ja 75 artiklan 5 kohdassa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20.

3.

Laki

sähköturvallisuuslain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään sähköturvallisuuslain (1135/2016) 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 250/2022, uusi
10 momentti seuraavasti:

5 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Akuista ja paristoista säädetään akuista ja paristoista ja jätteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2023/1542.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Helsingissä päivänä kuuta 20

Allekirjoitukset

1.

Laki

jätelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan jätelain (646/2011) 2 §:n 5 momentti, 22 §:n 4 momentti, 47 §:n 2 momentti, 48 §:n 1 momentin 4 kohta, 49 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 momentti, 52 §:n 2 momentti, 53 §, 53 a §:n 1 momentti, 54 §:n 1 momentti, 55 - 57 ja 61 §, 63 a §:n 2 momentti, 64 §:n 1 momentti, 66 a §, 101 §:n 2 momentti, 102 §:n 3 momentti, 103 §, 107 §:n 1 momentti, 117 a §, 119 §:n 1 momentti, 126 §:n 1 momentin 1 kohta, 128 §:n 1 momentin 1 kohta, 131 §:n 1 momentti ja 2 momentin 1 ja 9 kohta sekä 133 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 5 momentti laissa 1068/2024, 46 §, 47 §:n 2 momentti, 54 §:n 1 momentti, 63 a §:n 2 momentti, 64 §:n 1 momentti, 66 a § osaksi, 119 §:n 1 momentti ja 131 §:n 1 momentti laissa 714/2021, 48 §:n 1 momentin 4 kohta, 51 §:n 1 momentti, 53 a §:n 1 momentti, 55 §, 66 a § osaksi—ja 128 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 1096/2022, 53 ja 61 § osaksi, 102 §:n 3 momentti, 103 § osaksi ja 117 a § osaksi laissa 410/2014, 101 §:n 2 momentti laissa 494/2022, 117 a § osaksi laissa 1518/2015 ja 126 §:n 1 momentin 1 kohta laissa 757/2018, sekä

lisätään lakiin uusi 16 b ja 16 c §, 25 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 917/2021 ja 1096/2022, uusi 4 momentti, 46 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 714/2021, uusi 3 momentti, lailla 917/2021 kumotun 127 §:n tilalle uusi 127 §, 131 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 410/2014, 794/2021 ja 494/2022, uusi 10 ja 11 kohta ja 147 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on laeissa 714/2021 ja 1120/2024, uusi 26 kohta,

seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

2 §

2 §

Soveltamisala

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään lisäksi akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1542, jäljempänä *akkuasetus*, soveltamisalaan kuuluvien akkujen ja paristojen markkinavalvontaviranomaisesta sekä vaatimustenmukaisuuksien arviointilaitosten hyväksymisestä ja nimeämisestä ilmoitetuiksi laitoksiksi.

Tällä lailla täsmennetään ja täydennetään akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston *asetusta* (EU) 2023/1542, jäljempänä *akkuasetus*, *ja sen kansallista soveltamista.*

16 b §

Akkujen ja paristojen merkintöjä, ohjeita, turvallisuustietoja sekä asiakirjoja koskevat kielivaatimukset

Akkujen ja paristojen merkintöjen, ohjeiden, turvallisuustietojen sekä asiakirjojen on oltava suomeksi ja ruotsiksi. Markkinavalvontaviranomaiselle toimitettavat tiedot voivat olla myös muulla markkinavalvontaviranomaisen hyväksymällä kielellä.

22 §

22 §

Valtion viranomaiset

Valtion viranomaiset

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja edistää valtakunnallisena

---

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ohjaa ja edistää valtakunnallisena

Voimassa oleva laki

viranomaisena tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettujen tuottajavastuuta koskevien tehtävien hoitamista.

25 §

Muut valvontaviranomaiset

Ehdotus

viranomaisena tässä laissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä *sekä akkuasetuksessa* tarkoitettujen tuottajavastuuta koskevien tehtävien hoitamista.

25 §

Muut valvontaviranomaiset

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus valvoo tuottajavastuun valtakunnallisena viranomaisena tuottajavastuuta ja juomapakkausten palautusjärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista. Liikenne- ja viestintävirasto valvoo akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2025/40 pakkauksista ja pakkausjätteestä, asetuksen (EU) 2019/1020 ja direktiivin (EU) 2019/904 muuttamisesta sekä direktiivin 94/62/EY kumoamisesta, jäljempänä pakkausjäteasetus, 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa ja 45 artiklan 6 kohdassa säädettyjen velvoitteiden noudattamista verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädetyin toimivaltuuksin.

46 §

Tuottajan vastuu jätehuollosta ja sen kustannuksista

Tuottajan on järjestettävä markkinoille saatamiensa 48 §:ssä tarkoitettujen tuotteiden jätehuolto sekä vastattava siitä aiheutuvista kustannuksista, jollei jäljempänä toisin säädetä.

46 §

Tuottajan vastuu jätehuollosta ja sen kustannuksista

Tuottajan on järjestettävä markkinoille saatamiensa 48 §:ssä tarkoitettujen tuotteiden jätehuolto sekä vastattava siitä aiheutuvista kustannuksista, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Voimassa oleva laki

Tuottajan velvollisuus koskee käytöstä poistettuja tuotteita, jotka luovutetaan 49, 49 a tai 56 §:ssä tarkoitettuun vastaanottoaikaan tai kuljetukseen.

Tuottajan 1 momentin mukainen velvollisuus koskee tuottajan Suomen markkinoille saattamia tuotteita ja etäkaupalla suoraan käyttäjille myymiä tuotteita sekä tuottajan markkinaosuuteen nähden kohtuulliseksi katsottavaa osuutta muista vastaavista tuotteista riippumatta tuotteiden markkinoille saattamisen ajankohdasta.

47 §

Tuottajan ensisijainen oikeus järjestää jätehuolto

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, muu toimija kuin tuottaja saa tarjota tuotteiden uudelleenkäyttöön tai sen valmisteluun liittyviä palveluita.

48 §

Tuottajavastuun piiriin kuuluvat tuotteet ja tuottajat

Ehdotus

Tuottajan velvollisuus koskee käytöstä poistettuja tuotteita, jotka luovutetaan 49, 49 a tai 56 §:ssä tarkoitettuun vastaanottoaikaan tai kuljetukseen.

Tuottajan 1 momentin mukainen velvollisuus koskee tuottajan Suomen markkinoille saattamia tuotteita ja etäkaupalla suoraan käyttäjille myymiä tuotteita sekä tuottajan markkinaosuuteen nähden kohtuulliseksi katsottavaa osuutta muista vastaavista tuotteista riippumatta tuotteiden markkinoille saattamisen ajankohdasta.

Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 56 artiklassa säädetään.

47 §

Tuottajan ensisijainen oikeus järjestää jätehuolto

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, muu toimija kuin tuottaja saa tarjota tuotteiden uudelleenkäyttöön tai sen valmisteluun liittyviä palveluita. *Akkujen ja paristojen osalta muu toimija kuin tuottaja saa tarjota vain tuotteen uudelleenkäyttöön liittyviä palveluita.*

48 §

Tuottajavastuun piiriin kuuluvat tuotteet ja tuottajat

Voimassa oleva laki

Tuottajavastuu koskee myyntitavasta riippumatta seuraavia tuotteita ja niitä ammattimaisesti markkinoille saattavia tai etäkaupalla suoraan käyttäjille myyviä tuottajia:

4) paristot ja akut, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, ajoneuvoihin tai muihin tuotteisiin sisältyvät paristot ja akut, joiden tuottajana pidetään pariston tai akun markkinoille saattajaa;

49 §

Käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanotto ja kuljetus

Tuottajan on järjestettävä käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanottopaikkoja siten, että tuotteen voi maksutta ja vaivattomasti luovuttaa näin järjestettyyn vastaanottoon. Tarvittavien vastaanottopaikkojen määrää alueittain määritettäessä otetaan huomioon niihin luovutettavien käytöstä poistettujen tuotteiden laji, laatu ja ennakoitu määrä sekä vastaanotosta ja kuljetuksesta aiheutuvat ympäristövaikutukset ja kustannukset. Määrä voi olla tuoteryhmittäin ja alueittain erilainen. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vastaanottopaikkojen määrästä.

Ehdotus

Tuottajavastuu koskee myyntitavasta riippumatta seuraavia tuotteita ja niitä ammattimaisesti markkinoille saattavia tai etäkaupalla suoraan käyttäjille myyviä tuottajia:

4) paristot ja akut, mukaan lukien sähkö- ja elektroniikkalaitteisiin, ajoneuvoihin tai muihin tuotteisiin sisältyvät paristot ja akut, joiden tuottaja on määriteltävä akkuasetuksen 3 artiklassa ja 56 artiklan 2 kohdassa.

49 §

Käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanotto ja kuljetus

Tuottajan on järjestettävä käytöstä poistettavien tuotteiden vastaanottopaikkoja siten, että tuotteen voi maksutta ja vaivattomasti luovuttaa näin järjestettyyn vastaanottoon. Tarvittavien vastaanottopaikkojen määrää alueittain määritettäessä otetaan huomioon niihin luovutettavien käytöstä poistettujen tuotteiden laji, laatu ja ennakoitu määrä sekä vastaanotosta ja kuljetuksesta aiheutuvat ympäristövaikutukset ja kustannukset. Määrä voi olla tuoteryhmittäin ja alueittain erilainen. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 59-61 artiklassa säädetään.* Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vastaanottopaikkojen määrästä.

Voimassa oleva laki

51 §

Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus

Tuottajan on tiedotettava käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanottoaikkojen sijainnista ja aukioloajoista, niissä vastaanotettavista jätteistä sekä muista vastaanoton toimivuuden kannalta tarpeellisista asioista. Tuottajan on lisäksi tiedotettava ja neuvottava jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämistä ja uudelleenkäyttöä ja uudelleenkäytön valmistelua koskevista toimista, roskaantumisen vaikutuksista ja ehkäisemisestä sekä tarpeen mukaan käytössä olevista uudelleenkäytettävistä vaihtoehdoista tuotteelle. Tiedotus ja neuvonta voi olla erilaista eri tuoteryhmille. Tuottajan on tarvittaessa järjestettävä tiedottaminen ja neuvonta yhdessä kunnan ja muiden jätehuollon toimijoiden kanssa. Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus ei koske 48 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettua tuottajaa.

52 §

Toimet uudelleenkäytön edistämiseksi

Tuottajan on uudelleenkäytön edistämiseksi mahdollisuuksien mukaan huolehdittava siitä, että tuotteen haltijat ja käytöstä poistetun tuotteen jätehuoltoa järjestävät muut toimijat saavat tarvittavat tiedot tuotteen ja sen osien uu-

Ehdotus

51 §

Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus

Tuottajan on tiedotettava käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanottoaikkojen sijainnista ja aukioloajoista, niissä vastaanotettavista jätteistä sekä muista vastaanoton toimivuuden kannalta tarpeellisista asioista. Tuottajan on lisäksi tiedotettava ja neuvottava jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämistä ja uudelleenkäyttöä ja uudelleenkäytön valmistelua koskevista toimista, roskaantumisen vaikutuksista ja ehkäisemisestä sekä tarpeen mukaan käytössä olevista uudelleenkäytettävistä vaihtoehdoista tuotteelle. Tiedotus ja neuvonta voi olla erilaista eri tuoteryhmille. Tuottajan on tarvittaessa järjestettävä tiedottaminen ja neuvonta yhdessä kunnan ja muiden jätehuollon toimijoiden kanssa. Tuottajan tiedotus- ja neuvontavelvollisuus ei koske 48 §:n 1 momentin 10 kohdassa tarkoitettua tuottajaa. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 74 artiklassa säädetään.*

52 §

Toimet uudelleenkäytön edistämiseksi

Tuottajan on uudelleenkäytön edistämiseksi mahdollisuuksien mukaan huolehdittava siitä, että tuotteen haltijat ja käytöstä poistetun tuotteen jätehuoltoa järjestävät muut toimijat saavat tarvittavat tiedot tuotteen ja sen osien uu-

Voimassa oleva laki

delleenkäyttömahdollisuuksista ja purkamisesta sekä vaarallisten aineiden ja osien sijainnista tuotteessa.

53 §

*Poikkeukset eräiden **muualla kuin kotitaloudessa käytettävien** tuotteiden tuottajan kustannusvastuusta*

Tuottaja vastaa ennen 14 päivää elokuuta 2005 markkinoille saatetun muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen jätehuollon kustannuksista vain, jos käytöstä poistettava laite korvataan vastaavalla tai samaan tarkoitukseen käytettävällä uudella laitteella. Muussa tapauksessa laitteen haltija vastaa ennen mainittua päivää markkinoille saatetun laitteen jätehuollon kustannuksista. Tuottaja ja laitteen haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jakamisesta toisin riippumatta laitteen markkinoille saattamisen ajankohdasta.

Teollisuusparistojen ja -akkujen sekä muuhun kuin yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvoparistojen ja -akkujen tuottaja ja tällaisen pariston tai akun haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jaosta toisin kuin 46 §:n 1 momentissa säädetään.

Ehdotus

delleenkäyttömahdollisuuksista ja purkamisesta sekä vaarallisten aineiden ja osien sijainnista tuotteessa. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 14 artiklassa säädetään.*

53 §

Poikkeukset eräiden tuotteiden tuottajan kustannusvastuusta

Poiketen siitä mitä 46 §:ssä säädetään, sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottaja ei vastaa:

1) niiden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen 519/2014 liitteen 1 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvien muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätehuoltokustannuksista, jotka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää elokuuta 2005, ellei laitetta korvata uudella vastaavalla tai saman käyttötarkoituksen omaavalla laitteella;

2) aurinkosähköpaneelin, joka on saatettu markkinoille ennen 13 päivää elokuuta 2012, jätehuoltokustannuksista; tai

3) niiden sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteen 2 mukaisiin laiteluokkiin kuuluvien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden jätehuoltokustannuksista, jotka on saatettu markkinoille ennen 15 päivää elokuuta 2018 ja jotka eivät sisälly asetuksen liitteeseen 1.

Tuottajan on otettava jätehuoltojärjestelmänsä myös 1 momentissa tarkoitettuihin toimialaansa kuuluvat laitteet. Tällöin tuottaja voi

Voimassa oleva laki

Ehdotus

53 a §

Tuottajan omavalvonta

Tuottajan on valvottava säännöllisesti ja suunnitelmallisesti tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden toteutumista sekä kehitettävä tätä koskevan tiedon luotettavuutta (*omavalvonta*). Omavalvonnan tueksi on tarvittaessa teetettävä säännöllinen tarkastus riippumattomalla ja ammattitaitoisella henkilöllä. Tuottajan on laadittava omavalvonnasta kirjallinen suunnitelma, joka on liitettävä 101 §:ssä tarkoitettuun hakemukseen tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.

54 §

Tuottajan kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuus

Tuottajan on pidettävä tuotetyypeittäin kirjaa markkinoille saattamiensa tuotteiden ja vastaanottamiensa käytöstä poistettujen tuotteiden sekä niistä syntyneiden jätteiden lajista, laadusta ja määrästä samoin kuin muista niihin rinnastettavista tämän lain ja sen nojalla

periä käytöstä poistettavan laitteen viimeiseltä haltijalta kohtuullisen maksun jätehuollon järjestämisestä.

Tuottaja ja muun kuin kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteen haltija voivat sopia jätehuollon kustannusten jakamisesta toisin riippumatta laitteen markkinoille saattamisen ajankohdasta.

53 a §

Tuottajan omavalvonta

Tuottajan on valvottava säännöllisesti ja suunnitelmallisesti tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden toteutumista sekä kehitettävä tätä koskevan tiedon luotettavuutta (*omavalvonta*). Omavalvonnan tueksi on tarvittaessa teetettävä säännöllinen tarkastus riippumattomalla ja ammattitaitoisella henkilöllä. Tuottajan on laadittava omavalvonnasta kirjallinen suunnitelma, joka on liitettävä 101 §:ssä tarkoitettuun hakemukseen tuottajarekisteriin hyväksymiseksi. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 58 artiklassa säädetään.*

54 §

Tuottajan kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuus

Tuottajan on pidettävä tuotetyypeittäin kirjaa markkinoille saattamiensa tuotteiden ja vastaanottamiensa käytöstä poistettujen tuotteiden sekä niistä syntyneiden jätteiden lajista, laadusta ja määrästä samoin kuin muista niihin rinnastettavista tämän lain ja sen nojalla

Voimassa oleva laki

annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi tarpeellisista seikoista. Kirjanpidossa on lisäksi eriteltävä tarvittaessa toimituskohteittain uudelleenkäyttöön, uudelleenkäytön valmisteluun, kierrätykseen, muuhun hyödyntämiseen ja loppukäsittelyyn toimitetut tuotteet ja jätteet. Kirjanpidossa on oltava vastavat tiedot myös 48 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen ja 3 kohdassa tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osista sekä niistä syntyvistä jätteistä samoin kuin toiseen maahan viedyistä käytöstä poistetuista tuotteista ja jätteistä.

---

55 §

Tuottajan rekisteröitymisen varmistaminen

Edellä 48 §:n 1 momentissa tarkoitettun tuottajan on toimittaessaan tuotteen sen jakelijalle ilmoitettava tälle kuulumisestaan 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin. Jakelijan ja muun yrityksen sekä julkisen hankintayksikön, joka hankkii käyttöönsä 48 §:ssä tarkoitettuja tuotteita, on varmistettava mahdollisuuksien mukaan, että sille toimitetun tuotteen tuottaja kuuluu tuottajarekisteriin.

Ehdotus

annettujen säännösten noudattamisen valvomiseksi tarpeellisista seikoista. Kirjanpidossa on lisäksi eriteltävä tarvittaessa toimituskohteittain uudelleenkäyttöön, uudelleenkäytön valmisteluun, kierrätykseen, muuhun hyödyntämiseen ja loppukäsittelyyn toimitetut tuotteet ja jätteet. Kirjanpidossa on oltava vastavat tiedot myös 48 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen ja 3 kohdassa tarkoitettujen sähkö- ja elektroniikkalaitteiden osista sekä niistä syntyvistä jätteistä samoin kuin toiseen maahan viedyistä käytöstä poistetuista tuotteista ja jätteistä. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 75 artiklassa ja 76 artiklan 1-2 kohdassa säädetään.*

---

55 §

Tuottajan rekisteröitymisen varmistaminen

Edellä 48 §:n 1 momentissa tarkoitettun tuottajan on toimittaessaan tuotteen sen jakelijalle ilmoitettava tälle kuulumisestaan 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin. Jakelijan ja muun yrityksen sekä julkisen hankintayksikön, joka hankkii käyttöönsä 48 §:ssä tarkoitettuja tuotteita, on varmistettava mahdollisuuksien mukaan, että sille toimitetun tuotteen tuottaja kuuluu tuottajarekisteriin. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 42 artiklan 2 kohdassa 62 artiklan 6 kohdassa säädetään.*

56 §

56 §

Tuotteen jakelijan vastaanottovelvollisuus

Tuotteen jakelijan vastaanottovelvollisuus

Tuotteen jakelijan on myyntipisteessään otettava haltijalta maksutta vastaan seuraavat käytöstä poistetut tuotteet:

Tuotteen jakelijan on myyntipisteessään otettava haltijalta maksutta vastaan seuraavat käytöstä poistetut tuotteet:

1) kannettavat paristot ja akut ilman vaatimusta uuden tuotteen ostosta vastaanoton edellytyksenä;

1) *akut ja paristot siten kuin akkuasetuksen 62 artiklassa säädetään;*

1 a) kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteet, joiden ulkomitoista mikään ei ylitä 25 senttimetriä, ilman vaatimusta uuden laitteen ostosta vastaanoton edellytyksenä;

1 a) kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteet, joiden ulkomitoista mikään ei ylitä 25 senttimetriä, ilman vaatimusta uuden laitteen ostosta vastaanoton edellytyksenä;

2) muut kuin 1 a kohdassa tarkoitetut kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteet, joiden tilalle ostetaan uusi vastaava laite;

2) muut kuin 1 a kohdassa tarkoitetut kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteet, joiden tilalle ostetaan uusi vastaava laite;

3) moottorikäyttöisen ja muun ajoneuvon tai laitteen renkaat, jos ne lajiltaan ja määrältään vastaavat ostettavia uusia renkaita.

3) moottorikäyttöisen ja muun ajoneuvon tai laitteen renkaat, jos ne lajiltaan ja määrältään vastaavat ostettavia uusia renkaita.

Edellä 1 momentin 1 a kohdassa tarkoitettua vastaanottovelvollisuutta ei kuitenkaan ole myyntipinta-alaltaan alle 1 000 neliömetrin päivittäistavarakaupassa eikä muussakaan kaupassa, jos sen myyntipinta-ala on alle 200 neliömetriä. Tuotteen jakelija voi järjestää 1 momentin 1 a ja 2 kohdassa tarkoitetun vastaanoton myös myyntipisteen välittömässä läheisyydessä.

Edellä 1 momentin 1 a kohdassa tarkoitettua vastaanottovelvollisuutta ei kuitenkaan ole myyntipinta-alaltaan alle 1 000 neliömetrin päivittäistavarakaupassa eikä muussakaan kaupassa, jos sen myyntipinta-ala on alle 200 neliömetriä. Tuotteen jakelija voi järjestää 1 momentin 1 a ja 2 kohdassa tarkoitetun vastaanoton myös myyntipisteen välittömässä läheisyydessä.

Jos yksityiskäyttöön tarkoitettujen ajoneuvojen ajoneuvoparistojen ja -akkujen jakelija ottaa vastaan vastaavia käytöstä poistettuja paristoja ja akkuja, ne on otettava vastaan maksutta ilman vaatimusta uuden tuotteen ostosta.

kumotaan 3 mom.

Tuotteen jakelijan on koottava käytöstä poistetut tuotteet kuljetuksen järjestämisen

Tuotteen jakelijan on koottava käytöstä poistetut tuotteet kuljetuksen järjestämisen

Voimassa oleva laki

kannalta tarkoituksenmukaisiksi eriksi. Jakelija saa luovuttaa käytöstä poistetut tuotteet vain tuottajan lukuun toimivalle kuljettajalle tai käsittelijälle. Tuotteen jakelija vastaa järjestämänsä vastaanoton kustannuksista.

57 §

Tuotteen jakelijan tiedottamisvelvollisuus

Tuotteen jakelijan on myyntipisteessään ja muussa markkinoinnissaan tiedotettava mahdollisuudesta luovuttaa käytöstä poistettu tuote jakelijan vastaanottoon ja vastattava tiedotuksen kustannuksista.

61 §

Sähkö- ja elektroniikkalaitteen tuottajalta vaadittava vakuus

Sähkö- ja elektroniikkalaitteen tuottajan on asetettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi vakuus, jolla katetaan tuottajan markkinoille saattamien kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotosta, kuljetuksesta, muusta jätehuollosta ja näihin liittyvästä tiedotuksesta sekä uudelleenkäytön edistämisestä aiheutuvat kustannukset. Jäljempänä 62 §:ssä tarkoitettuun tuottajayhteisöön kuuluvan tuottajan ei tarvitse asettaa erillistä vakuutta.

Ehdotus

kannalta tarkoituksenmukaisiksi eriksi. Jakelija saa luovuttaa käytöstä poistetut tuotteet vain tuottajan lukuun toimivalle kuljettajalle tai käsittelijälle. Tuotteen jakelija vastaa järjestämänsä vastaanoton kustannuksista.

57 §

Tuotteen jakelijan tiedottamisvelvollisuus

Tuotteen jakelijan on myyntipisteessään ja muussa markkinoinnissaan tiedotettava mahdollisuudesta luovuttaa käytöstä poistettu tuote jakelijan vastaanottoon ja vastattava tiedotuksen kustannuksista. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 74 artiklassa säädetään.*

61 §

Eräiden tuotteiden tuottajilta ja tuottajayhteisöiltä vaadittava vakuus

Sähkö- ja elektroniikkalaitteen tuottajan on asetettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi vakuus, jolla katetaan tuottajan markkinoille saattamien kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden vastaanotosta, kuljetuksesta, muusta jätehuollosta ja näihin liittyvästä tiedotuksesta sekä uudelleenkäytön edistämisestä aiheutuvat kustannukset. Jäljempänä 62 §:ssä tarkoitettuun tuottajayhteisöön kuuluvan tuottajan ei tarvitse asettaa erillistä vakuutta.

Akkujen ja paristojen tuottajan tai tuottajayhteisön on asetettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi vakuus, jolla katetaan tuottajan tai

Hyväksyttäviä vakuuksia ovat takaus, vakuutus ja pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kotipaikan omaava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos. Edellytyksenä on lisäksi, että Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus saa vakuuden käyttöönsä vaatimuksen nojalla.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus saada vakuus käyttöönsä, kun tuottaja on todettu maksukyvyttömäksi tai kun tämä on kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt jätehuollon järjestämisen. Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus jakaa vakuuden markkinaosuuden mukaisessa suhteessa niille 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin hyväksytyille tuottajille ja tuottajayhteisöille, jotka järjestävät vakuudenantajan markkinoille saattamien laitteiden jätehuollon.

tuottajayhteisöön liittyneiden tuottajien markkinoille saattamien akkujen ja paristojen vastaanotosta, kuljetuksesta, muusta jätehuollosta ja näihin liittyvästä tiedotuksesta sekä uudelleenkäytön edistämisestä aiheutuvat kustannukset.

Hyväksyttäviä vakuuksia ovat takaus, vakuutus ja pantattu talletus. Vakuuden antajan on oltava Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa kotipaikan omaava luotto-, vakuutus- tai muu ammattimainen rahoituslaitos. Edellytyksenä on lisäksi, että Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus saa vakuuden käyttöönsä vaatimuksen nojalla.

Vakuuden on oltava riittävä jätehuoltotoimien hoitamiseksi ottaen huomioon toiminnan laajuus, luonne ja toimintaa varten annettavat määräykset. Tuottajan asettaman vakuuden on katettava tuottajan edellisenä vuonna markkinoille saataville asettamien tuotteiden jätehuollosta keskimäärin aiheutuva kustannus ja tuottajayhteisön asettaman vakuuden on katettava sen vastuulle kuuluvista jätehuoltotoimista kuuden kuukauden aikana aiheutuvat keskimääräiset kustannukset. Vakuuden määrän on oltava vähintään 10 000 euroa.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksella on oikeus saada vakuus käyttöönsä, kun tuottaja on todettu maksukyvyttömäksi tai kun tämä on kehotuksesta huolimatta laiminlyönyt jätehuollon järjestämisen tai laiminlyönyt noudattaa muita tuottajavastuuta koskevia velvoitteitaan. Ennen vakuuden realisointia valvontaviranomaisen on määrättävä 128 §:n mukaisesti toiminnanharjoittaja täyttämään velvollisuutensa ja asetettava määräyksen tehosteeksi teettämishukka.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakuuden määrän laskemisesta ja vakuuden käyttöön ottamisesta.

63 a §

Tuottajien maksuosuudet ja niiden mukauttaminen

Maksuosuuksia määrittäessään tuottajayhteisön on mahdollisuuksien mukaan yksittäisten tuotteiden tai toisiaan vastaavien tuote- tai materiaalityyppien osalta otettava huomioon erityisesti niiden kestävyys, korjattavuus, uudelleenkäytettävyys, kierrätettävyys ja vaarallisten aineiden esiintyminen.

64 §

Tuottajarekisteriin hyväksytyn tuottajan ja tuottajayhteisön toiminnan turvaaminen

Tuottajayhteisöllä on oltava riittävät taloudelliset voimavarat toimintansa asianmu-

Vakuus voidaan käyttää teettämistoimien kustannusten kattamiseksi. Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus jakaa tuottajan asettaman vakuuden perusteella saamansa määrän markkinaosuuden mukaisessa suhteessa niille 142 §:ssä tarkoitettuun tuottajarekisteriin hyväksytyille tuottajille ja tuottajayhteisöille, jotka järjestävät vakuudenantajan markkinoille saattamien tuotteiden jätehuollon.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakuuden määrän laskemisesta ja vakuuden käyttöön ottamisesta.

63 a §

Tuottajien maksuosuudet ja niiden mukauttaminen

Maksuosuuksia määrittäessään tuottajayhteisön on mahdollisuuksien mukaan yksittäisten tuotteiden tai toisiaan vastaavien tuote- tai materiaalityyppien osalta otettava huomioon erityisesti niiden kestävyys, korjattavuus, uudelleenkäytettävyys, kierrätettävyys ja vaarallisten aineiden esiintyminen. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 57 artiklassa säädetään.*

64 §

Tuottajarekisteriin hyväksytyn tuottajan ja tuottajayhteisön toiminnan turvaaminen

Tuottajayhteisöllä on oltava riittävät taloudelliset voimavarat toimintansa asianmu-

Voimassa oleva laki

kaiseksi järjestämiseksi ja niin, että se voi vastata sille siirretyistä tuottajavastuunvelvoitteista jatkuvasti vähintään kuuden kuukauden ajan. Tämän osoittamiseksi tuottajayhteisön on esitettävä Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle selvitys riittävästä taloudellisista järjestelyistä ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä. Selvitys ja suunnitelma on annettava vuosittain tai jos toiminta muuttuu olennaisesti, kolmen kuukauden kuluessa muutoksesta.

66 a §

Tuottajan tai muun toimijan valtuutettu edustaja

Suomeen sijoittautuneen toimijan, joka myy etäkaupalla suoraan käyttäjille toiseen valtioon tuottajavastuun piiriin kuuluvia tuotteita, on vastattava tuottajavastuunvelvoitteidensa täyttämistä kyseisessä valtiossa. Seuraavia 48 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita etäkaupalla suoraan käyttäjille toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon myyvän toimijan on tuottajavastuunvelvoitteidensa täyttämiseksi nimettävä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautunut valtuutettu edustaja:

- 1) sähkö- ja elektroniikkalaitteet;
- 2) liitteessä tarkoitettut kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat pakkaukset;

Ehdotus

kaiseksi järjestämiseksi ja niin, että se voi vastata sille siirretyistä tuottajavastuunvelvoitteista jatkuvasti vähintään kuuden kuukauden ajan. Tämän osoittamiseksi tuottajayhteisön on esitettävä Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle selvitys riittävästä taloudellisista järjestelyistä ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä. Selvitys ja suunnitelma on annettava vuosittain tai jos toiminta muuttuu olennaisesti, kolmen kuukauden kuluessa muutoksesta. *Akkujen ja paristojen tuottajayhteisön on sisällytettävä selvitykseen viimeksi päättyneen tilikauden vahvistettu tilinpäätös ja alkanen tilikauden talousarvio.*

66 a §

Tuottajan tai muun toimijan valtuutettu edustaja

Suomeen sijoittautuneen toimijan, joka myy etäkaupalla suoraan käyttäjille toiseen valtioon tuottajavastuun piiriin kuuluvia tuotteita, on vastattava tuottajavastuunvelvoitteidensa täyttämistä kyseisessä valtiossa. Seuraavia 48 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita etäkaupalla suoraan käyttäjille toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon myyvän toimijan on tuottajavastuunvelvoitteidensa täyttämiseksi nimettävä kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautunut valtuutettu edustaja:

- 1) sähkö- ja elektroniikkalaitteet;
- 2) liitteessä tarkoitettut kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat pakkaukset;

Voimassa oleva laki

3)kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat tyhjinä loppukäyttäjille myytävät juomamukit ja niiden korkit ja kannet;

4)kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat henkilökohtaiseen hygieniaan ja kuluttajakäyttöön tarkoitetut kosteuspyyhkeet;

5)kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat kuluttajakäyttöön tarkoitetut ilmapallot;

6)kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat suodattimelliset tupakkatuotteet ja tupakan-suodattimet;

7)muovia sisältävät kalastusvälineet.

Poiketen siitä, mitä 62 §:n 1 momentissa säädetään, toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneen tuottajan, joka myy 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita etäkaupalla suoraan käyttäjille Suomeen, on tuottajayhteisöön liittymisen sijasta nimettävä valtuutettu edustaja vastaamaan velvoitteidensa täyttämisestä Suomessa. Muu toiseen valtioon sijoittautunut 48 §:ssä tarkoitettuja tuotteita myyvä etämyyjä voi tuottajayhteisöön liittymisen sijasta nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan velvoitteistaan Suomessa.

Toiseen valtioon sijoittautunut tuottajaa vastaava toimija, joka toimittaa Suomen markkinoille tuotteita muulla kuin etäkaupalla, voi nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan Suomeen sijoittautuneen tuottajan sijasta tämän velvoitteista. Tuottajaa vastaava toimija voi valtuutetun edustajan nimeämisen sijasta tehdä vastaavassa tarkoituksessa sopimuksen hyväksy-

Ehdotus

3) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat tyhjinä loppukäyttäjille myytävät juomamukit ja niiden korkit ja kannet;

4) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat henkilökohtaiseen hygieniaan ja kuluttajakäyttöön tarkoitetut kosteuspyyhkeet;

5) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat kuluttajakäyttöön tarkoitetut ilmapallot;

6) kertakäyttöisiin muovituotteisiin kuuluvat suodattimelliset tupakkatuotteet ja tupakansuodattimet;

7) muovia sisältävät kalastusvälineet;

8) akut ja paristot.

Poiketen siitä, mitä 62 §:n 1 momentissa säädetään, toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneen tuottajan, joka myy 1 momentissa tarkoitettuja tuotteita etäkaupalla suoraan käyttäjille Suomeen, on tuottajayhteisöön liittymisen sijasta nimettävä valtuutettu edustaja vastaamaan velvoitteidensa täyttämisestä Suomessa. Muu toiseen valtioon sijoittautunut 48 §:ssä tarkoitettuja tuotteita myyvä etämyyjä voi tuottajayhteisöön liittymisen sijasta nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan velvoitteistaan Suomessa. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava, mitä akkuasetuksen 56 artiklan 3 kohdassa säädetään.*

Toiseen valtioon sijoittautunut tuottajaa vastaava toimija, joka toimittaa Suomen markkinoille tuotteita muulla kuin etäkaupalla, voi nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan Suomeen sijoittautuneen tuottajan sijasta tämän velvoitteista. Tuottajaa vastaava toimija voi valtuutetun edustajan nimeämisen sijasta tehdä vastaavassa tarkoituksessa sopimuksen hyväksy-

Voimassa oleva laki

tyn tuottajayhteisön kanssa. Tuottajaa vastaavan toimijan on tiedotettava velvoitteiden hoitamisesta tai niiden hoitamisen muuttumisesta tai peruuttamisesta tuottajille ja tuottajayhteisöille, jotka muutoin vastaisivat tuottajavastuuelvoitteista mainittujen tuotteiden osalta. Verkkokaupan alustan ylläpitäjä voi nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan alustallaan toimivan etämyyjän tuottajavastuuelvoitteista Suomessa taikka vastaavassa tarkoituksessa tehdä sopimuksen hyväksytyyn tuottajayhteisön kanssa. Verkkokaupan alustan ylläpitäjällä on oltava tähän kirjallinen valtuutus alustallaan toimivalta etämyyjältä.

101 §

Hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Hakemuksessa on yksilöitävä hakija ja selostettava tämän harjoittama toiminta. Hakemuksessa on oltava sen käsittelemiseksi ja toiminnan asianmukaisuuden arvioimiseksi tarpeelliset tiedot käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotosta ja siitä tiedottamisesta, uudelleenkäytöstä, hyödyntämisestä ja muusta jätehuollosta. Kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajan on lisäksi esitettävä selvitys 61 §:ssä säädetystä vakuudesta. Tuottajayhteisön ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän hakemuksessa on esitettävä tarvittavat tiedot sopimuksista, säännöistä ja muista asiakirjoista sen arvioimiseksi, täyttääkö toiminta tässä laissa säädetty vaatimukset. Edellä 66 b §:ssä tarkoitettu

Ehdotus

tyn tuottajayhteisön kanssa. Tuottajaa vastaavan toimijan on tiedotettava velvoitteiden hoitamisesta tai niiden hoitamisen muuttumisesta tai peruuttamisesta tuottajille ja tuottajayhteisöille, jotka muutoin vastaisivat tuottajavastuuelvoitteista mainittujen tuotteiden osalta. Verkkokaupan alustan ylläpitäjä voi nimetä Suomeen sijoittautuneen valtuutetun edustajan vastaamaan alustallaan toimivan etämyyjän tuottajavastuuelvoitteista Suomessa taikka vastaavassa tarkoituksessa tehdä sopimuksen hyväksytyyn tuottajayhteisön kanssa. Verkkokaupan alustan ylläpitäjällä on oltava tähän kirjallinen valtuutus alustallaan toimivalta etämyyjältä.

101 §

Hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Hakemuksessa on yksilöitävä hakija ja selostettava tämän harjoittama toiminta. Hakemuksessa on oltava sen käsittelemiseksi ja toiminnan asianmukaisuuden arvioimiseksi tarpeelliset tiedot käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotosta ja siitä tiedottamisesta, uudelleenkäytöstä, hyödyntämisestä ja muusta jätehuollosta. Kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden *sekä akkujen ja paristojen* tuottajan on lisäksi esitettävä selvitys 61 § säädetystä vakuudesta. Tuottajayhteisön ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän hakemuksessa on esitettävä tarvittavat tiedot sopimuksista, säännöistä ja muista asiakirjoista sen arvioimiseksi, täyttääkö toiminta tässä laissa säädetty vaatimukset. Edellä 66 b

Voimassa oleva laki

valtuutetun edustajan on hakemuksessaan annettava lisäksi tiedot valtuutuksen antajasta ja tuottajista, jotka muutoin vastaisivat tuottajavastuuveloitteista valtuutusta koskevien tuotteiden osalta.

102 §

Tuottajarekisteriin hyväksymisen edellytykset

Kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajan hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi 61 §:ssä säädetyn vakuuden asettaminen.

103 §

Päätös tuottajarekisteriin hyväksymisestä

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on ilman aiheutonta viivytystä tehtävä päätös tuottajarekisteriin hyväksymistä koskevasta hakemuksesta. Päätös tuottajayhteisön ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän hyväksymisestä tuottajarekisteriin määrätään asian laadun mukaan olemaan voimassa toistaiseksi tai määräajan. Tuottajan hyväksymistä koskeva päätös on voimassa toistaiseksi.

Ehdotus

§:ssä tarkoitetun valtuutetun edustajan on hakemuksessaan annettava lisäksi tiedot valtuutuksen antajasta ja tuottajista, jotka muutoin vastaisivat tuottajavastuuveloitteista valtuutusta koskevien tuotteiden osalta. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 55 artiklassa säädetään.*

102 §

Tuottajarekisteriin hyväksymisen edellytykset

Kotitalouden sähkö- ja elektroniikkalaitteiden sekä akkujen ja paristojen tuottajan hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi 61 §:ssä säädetyn vakuuden asettaminen. *Akkujen ja paristojen tuottajan hyväksymisen edellytyksenä on lisäksi, että akkuasetuksen 58 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät.*

103 §

Päätös tuottajarekisteriin hyväksymisestä

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on ilman aiheutonta viivytystä tehtävä päätös tuottajarekisteriin hyväksymistä koskevasta hakemuksesta. Päätös tuottajayhteisön ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän hyväksymisestä tuottajarekisteriin määrätään asian laadun mukaan olemaan voimassa toistaiseksi tai määräajan. Tuottajan hyväksymistä koskeva päätös on voimassa toistaiseksi. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi, mitä akkuasetuksen 55 artiklan 8 kohdassa säädetään.*

Voimassa oleva laki

Päätöksessä voidaan antaa tarpeellisia määräyksiä 102 §:ssä säädettyjen hyväksymisen edellytysten täyttämiseksi ja muiden tässä laissa ja sen nojalla säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sekä toiminnan valvomiseksi. Määräyksillä voidaan myös asettaa uusille tuottajille, tuottajayhteisöille ja juomapakkausten palautusjärjestelmien ylläpitäjille toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen asteittain kiristyviä toiminnan aloitusvaihetta koskevia velvoitteita ja tavoitteita käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotolle, uudelleenkäytölle ja hyödyntämiselle sekä juomapakkausten palautusjärjestelmän toimivuudelle, kunnes valtioneuvoston asetuksella säädettyt velvoitteet ja tavoitteet koskevat niitä täysimääräisesti. Tällaisia määräyksiä voidaan antaa vain, jos tuottaja, tuottajayhteisö tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanottoa, kuljetusta ja käsittelyä koskevin asiaankuuluvien osapuolten kanssa tehdyin aiesopimuksin tai vastaavin asiakirjoin luotettavasti osoittaa, että toiminta saatetaan valtioneuvoston asetuksen edellyttämään kuntoon päätöksessä asetettavassa määräajassa.

Ehdotus

Päätöksessä voidaan antaa tarpeellisia määräyksiä 102 §:ssä säädettyjen hyväksymisen edellytysten täyttämiseksi ja muiden tässä laissa ja sen nojalla *tai akkuasetuksella* säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi sekä toiminnan valvomiseksi. Määräyksillä voidaan myös asettaa uusille tuottajille, tuottajayhteisöille ja juomapakkausten palautusjärjestelmien ylläpitäjille toiminnan laatu ja laajuus huomioon ottaen asteittain kiristyviä toiminnan aloitusvaihetta koskevia velvoitteita ja tavoitteita käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanotolle, uudelleenkäytölle ja hyödyntämiselle sekä juomapakkausten palautusjärjestelmän toimivuudelle, kunnes valtioneuvoston asetuksella tai akkuasetuksella säädettyt velvoitteet ja tavoitteet koskevat niitä täysimääräisesti. Tällaisia määräyksiä voidaan antaa vain, jos tuottaja, tuottajayhteisö tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä käytöstä poistettujen tuotteiden vastaanottoa, kuljetusta ja käsittelyä koskevin asiaankuuluvien osapuolten kanssa tehdyin aiesopimuksin tai vastaavin asiakirjoin luotettavasti osoittaa, että toiminta saatetaan valtioneuvoston asetuksen *tai akkuasetuksen* edellyttämään kuntoon päätöksessä asetettavassa määräajassa.

Päätöksessä voidaan antaa tarpeelliset määräykset 61 §:ssä tarkoitetusta vakuudesta ja sen asettamisesta. Päätöksessä voidaan määrätä, että tuottajan tai tuottajayhteisön on arvioitava vakuuden riittävyyttä säännöllisesti ja annettava selvitys vakuuden riittävyydestä Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle vuosittain tai toiminnan muuttuessa olennaisesti kolmen kuukauden kuluessa muutoksesta. Pirkanmaan elinkeino-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on merkittävä hakemuksen ja päätöksen olennaiset tiedot tuottajarekisteriin.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä päätöksen sisällöstä.

107 §

Tuottajarekisteriin hyväksymisen peruuttaminen ja raukeaminen

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi peruuttaa tuottajarekisteriin hyväksymisen, jos tuottaja, tuottajayhteisö tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta toistuvasti laiminlyö tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisen tuottajavastuuseen perustuvan velvollisuuden järjestää käytöstä poistetun tuotteen vastaanotto, uudelleenkäyttö, hyödyntäminen ja muu jätehuolto tai jos jotakin muuta 102 §:ssä säädettyä hyväksymisen edellytystä ei

, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tarvittaessa ryhdyttävä toimiin vakuuden määrän tarkistamiseksi. Vakuuden on oltava voimassa yhtäjaksoisesti tai määrävälein uusittuna vähintään kuusi kuukautta, kunnes tuottajan tai tuottajayhteisön merkitseminen tuottajarekisteriin on päättynyt. Jos vakuuden voimassaoloa jatketaan, uusiminen on tehtävä ennen vakuuden voimassaolon päättymistä. Vakuus on asetettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen eduksi ennen kuin tuottaja tai tuottajayhteisö voidaan rekisteröidä tuottajarekisteriin.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on merkittävä hakemuksen ja päätöksen olennaiset tiedot tuottajarekisteriin.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä päätöksen sisällöstä.

107 §

Tuottajarekisteriin hyväksymisen peruuttaminen ja raukeaminen

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi peruuttaa tuottajarekisteriin hyväksymisen, jos tuottaja, tuottajayhteisö tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta toistuvasti laiminlyö tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten tai *akkuasetuksen 55 artiklan tai 58 artiklan* mukaisen tuottajavastuuseen perustuvan velvollisuuden järjestää käytöstä poistetun tuotteen vastaanotto, uudelleenkäyttö, hyödyntäminen ja muu jätehuolto tai jos jotakin muuta 102 §:ssä sää-

Voimassa oleva laki

viranomaisen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta saada täytettyä.

Ehdotus

dettyä hyväksymisen edellytystä ei viranomaisen kirjallisesta huomautuksesta huolimatta saada täytettyä.

117 a §

Käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita koskevat erityissäännökset

Jos käytetty sähkö- ja elektroniikkalaite aiotaan siirtää toiseen maahan tuotteena eikä jätteenä, laitteen haltijan on osoitettava luokituksen oikeellisuus laitteen myyntiä tai omistusoikeuden siirtoa koskevalla laskulla tai sopimuksella, toimintakunnon testaustodistuksella, rahtikirjalla tai laitteen kuntoa tai laatua koskevalla muulla vastaavalla todisteella, selvityksellä tai asiakirjalla sekä esittämällä näyttö siitä, että laite on asianmukaisesti suojattu siirron aikaisilta vahingoilta. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä käytetyn sähkö- ja elektroniikkalaitteen luokitteluksi tuotteeksi tarpeellisista todisteista, testausmenetelmistä, testatuloksista, selvityksistä ja muista tiedoista sekä laitteen vahingoilta suojaamiseksi tarpeellisista riittävistä toimituksista. Vaadittavat tiedot ja toimet voivat olla laitetyypeittäin, käyttäjäryhmittäin tai käyttökohteittain erilaisia.

Jos käytetyn sähkö- ja elektroniikkalaitteen luokittelusta tuotteeksi ei voida osoittaa 1 momentin mukaista näyttöä, laitetta on pidettävä jätteenä ja sen siirtoa toiseen maahan jätteen-siirtoasetuksessa tarkoitettuna laittomana siirtona.

117 a §

Käytettyjä sähkö- ja elektroniikkalaitteita sekä akkuja ja paristoja koskevat erityissäännökset

Jos käytetty sähkö- ja elektroniikkalaite aiotaan siirtää toiseen maahan tuotteena eikä jätteenä, laitteen haltijan on osoitettava luokituksen oikeellisuus laitteen myyntiä tai omistusoikeuden siirtoa koskevalla laskulla tai sopimuksella, toimintakunnon testaustodistuksella, rahtikirjalla tai laitteen kuntoa tai laatua koskevalla muulla vastaavalla todisteella, selvityksellä tai asiakirjalla sekä esittämällä näyttö siitä, että laite on asianmukaisesti suojattu siirron aikaisilta vahingoilta. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä käytetyn sähkö- ja elektroniikkalaitteen luokitteluksi tuotteeksi tarpeellisista todisteista, testausmenetelmistä, testatuloksista, selvityksistä ja muista tiedoista sekä laitteen vahingoilta suojaamiseksi tarpeellisista riittävistä toimituksista. Vaadittavat tiedot ja toimet voivat olla laitetyypeittäin, käyttäjäryhmittäin tai käyttökohteittain erilaisia.

Jos käytetyn sähkö- ja elektroniikkalaitteen luokittelusta tuotteeksi ei voida osoittaa 1 momentin mukaista näyttöä, laitetta on pidettävä jätteenä ja sen siirtoa toiseen maahan jätteen-siirtoasetuksessa tarkoitettuna laittomana siirtona.

Voimassa oleva laki

Tarpeellisen näytön osoittamisesta siitä, että käytetty sähkö- ja elektroniikkalaite ei ole jätettä, säädetään lisäksi jätteensiirtoasetuksen 50 artiklan 4 a–4 d kohdassa.

119 §

Kirjanpitoon sisällytettävät tiedot ja niiden käsittely

Edellä 118 §:n 1 momentissa tarkoitettuun kirjanpitoon on toiminnan luonteen mukaan sisällytettävä tiedot syntyneen, kerätyn, kuljetun, välitetyn tai käsitellyn jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä ja toimituspaikasta sekä jätteen kuljetuksesta ja käsittelystä. Kirjanpitoon on sisällytettävä myös tiedot mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettussa toiminnassa syntyneen jätteen määrästä suhteessa liikevaihdolla, työntekijöiden määrällä tai muulla vastaavalla tavalla ilmaistuun toiminnan laajuuteen (*ominaisjättemäärä*). Mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettujen toiminnan kirjanpitoon on sisällytettävä tiedot jätteen valmistelussa uudelleenkäyttöön, kiertätyksessä tai muussa hyödyntämisessä syntyvien tuotteiden ja materiaalien määrästä ja käyttötarkoituksesta tuote- ja materiaalityypittain eriteltyinä.

Ehdotus

Tarpeellisen näytön osoittamisesta siitä, että käytetty sähkö- ja elektroniikkalaite ei ole jätettä, säädetään lisäksi jätteensiirtoasetuksen 50 artiklan 4 a–4 d kohdassa.

Käytettyjen akkujen ja paristojen kansainvälisessä siirrossa noudatetaan, mitä akkuasetuksen 72 ja 73 artiklassa ja sen nojalla säädetään.

119 §

Kirjanpitoon sisällytettävät tiedot ja niiden käsittely

Edellä 118 §:n 1 momentissa tarkoitettuun kirjanpitoon on toiminnan luonteen mukaan sisällytettävä tiedot syntyneen, kerätyn, kuljetun, välitetyn tai käsitellyn jätteen lajista, laadusta, määrästä, alkuperästä ja toimituspaikasta sekä jätteen kuljetuksesta ja käsittelystä. Kirjanpitoon on sisällytettävä myös tiedot mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettussa toiminnassa syntyneen jätteen määrästä suhteessa liikevaihdolla, työntekijöiden määrällä tai muulla vastaavalla tavalla ilmaistuun toiminnan laajuuteen (*ominaisjättemäärä*). Mainitun momentin 3 kohdassa tarkoitettujen toiminnan kirjanpitoon on sisällytettävä tiedot jätteen valmistelussa uudelleenkäyttöön, kiertätyksessä tai muussa hyödyntämisessä syntyvien tuotteiden ja materiaalien määrästä ja käyttötarkoituksesta tuote- ja materiaalityypittain eriteltyinä. *Akkujen ja paristojen osalta on noudatettava lisäksi akkuasetuksen 65 artiklan 2 kohtaa, 75 artiklaa ja 76 artiklan 1-2 kohtaa.*

Voimassa oleva laki

Ehdotus

126 §

126 §

Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Valvontaviranomainen voi:

Valvontaviranomainen voi:

1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä taikka jätteensiirtoasetusta taikka elohopea-asetusta tai sen nojalla annettua säännöstä, jatkamasta tai toistamasta säännösten vastaista menettelyä tai määrätä asianomaisen täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa;

1) kieltää sitä, joka rikkoo tätä lakia taikka sen nojalla annettua asetusta tai määräystä taikka jätteensiirtoasetusta, elohopea-asetusta taikka *akkuasetusta* tai sen nojalla annettua säännöstä, jatkamasta tai toistamasta säännösten vastaista menettelyä tai määrätä asianomaisen täyttämään muulla tavoin velvollisuutensa;

-----
127 § kumottu lailla 917/2021

-----
127 §

Verkkoalustan tarjoajan seuraamusmaksu

Liikenne- ja viestintävirasto voi määrätä verkon välityspalvelujen valvonnasta annetussa laissa (18/2024) säädetyn seuraamusmaksun verkkoalustan tarjoajalle, joka tahallaan tai huolimattomuudesta rikkoo tai laiminlyö akkuasetuksen 62 artiklan 6 kohdassa tai pakkausjäteasetuksen 45 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdissa säädetyn velvollisuuden hankkia tuottajalta mainituissa kohdissa edellytetyt tiedot ennen kuin tuottaja voi käyttää verkkoalustan palveluita.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

128 §

128 §

Tuottajavastuuta koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Tuottajavastuuta koskevan rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaiseminen

Jos 6 luvussa tarkoitettu tuottaja tai tuottajayhteisö taikka 68 §:ssä tarkoitettu juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä ei ole järjestänyt 46 §:n 1 momentissa säädettyyn tuottajavastuuseen perustuvaa uudelleenkäyttöä, kierrätystä, muuta hyödyntämistä tai muuta jätehuoltoa tai jos se ei ole noudattanut 48 e §:ssä tarkoitettua päätöksen mukaista korvausten maksuvelvollisuutta tai 48 f §:ssä säädettyä velvollisuutta tehdä koostumus selvitys tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisesti, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi sen lisäksi, mitä 126 §:ssä säädetään:

1) velvoittaa tuottajan, tuottajayhteisön tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän saattamaan toimintansa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaiseksi sekä osoittamaan muutokset tehdyiksi;

Jos 6 luvussa tarkoitettu tuottaja tai tuottajayhteisö taikka 68 §:ssä tarkoitettu juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjä ei ole järjestänyt 46 §:n 1 momentissa säädettyyn tuottajavastuuseen perustuvaa uudelleenkäyttöä, kierrätystä, muuta hyödyntämistä tai muuta jätehuoltoa tai jos se ei ole noudattanut 48 e §:ssä tarkoitettua päätöksen mukaista korvausten maksuvelvollisuutta tai 48 f §:ssä säädettyä velvollisuutta tehdä koostumus selvitys tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaisesti, Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi sen lisäksi, mitä 126 §:ssä säädetään:

1) velvoittaa tuottajan, tuottajayhteisön tai juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän saattamaan toimintansa tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten sekä akkuasetuksen tai sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaiseksi sekä osoittamaan muutokset tehdyiksi;

131 §

131 §

Laiminlyöntimaksu

Laiminlyöntimaksu

Edellä 6 luvussa tarkoitettu tuottaja on velvollinen maksamaan laiminlyöntimaksua, jos tämä laiminlyö 62 §:ssä tarkoitettua velvollisuuden liittyä tuottajayhteisöön tai 101 §:ssä

Edellä 6 luvussa tarkoitettu tuottaja on velvollinen maksamaan laiminlyöntimaksua, jos tämä laiminlyö 62 §:ssä tarkoitettua velvollisuuden liittyä tuottajayhteisöön, 101 §:ssä

Voimassa oleva laki

säädetyin velvollisuuden tehdä hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi. Tuottajayhteisö on velvollinen maksamaan laiminlyöntimaksua, jos se laiminlyö 101 §:ssä säädetyin velvollisuuden tehdä hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.

Laiminlyöntimaksua on velvollinen maksamaan myös:

1) tuottaja, joka laiminlyö 54 §:ssä säädetyin velvollisuuden pitää kirjaa ja toimittaa tiivistelmä kirjanpitoa koskevista tiedoista;

---

9) jätteen siirtoa koskevan ilmoituksen tekijä, joka laiminlyö jätteensirtoasetuksen 6 artiklan mukaisen vakuuden asettamisen ennen jätteen siirtoa.

Ehdotus

säädetyin velvollisuuden tehdä hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi tai akkuasetuksen artiklan 55 kohdan 2 mukaisen rekisteröitymisen. Tuottajayhteisö on velvollinen maksamaan laiminlyöntimaksua, jos se laiminlyö 101 §:ssä säädetyin velvollisuuden tehdä hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi.

Laiminlyöntimaksua on velvollinen maksamaan myös:

1) tuottaja tai tuottajayhteisö, joka laiminlyö 54 §:ssä säädetyin velvollisuuden pitää kirjaa ja toimittaa tiivistelmä kirjanpitoa koskevista tiedoista tai akkuasetuksen 75 artiklan 1-2 kohdassa säädettyä tietojen ilmoittamisvelvollisuutta toimivaltaiselle viranomaiselle;

---

9) jätteen siirtoa koskevan ilmoituksen tekijä, joka laiminlyö jätteensirtoasetuksen 6 artiklan mukaisen vakuuden asettamisen ennen jätteen siirtoa;

10) se, joka laiminlyö noudattaa 16 b §:ssä säädetyin akkujen ja paristojen merkintöjä, ohjeita, turvallisuustietoja sekä asiakirjoja koskevia kielivaatimuksia;

11) se, joka laiminlyö noudattaa akkuasetuksen 13 artiklan 1-6 tai 9 kohdassa säädetyin akkujen ja paristojen merkintöjä koskevia vaatimuksia, 18 artiklan 1-2 kohdassa säädettyjä EU-vaatimustenmukaisuusvakuutuksen laatimista koskevia vaatimuksia, 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä jakelijan tarkistamisvelvollisuutta, 62 artiklan 1-5 kohdassa säädettyä jakelijan vastaanottovelvollisuutta, 65 artiklassa säädettyä käsittelylaitosten toiminnanharjoittajan luovutusvelvollisuutta ja tietojen kirjaamisvelvollisuutta, 74 artiklan 1-4 kohdassa säädettyjä akku- ja paristojätteen syntymisen ehkäisyä ja jätahuoltoa koskevien

tietojen antamista koskevia vaatimuksia, 75 artiklan 1- 6 kohdassa muille kuin tuottajille tai tuottajayhteisöille säädetyt raportointitietojen toimittamista koskevia vaatimuksia tai 77 artiklan 1-4 kohdassa säädetyt akkupaasia koskevia vaatimuksia.

133 §

133 §

Laiminlyöntimaksun määrääminen

Laiminlyöntimaksun määrääminen

Laiminlyöntimaksun määrää valvontaviranomainen. Ennen maksun määräämistä 131 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 1–3 kohdissa tarkoitetusta laiminlyönnistä valvontaviranomaisen on kehotettava kirjallisesti laiminlyöjää maksun määräämisen uhalla korjaamaan laiminlyöntinsä määräaikaan mennessä. Laiminlyönnin korjaamiselle on kehotuksessa varattava vähintään 30 päivän määräaika. Maksu voidaan määrätä 60 päivän kuluessa kehotuksessa asetetun määräajan päättymisestä, jos laiminlyöjä ei ole korjannut laiminlyöntiään. Ennen maksun määräämistä 131 §:n 2 momentin 4–9 kohdissa tarkoitetusta laiminlyönnistä valvontaviranomaisen on ensin huomautettava laiminlyöjää kirjallisesti ja kehoitettava tätä samalla maksun uhalla olemaan toistamatta laiminlyöntiä. Maksu voidaan määrätä, jos toiminnanharjoittaja toistaa laiminlyönnin seuraavan kahden vuoden aikana huomautuksen antamisesta tai edellisen maksun määräämisestä. Maksu voidaan määrätä 60 päivän aikana laiminlyönnin toteamisesta.

Laiminlyöntimaksun määrää valvontaviranomainen. Ennen maksun määräämistä 131 §:n 1 momentissa ja 2 momentin 1–3 *sekä 10-11* kohdissa tarkoitetusta laiminlyönnistä valvontaviranomaisen on kehotettava kirjallisesti laiminlyöjää maksun määräämisen uhalla korjaamaan laiminlyöntinsä määräaikaan mennessä. Laiminlyönnin korjaamiselle on kehotuksessa varattava vähintään 30 päivän määräaika. Maksu voidaan määrätä 60 päivän kuluessa kehotuksessa asetetun määräajan päättymisestä, jos laiminlyöjä ei ole korjannut laiminlyöntiään. Ennen maksun määräämistä 131 §:n 2 momentin 4–9 kohdissa tarkoitetusta laiminlyönnistä valvontaviranomaisen on ensin huomautettava laiminlyöjää kirjallisesti ja kehoitettava tätä samalla maksun uhalla olemaan toistamatta laiminlyöntiä. Maksu voidaan määrätä, jos toiminnanharjoittaja toistaa laiminlyönnin seuraavan kahden vuoden aikana huomautuksen antamisesta tai edellisen maksun määräämisestä. Maksu voidaan määrätä 60 päivän aikana laiminlyönnin toteamisesta.

Voimassa oleva laki

Ehdotus

147 §

147 §

Rangaistussäännökset

Rangaistussäännökset

Joka muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla tahallaan tai huolimattomuudesta

Joka muulla kuin 1 momentissa tarkoitetulla tavalla tahallaan tai huolimattomuudesta

26) rikkoo akkuasetuksen 5 artiklassa säädettyä kieltoa saattaa markkinoille tai ottaa käyttöön paristoja ja akkuja, jotka ovat 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjen kestävyys-, turvallisuus, merkintä- ja tietovaatimusten tai 6 artiklan 1 kohdassa säädetyn aineita koskevan rajoituksen vastaisia, 20 artiklan 1-2 kohdassa säädettyjä CE-merkinnän kiinnittämistä koskevia vaatimuksia, 38 artiklan 1-3 kohdassa säädettyä valmistajan velvollisuutta varmistaa, että akku tai paristo on suunniteltu, valmistettu ja merkitty akkuasetuksen vaatimuksia noudattaen ja sisältää akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat tai 9 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin, 41 artiklan 1-2 kohdassa säädettyä maahantuojan velvollisuutta varmistaa, että markkinoille saatetaan ainoastaan akkuasetuksen vaatimukset täyttäviä akkuja, joissa on akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat ja merkinnät tai 6 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaaviin toimiin, 42 artiklan 2 kohdassa säädettyä jakelijan velvollisuutta varmistaa, että markkinoille saatetaan ainoastaan akkuasetuksen vaatimukset täyttäviä akkuja ja paristoja, joissa on akkuasetuksen edellyttämät asiakirjat ja merkinnät tai 5 kohdassa säädettyä velvollisuutta ryhtyä korjaa-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

viin toimiin tai 70 artiklan 1 kohdassa säädettyä kieltoa loppukäsitellä tai energiahyödyntää kerättyjä jäteakkuja ja -paristoja,

-----
on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *jätelain* rikkomisesta sakkoon.

-----
on tuomittava, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta, *jätelain* rikkomisesta sakkoon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20
.

2.

Laki

ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään ympäristönsuojelulakiin (527/2014) uusi 221 g § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

221 g §

Akkuja ja paristoja koskevat erityissäännökset

Tämän lain mukaista lupa- tai ilmoitusasiaa käsiteltäessä on noudatettava, mitä akuista ja paristoista ja jäteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2023/1542 65 artiklassa, 70 artiklan 1-3 kohdassa, 71 artiklan 1–3 kohdassa ja 75 artiklan 5 kohdassa säädetään.

_____

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta
20.*

_____

3.

Laki

sähköturvallisuuslain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään sähköturvallisuuslain (1135/2016) 5 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 250/2022, uusi
10 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

5 §

5 §

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Suhde muuhun lainsäädäntöön

Akuista ja paristoista säädetään akuista ja paristoista ja jätteakuista ja -paristoista, direktiivin 2008/98/EY ja asetuksen (EU) 2019/1020 muuttamisesta sekä direktiivin 2006/66/EY kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2023/1542.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
